

AUKCJA SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ

WARSZAWA 29 MAJA 2014

Aukcja sztuki współczesnej

DOM AUKCYJNY DESA UNICUM • WARSZAWA • 29 MAJA 2014 • GODZ. 19

WYSTAWA OBIEKTÓW AUKCYJNYCH

19 - 29 maja 2014 r.

poniedziałek - piątek w godzinach od 11 do 19

sobota w godzinach od 11 do 16

W SIEDZIBIE DOMU AUKCYJNEGO DEA UNICUM, WARSZAWA, UL. MARSZAŁKOWSKA 34-50

MECENAS KULTURY

DESA Unicum

ul. Marszałkowska 34-50
00-554 Warszawa
tel. 22 584 95 25
fax. 22 584 95 26
biuro@desa.pl
www.desa.pl

Juliusz Windorbski
Prezes Zarządu
tel. 22 584 95 25
j.windorbski@desa.pl

Jan Koszutski
Członek Zarządu
Dyrektor Domu Aukcyjnego
tel. 22 584 95 30
j.koszutski@desa.pl

Agata Szkup
Dyrektor Działu Sprzedaży
22 584 95 33
a.szkup@desa.pl

Iza Rusiniak
Dyrektor Działu Sztuki
Współczesnej
22 621 96 56
i.rusiniak@desa.pl

Dział Księgowości

Małgorzata Kulma
Główna Księgową
tel. 22 584 95 20
m.kulma@desa.pl

Marlena Ulejczyk
tel. 22 584 95 21
m.ulejczyk@desa.pl

Płatności i rozliczenia

Urszula Przepiórka
tel. 22 584 95 23
u.przepiorka@desa.pl

Dział Prawny

Krzysztof Owczarek
tel. 22 584 95 29
k.owczarek@desa.pl

Prenumerata i zlecenia licytacji

Karolina Łopusińska
tel. 22 584 95 34
fax. 22 584 95 26
k.lopusinska@desa.pl

Public Relations

FineArt Communications
Magdalena Żuk
tel. 608 362 996
mzuk@fineart-com.pl

Marketing i Promocja

Maria Windorbska
Dyrektor Marketingu
tel. 22 584 95 25
m.windorbska@desa.pl

Katarzyna Bakoń
Brand Manager
tel. 795 122 709
kbakon@desa.pl

I OKŁADKA FRONT
II OKŁADKA - STRONA I
STRONA 2 (PRZEDTYTUŁOWA)
STRONA 6
IV OKŁADKA

poz. 9
poz. 16
poz. 6
poz. 36
poz. 7

Tadeusz Kantor, Abstrakcja, 1960 r.
Leon Tarasewicz, Dyptyk, 1989 r.
Jerzy Nowosielski, "Jordan" - Chrzt Jezusa Chrystusa w Jordanie, 1964 r.
Rajmund Ziemiński, "Pejzaż niebieski", 1959 r.
Jerzy Nowosielski, Krucyfik, 1990-1992 r.

Galeria Marszałkowska

ul. Marszałkowska 34/50
00-554 Warszawa
marszalkowska@desa.pl

Karolina Łopusińska
Kierownik Galerii
22 584 95 34
k.lopusinska@desa.pl

**Aleksandra
Łukaszewska**
22 584 95 35
a.lukaszewska@desa.pl

**Natalia
Markowska**
22 584 95 36
n.markowska@desa.pl

**Roman
Kaczkowski**
22 584 95 41
r.kaczkowski@desa.pl

Salon Wystawowy Marchand

Pl. Konstytucji 2
00-552 Warszawa
tel. 22 621 66 69
marchand@desa.pl

Michał Bolka
m.bolka@desa.pl

Adriana Zawadzka
a.zawadzka@desa.pl

Dział Przyjęć

Pl. Konstytucji 2
00-552 Warszawa
wyceny@desa.pl

Joanna Tarnawska
Kierownik Działu Przyjęć
22 584 95 31
j.tarnawska@desa.pl

**Aleksandra
Brzozowska**
22 584 95 38
a.brzozowska@desa.pl

Karolina Łuźniak
22 584 95 30
k.luzniak@desa.pl

Marcin Koniak
Fotograf
22 621 96 56
m.koniak@desa.pl

Galeria Bizuterii

ul. Nowy Świat 48
00-363 Warszawa
tel. 22 826 44 66
bizuteria@desa.pl

Beata Paluch
Kierownik Galerii
b.paluch@desabizuteria.pl

Monika Woźniak
m.wozniak@desabizuteria.pl

Anna Niwińska
a.niwinska@desabizuteria.pl

Jerzy Lewiński
Ekspert gemmolog
bizuteria@desabizuteria.pl

INDEKS

Apollonio Marina 23	Młodożeniec Piotr 55
Asis Antonio 22	Młodożeniec Stanisław 66
Berdyszak Jan 39, 40	Musiałowicz Henryk 65
Bereźnicki Kiejstut 53	Nacht-Samborski Artur 34
Biskupska Bożenna 56	Nowosielski Jerzy 5, 6, 7
Bogusz Marian 69	Olbiński Rafał 67
Bujnowski Rafał 10	Orbitowski Janusz 42
Ciecierski Tomasz 73	Owidzki Roman 37
Cybis Jan 45	Pawlak Włodzimierz 25
Dobkowski Jan 50, 51	Pągowska Teresa 26, 27
Dominik Tadeusz 12	Potworowski Piotr 62
Duda-Grac Jerzy 43, 44	Przybylski Janusz 54
Dwurnik Edward 71	Rosenstein Erna 49
Fangor Wojciech 3	Rudowicz Teresa 59
Fijałkowski Stanisław 1, 2	Sempoliński Jacek 47
Gieraga Andrzej 74	Sienicki Jacek 52
Hiller Karol 4	Sobel Judyta 68
Janikowski Mieczysław Tadeusz 57	Stańczak Julian 15
Kantor Tadeusz 9	Starowiejski Franciszek 70
Kierzkowski Bronisław 72	Stażewski Henryk 19, 20
Kluza-Leszczyńska Danuta 64	Stern Jonasz 46
Kobzdej Aleksander 28, 29	Szwacz Bogusław 48
Kowalski Andrzej S. 58	Tarasewicz Leon 16, 17, 18
Krygier Stefan 41	Tatańczyk Tomasz 13, 14
Krzysztofiak Hilary 30	Urbanowicz Andrzej 24
Kuwayama Tadasuke 21	Urbanowicz Danuta 61
Lebenstein Jan 11	Wejchert Aleksandra 38
LL (Lach-Lachowicz) Natalia 75	Winiarski Ryszard 8
Maśluszczak Franciszek 60	Włodarski Marek (wł. Henryk Streng) 63
Maziarska Jadwiga 31	Ziemski Rajmund 35, 36
Mikulski Kazimierz 32, 33	

|
STANISŁAW FIJAŁKOWSKI (ur. 1922 r., Zdobunów na Wołyniu)

„Marzec 1999”, 1999 r.

olej/plótno, 100 x 73 cm
sygnowany i datowany na odwrociu na blejtramicie: 'S. Fijałkowski Marzec 99 22/99'

Cena wywoławcza: 30 000 zł

Estymacja: 40 000 - 60 000

Przemiany, jakie zachodzą w malarstwie Fijałkowskiego, skupiają się głównie na stopniowym odchodzeniu od formy wprost, zbyt dosłownie aluzyjnej. Malarz tak wspominał czas namysłu nad tego rodzaju potrzebą: „Coraz śmielej starałem się dochodzić do formy nie narzucającej jednej interpretacji, lecz pozostawiającej widzowi pełną swobodę sięgania do jego własnego świata nieświadomych lub przygnuszonych prawdziwych treści jego osobowości. Starałem się i staram się nadal stworzyć formę, która jest tylko początkiem kreowania przez widza dzieła, za każdym razem w innej postaci...”.

2

STANISŁAW FIJAŁKOWSKI (ur. 1922 r., Zdobunów na Wołyniu)

„Późna i gwałtowana wiosna”, 1996 r.

olej/ płótno, 92 x 73 cm
sygnowany, datowany i opisany na odwrociu: 'S. FIJAŁKOWSKI - PÓŻNA I
GWAŁTOWNA WIOSNA 1996 13/96'

Cena wywoławcza: 35 000 zł

Estymacja: 40 000 - 60 000

LITERATURA:

- Stanisław Fijałkowski, katalog wystawy, [red.] Włodzimierz Nowaczyk,
Muzeum Narodowe w Poznaniu, Poznań 2003, cz. X., nr 139, kat. 237, s. 216
(il. barwna), s. 253 (katalog).

Studia odbył w latach 1946–1951 w łódzkiej PWSSP. W początkowym okresie twórczości nawiązywał do doświadczeń impresjonizmu, w końcu lat 50. przeżył fascynację informelem. Przemiany, jakie zachodzą w jego malarstwie, skupiają się głównie na stopniowym odchodzeniu od formy wprost, zbyt dosłownej. Tworzył prace, które wykorzystują sugestię „przedmiotowe” i odnoszą się np. do ikonografii chrześcijańskiej, cykle

kompozycji abstrakcyjnych (np. „Wąwozy”, „Wariacje na temat liczby cztery”, „Studia talmudyczne”) czy sięgających do własnych przeżyć autora („Autostrady”). Artysta reprezentował Polskę na Biennale w Sao Paulo (1969) i na Biennale w Wenecji (1972). W roku 1977 wyróżniono go Nagrodą Krytyki Artystycznej im. Cypriana Kamila Norwida, a w 1990 r. uhonorowany został prestiżową Nagrodą im. Jana Cybisa.

3

WOJCIECH FANGOR (ur. 1922 r., Warszawa)

„Pomarańczowy romb”, 1961 r.

olej/plótno, 200 x 134 cm
sygnowany i datowany na odwrociu: 'FANGOR 1961 | ORANGE RHOMB'

Cena wywoławcza: 150 000 zł

Estymacja: 260 000 - 300 000

„Dzisiaj tajemnica znajduje się gdzie indziej niż w przeszłości. Nie istnieje dzisiaj przeciwstawienie człowieka jako zamkniętej skończonej osobowości wobec skończonej i zamkniętej konstrukcji obrazu. Tak pojęty człowiek i obraz nie mają sobie wiele do powiedzenia. Wydaje mi się, że dzisiaj bardziej niż kiedykolwiek jednostka odczuwa zależność od otoczenia i względność swego położenia. Interesuje mnie jak wobec tych zmian uprawiać sztukę.” (Wojciech Fangor, 1958, w rozmowie z Barbarą Majewską)

W czasie okupacji studiował prywatnie u Tadeusza Pruszkowskiego i Felicjana Szczęsnego Kowarskiego. Uzyskał dyplom w warszawskiej ASP w 1946 r. Na festiwal Młodzieży i Studentów w Warszawie wraz z Henrykiem Tomaszewskim zaprojektował dekorację przestrzenną w plenerze. Odtąd prace malarskie były realizowane w relacji do przestrzeni poza obrazem – jak w słynnym “Studium przestrzeni” z 1958 r., poprzedzającym światowe

realizacje environments. Instalacje malarskie z lat 50. i 60., złożone z kolorowych kontrastujących kręgów i fal, dotyczyły problemów optycznych i były bliskie sztuce op-art. Ukoronowaniem tego okresu była indywidualna wystawa w Guggenheim Museum w Nowym Jorku (1970 r.). Prowadził działalność pedagogiczną na uniwersytetach w Anglii i USA. Jego prace znajdują się w największych kolekcjach na świecie.

KAROL HILLER (1891 Łódź - 1939 Lasy Łuźmierskie pod Łodzią)

Kompozycja heliograficzna (IX), ok. 1934 r.

heliografia/papier fotograficzny, 39,5 x 30 cm
niesygnowana

Cena wywoławcza: 45 000 zł

Estymacja: 65 000 - 75 000

LITERATURA:

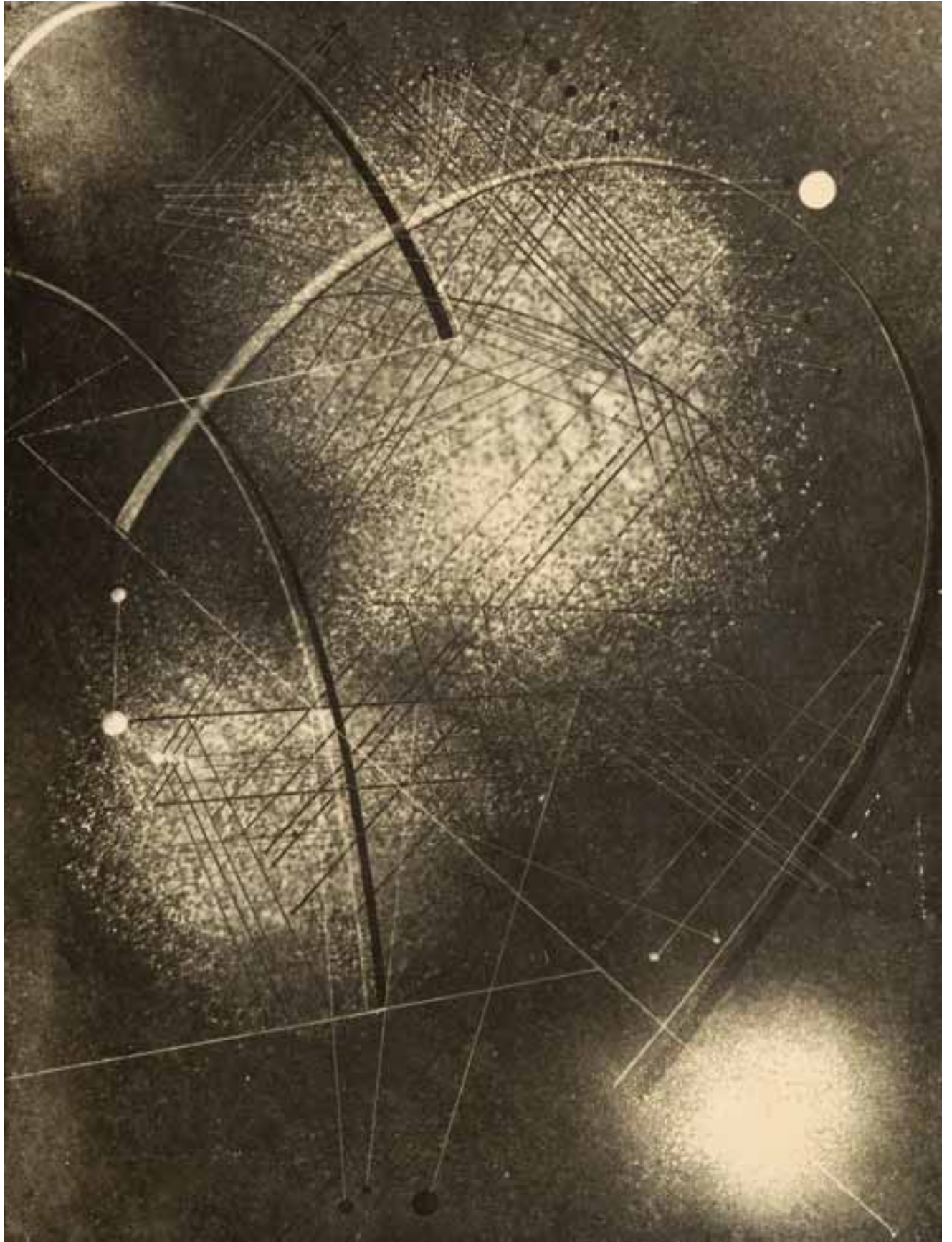
- porównaj: 111 dzieł z kolekcji Muzeum Sztuki w Łodzi, Łódź 2004, s. 122-123 (il.).
- Karol Hiller 1891-1939, nowe widzenie: malarstwo, heliografia, rysunek, grafika, [red. kat.] Marcin Bauer, Jacek Ojrzyski, Muzeum Sztuki w Łodzi, Łódź 2002, s. 139 (reprodukcja nr 76), s. 270 (katalog) poz. kat. III. 15.
- Andrei Nakov, Hiller Heliographs, [w:] Collages and Reliefs 1910-1945 and Hiller-Heliographs, Anney Juda Fine Arts, London 1982, s. 106.

„Najpełniejszym wyrazem fascynacji Hillera formą i samą materią artystyczną są jego czarno-białe „Kompozycje heliograficzne”, których nazwa pochodzi od greckiego słowa helios – imienia boga Słońca, źródła światła i życia – można ją rozumieć jako „malowanie światłem”. (...) Dążąc do stworzenia „nowego rodzaju techniki graficznej”, w wyniku prób prowadzonych w latach 1928-1930, tradycyjną płytę graficzną Hiller zastąpił przezroczystą kliszą celuloidową o właściwościach fotograficznego negatywu. I wbrew regułom, powierzchnię kliszy utożsamiał z malarskim podłożem. Malował na nich kompozycje abstrakcyjne i figuratywne, używając najczęściej białej tempery. Farbę rozprowadzał przy pomocy tradycyjnych narzędzi oraz palców, waty, skrawków tkanin. (...) W „Kompozycji heliograficznej (IX)” uderza bardzo przekonująca iluzja przestrzeni kosmicznej, wypełnionej pulsującą, ruchliwą materią zagęszczającą się w zupełną ciemność, to znów rozświetloną rozpraszającymi się mgławicowo drobinami swych cząsteczek. Ten malowany światem, niemalże fotograficzny obraz przenika się z linearną, graficzną strukturą czarno-białych wykresów. (...) Tematycznie i formalnie heliografia ta bliska jest wykonanemu przez Karola Hillera w 1934 roku projektowi okładki dzieła Ary Sternfelda, epokowego dla rozwoju kosmonautyki.” (Zenobia Karnicka, 2004)

Oferowana praca, jak większość pozostałych heliografik Hillera, jest reprezentowana w zbiorach Muzeum Sztuki w Łodzi. Oczywiście egzemplarz ze zbiorów MSŁ był wielokrotnie wystawiany. Autorzy katalogu prac artysty (MSŁ, 2002), zwrócili również uwagę na podobieństwo tej pracy do niektórych prac rysunkowych artysty. Odnaleziono szkice bliskie tej kompozycji, wskazując, że źródłem tego układu stała się jakaś rzeczywistość ziemską, przetransponowana z ostatecznie w „kosmiczną” czy „astralną”.

W latach 1903-1910 uczęszczał do Rękodzielniczo-Przemysłowej Szkoły w Łodzi. W okresie 1910-1912 studiował chemię w Wyższej Szkole Technicznej w Darmstadtzie. Naukę kontynuował w latach 1912-1916 na Wydziale

Inżyniersko-Budowlanym Instytutu Politechnicznego w Warszawie. W 1916 został powołany do wojska i znalazł się w Kijowie, gdzie rozpoczął studia artystyczne w ASP pod kierunkiem Michała Bojczuka, malarza bizantynisty. Lata Rewolucji Październikowej przeżył w Kijowie, angażując się politycznie. W 1921 powrócił na stałe do Łodzi, gdzie rozpoczął aktywną działalność artystyczną, pedagogiczną, publicystyczną i społeczną. Był współzałożycielem Zrzeszenia Artystów Plastyków (1931), członkiem ugrupowania Start i Związku Zawodowego Polskich Artystów Plastyków (od 1933). W 1928 Hiller wziął udział w Salonie Modernistów w Warszawie; w latach 1930-1937 uczestniczył w wystawach Instytutu Propagandy Sztuki w Łodzi i Warszawie. Otwarcie występował przeciw hitleryzmowi, za co został rozstrzelany w 1939.

5

JERZY NOWOSIELSKI (1923 Kraków - 2011 Kraków)

Wspomnienie z *Egiptu*, 1991 r.

olej/plótno, 80 x 100 cm

datowany i sygnowany na odwrociu: 'Jerzy Nowosielski | 1991'

Cena wywoławcza: 120 000 zł

Estymacja: 200 000 - 270 000

OPINIE:

Praca posiada certyfikat Fundacji Nowosielskich

Sam malarz o postaci kobiecej w swoje sztuce pisał: „(...) pełna synteza spraw duchowych z rzeczywistością empiryczną dokonuje się właśnie w postaci kobiety (...). Jeżeli malarza interesuje problem cielesności, jakiś sposób łączenia spraw duchowych ze światem bytów fizycznych, to zupełnie naturalne jest, że zaczyna się interesować wyglądem kobiety.”

W 1940 r. rozpoczął studia w krakowskiej Kunstgewerbeschule. Od 1944 r. członek Polskiej Akademii Umiejętności. Członek Grupy Młodych Plastyków i Grupy Krakowskiej. W latach 1976-1992 był profesorem ASP w Krakowie. Malarz, rysownik, scenograf, twórca kompozycji figuralnych, martwych natur, aktów, pejzaży i obrazów sakralnych, w których łączył elementy nowoczesne z wpływami sztuki bizantyjskiej. Jego niepowtarzalny styl charakteryzuje się stosowaniem płaskiego układu barwnych plam obwiedzionych czystą linią

konturu i syntetyzującym widzeniem codzienności. Jest autorem licznych polichromii w kościołach (m. in. w kościeła św. Ducha w Nowych Tychach, kościoła w Wesołej k. Warszawy, cerkwi w Lourdes we Francji) oraz ikonostasów (m. in. w cerkwi Zaśnięcia Matki Bożej w Krakowie). Prace artysty znajdują się w licznych zbiorach muzealnych w Polsce i w kolekcjach prywatnych (USA, Kanada, Francja, Niemcy). W 1993 r. został laureatem Nagrody Wielkiej Fundacji Kultury za wybitne osiągnięcia w dziedzinie kultury.

6

JERZY NOWOSIELSKI (1923 Kraków - 2011 Kraków)

„Jordan” - Chrzt Jezusa Chrystusa w Jordanie, 1964 r.

olej/plótno, 100 x 80 cm

sygnowany i datowany na odwrociu: 'J.NOWOSIELSKI 1964'
na odwrociu naklejka z opisem: 'Obraz Jerzego Nowosielskiego „Jordan”
| (Chrzest Jezusa Chrystusa w Jordanie) | malowany w 1964 roku nad
jeziorem Serwy | na Suwalszczyźnie podczas kręcenia filmu | Jarosława
Brzozowskiego „Interpretacje” | Film ten otrzymał | nagrodę Grand
Premio | Bergamo.'

Cena wywoławcza: 95 000 zł

Estymacja: 120 000 - 150 000

POCHODZENIE:

- kolekcja Jarosława Brzozowskiego
- kolekcja prywatna

Prezentowany obraz łączy zainteresowanie Nowosielskiego pejzażem z wątkiem ikonowym jego twórczości. Temat tchu w Jordanie, podejmowany przez artystę kilkakrotnie, jest tematem niezwykle ważnym w teologii prawosławia. Fascynacja ikoną miała w sztuce Jerzego Nowosielskiego głębokie duchowe źródła i datuje się od wczesnych lat jego młodości. Jako nastolatek, kiedy z jednej strony znajdował się w kręgu oddziaływania obrządku unickiego, a z drugiej - ortodoksyjnego prawosławia, odbył pielgrzymkę do Ławy w Poczajowie na Wołyniu. Pisał potem: „(...) ja, malarz polski, duchowo narodziłem się w Ławrze Poczajowskiej”. Wkrótce potem znalazł się we Lwowie, gdzie zwiedził Muzeum Ukraińskie z bogatą kolekcją ikon (wyjazdy przypadły na lata 1937-1939). Oba fakty zaowocowały trwałą fascynacją przyszłego artysty wschodnio-galicjskim malarstwem ikonowym. Utrwały się w jego pamięci tak mocno, że po latach wspominał: „Pierwszy raz spotkałem się z wielką sztuką w takim stężeniu i w takiej ilości. Wrażenie było tak silne, że tego spotkania nigdy nie zapomnę. Patrząc odczuwałem po prostu ból fizyczny... Nie byłem w stanie przejść z jednej sali do drugiej.”

7

JERZY NOWOSIELSKI (1923 Kraków - 2011 Kraków)

Krucyfiks, 1990-1992 r.

tempera/deska, 90 x 60 cm

Cena wywoławcza: 48 000 zł

Estymacja: 60 000 - 80 000

POCHODZENIE:

Krucyfiks zamówiony był u Artysty w latach 80. Jerzy Nowosielski podjął się wykonania pracy, pod warunkiem, że zostanie przygotowany do tego odpowiedni krzyż, wedle jego rysunku. Zleceniodawca zamówił taki krzyż u stolarza i przekazał go Artyscie. Ostatecznie praca wykonana została przez malarza na początku lat 90.

„A dla całej kulturalnej ludzkości ikona Ukrzyżowania oznacza apogeum aspiracji humanistycznych w sztuce. Tutaj wizja człowieka staje się owym katharsis, któremu w historii znanego nam malarstwa nic podobnego nie można przeciwstawić. (...) Tutaj w jednym obrazie i w jednolitej wizji malarskiej zespolone są: spokój i dramat, triumf i groza, upadek i zwycięstwo, poniżenie bezbronności i majestat wszechmocy, hańba nagości i chwała przebóstwionego ciała ludzkiego, śmierć i Zmartwychwstanie.” (Jerzy Nowosielski)

8

RYSZARD WINIARSKI (1936 Lwów - 2006 Warszawa)

„Obszar 156”, 1973 r.

akryl/plótno, 100 x 100 cm
sygnowany, datowany i opisany na odwroci, na bieżymie:
'Winiarski 1973 | Area 156'

Cena wywoławcza: 60 000 zł

Estymacja: 75 000 - 90 000

WYSTAWIANY:

- 2002 Polski Dom Aukcyjny Sztuka, Kraków

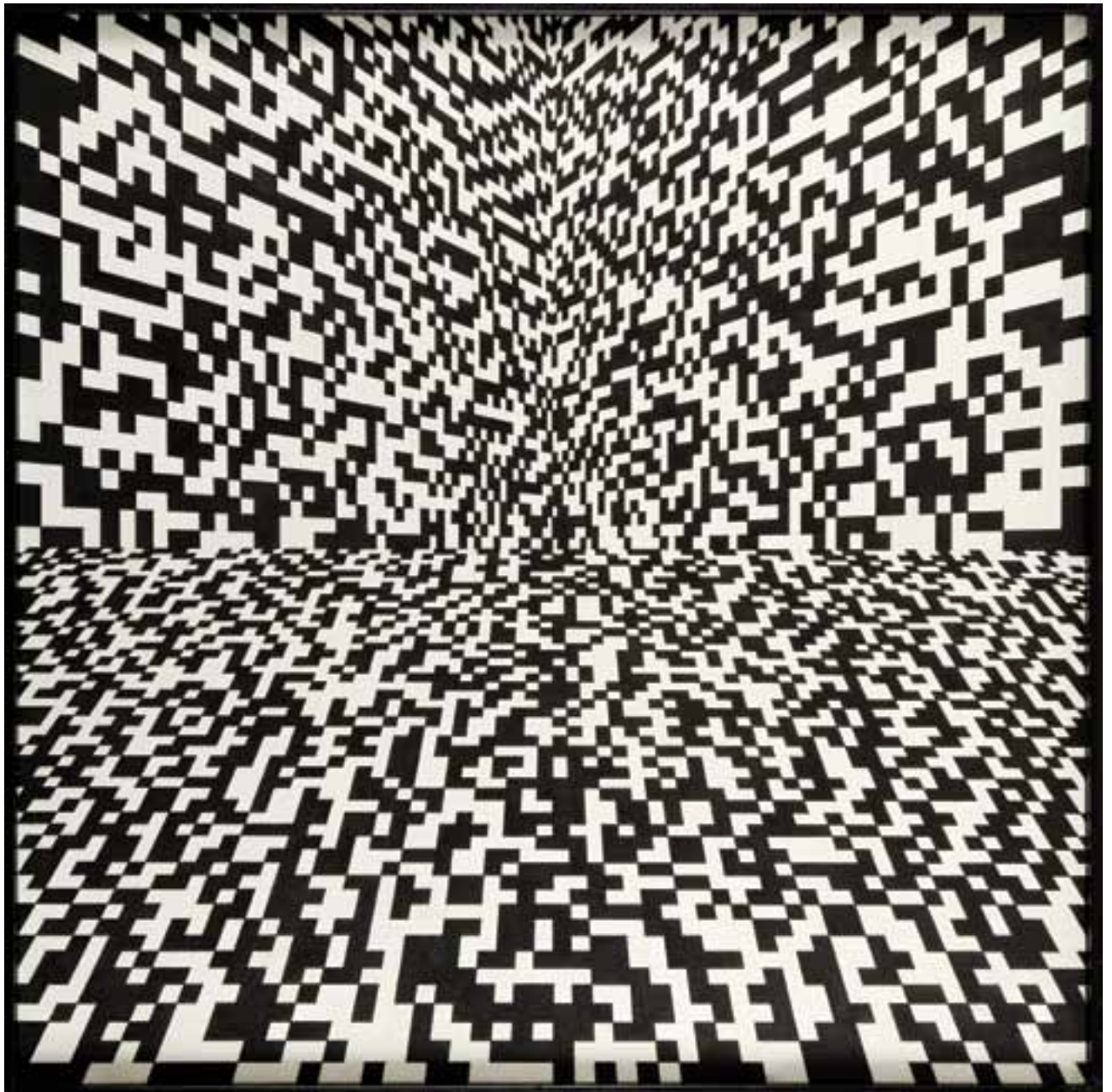
LITERATURA:

- Ryszard Winiarski: prace z lat 1973-1974, katalog wystawy, [red.] Józef Grabski, IRSA, Kraków 2002, s. 100-101, kat. 37.

Dążąc do maksymalnego uproszczenia środków artystycznego wyrazu, Winiarski posługiwał się początkowo tylko czernią i bielą (odpowiednikami matematycznych zer i jedynek) oraz kwadratem jako stałym modulem budującym kompozycje, których zapis powstawał w wyniku zastosowania przypadku w procesie tworzenia pracy (rzut kostką do gry, losowanie, wybór przypadkowych liczb). Zgodnie z koncepcją artysty jego prace były wynikiem połączonych ze sobą czynników przypadku i zaprogramowania. Program przewidywał np. wybór wielkości kwadratu, wybór koloru lub narożnika obrazu, od którego zaczynała się rozwijać kompozycja. O ostatecznym wyborze elementów decydował jednak przypadek, czyli rzut kostką lub monetą. Pod jego ręką przypadek nabierał cech logiczności.

Studiował na Politechnice i w ASP w Warszawie. W 1965 r. powstały pierwsze obrazy z serii "Próby wizualnej prezentacji rozkładów statystycznych", gdzie użył jako podstawowej jednostki struktury czarny i biały kwadrat, a ich układ wynikał z przypadku. W 1966 r. otrzymał nagrodę na Sympozjum Artystów i Naukowców w Puławach. W latach 1967-77 tworzył scenografie m. in. w Teatrze Polskim w Warszawie. Od 1976 r. rozpoczął działalność w "Salonach

Gry", do których wprowadzał przypadkowych uczestników. Po 1980 r. powstały formy przestrzenne – tzw. geometria w stanie napięcia. Ważniejsze realizacje przestrzenne to: Goriucken 1976 r., projekt dla Hamburga z 1980 r., udział w Kunststrasse Rhon w 1986 r. Miał ok. 50 wystaw indywidualnych; ważniejsze wystawy zbiorowe to: Biennale w Sao Paulo (1969 r.), Biennale Konstruktywizmu w Norymberdze (1969 i 1971 r.)

9

TADEUSZ KANTOR (1915 Wielopole Skrzyńskie - 1990 Kraków)

Abstrakcja, 1960 r.

olej/plótno, 87 x 100 cm

sygnowany p.d.: 'Kantor'

opisany na odwrociu: 'T. KANTOR | I. 1960 | CRACOVIE' oraz nalepka wywozowa z opisem i pieczęcią Urzędu Konserwatorskiego w Krakowie z maja 1960, na blejtramie nalepka 'XXX. Biennale Internazionale di Venezia - 1960 | 318' oraz naklejka celna

Cena wywoławcza: 90 000 zł

Estymacja: 130 000 - 160 000

WYSTAWIANY:

- 06-09.1960, XXX Biennale w Wenecji

LITERATURA:

- Zdzisław Kępiński, Tadeusz Kantor, XXX Biennale di Venezia 1960, Section polonaise, katalog, Warszawa 1960.

- Lech Stangret, Tadeusz Kantor, malarski ambalaż totalnego dzieła, [red.] Krystyna Czerni, Kraków 2006, s. 33 (reprodukcja).

Tadeusz Kantor był spośród artystów polskich najczujniej wsluchującym się w puls życia artystycznego na zachodzie Europy i w Stanach. Wierzył w postęp w sztuce i ciągle poszukiwał nowych, nie zużytych jeszcze form. Dlatego każdy jego wyjazd za granicę łączył się z importem nowych, zachodnich kierunków i tendencji. Pierwszy raz wyjechał do Paryża tuż po wojnie, w 1947. W maju 1955 wyjeżdża tam ponownie. Poznaje wtedy twórczość Wolsa, Foutriera, Mathieu i Pollocka. Po powrocie zaczyna tworzyć zupełnie inne obrazy, abstrakcje należące do propagowanego przez francuskiego krytyka Michela Tapię nurtu malarstwa akcji. Podobnie jak inni malarze gestu tytułuje je początkowo „Kompozycjami” a potem po prostu „Peinture” – „Obraz”. Okres swojej działalności z lat 1956-63 on sam nazwał francuskim terminem Informel. Wolał to określenie wyłaniającej się „bezforemności” malarstwa materii, niż bardziej popularny w Polsce termin taszczym (od „la tache” - plama). Określenie taszczym wydawało się zbyt trywialnie i pejoratywnie sprowadzać sprawę do bryzganina i plamienia. Informelowe obrazy Kantora po raz pierwszy pokazano w Warszawie w grudniu 1956 w salonie „Po prostu”. Od roku 1957 Kantor ponownie wystawiał swoje obrazy za granicą: Monachium, Paryż, Dueseldorf, Kassel, Warszawa, Nowy Jork, Goeteborg. W końcu obrazy z tego cyklu zaprezentowano na XXX Biennale w Wenecji (czerwiec-wrzesień 1960). Nieduży polski pawilon uważano za raczej mało interesujący a obrazy Kantora były w nim chyba największą atrakcją. Zaprezentowano 7 obrazów Kantora o zatytułowanych „Peinture” nr I ... VII, wszystkie z 1960 r. a takie prace J. Fedkowicza, T. Niesiołowskiego, P. Potworowskiego, Cz. Rzepińskiego, J. Spychalskiego, A. Wiśniewskiego. Wstęp do katalogu Kantora napisał Zdzisław Kępiński.

10

RAFAŁ BUJNOWSKI (ur. 1974 r., Wadowice)

Z cyklu „Ślady po obrazach”, 2005 r.

olej/plótno, 139,7 x 199,4 cm

sygnowany i datowany na odwrociu: 'BUJNOWSKI / 2005'

Cena wywoławcza: 48 000 zł

Estymacja: 65 000 - 85 000

POCHODZENIE:

- 2005, Galeria Arndt & Partner, Zurych, Szwajcaria
- 2007, Dom Aukcyjny Phillips, Nowy Jork

WYSTAWIANY:

28.04.-01.05. 2005, Galeria Arndt & Partner, Zurych, „Rafał Bujnowski”

W serii „Ślady po obrazach” (2005), stwarzając iluzję zdjęcia malowideł ze ścian po kilku latach, artysta wskazywał na estetyczną atrakcyjność codzienności. Podobne zawłaszczenie przypadkowej estetyki miało miejsce w serii „Plamy” (2003) - namalowanych na płótnie okrągłych plam powstających po postawieniu kubków z kawą lub herbatą.

Malarz, grafik, ostatnio także artysta posługujący się wideo. W latach 1993-1995 studiował na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej, a następnie w latach 1995-2000 na Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Od 1994 do 2001 działał w Grupie Ładnie, jednocześnie od 1998 do 2001 prowadził Galerię Otwartą w Krakowie, w ramach której wystawiał m.in. plakaty przedstawiające przedmioty codziennego użytku w formule zbliżonej do reklamy produktów supermarketu, jednak niemożliwych do kupienia. Interesuje go wchodzenie sztuki w przestrzeń publiczną, a także kwestie komercjalizacji sztuki i pozbawiania jej wartości innej niż materialna. Dokumentuje przemianę dzieła sztuki w reklamę lub w przedmiot. Jego ulubioną metodą jest powtarzanie przedmiotu w innej technice (malarstwo olejne, linoryty). Próbuje oczyścić swoją sztukę z indywidualności. Wykonane przez niego obrazy przypominają np. cegły czy deski, a jednocześnie mogą być odbierane jako przykłady malarstwa abstrakcyjnego czy konceptualnego.

Artysta sprzedawał je początkowo po rzeczywistej cenie „towaru”, jaki przedstawiały. Zajmuje się także akcjami artystycznymi, polegającymi na odmalowywaniu fasad galerii. W latach 1993-1995 studiował na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej, a następnie w latach 1995-2000 na Wydziale Grafiki ASP w Krakowie. Od 1994 do 2001 działał w Grupie Ładnie, jednocześnie od 1998 do 2001 prowadził Galerię Otwartą w Krakowie, w ramach której wystawiał m.in. plakaty przedstawiające przedmioty codziennego użytku w formule zbliżonej do reklamy produktów supermarketu, jednak niemożliwych do kupienia. Interesuje go wchodzenie sztuki w przestrzeń publiczną, a także kwestie komercjalizacji sztuki i pozbawiania jej wartości innej niż materialna. Dokumentuje przemianę dzieła sztuki w reklamę lub w przedmiot. Próbuje oczyścić swoją sztukę z indywidualności. Wykonane przez niego obrazy przypominają np. cegły czy deski, a jednocześnie mogą być odbierane jako przykłady malarstwa abstrakcyjnego czy konceptualnego.

||

JAN LEBENSTEIN (1930 Brześć Litewski - 1999 Kraków)

Z cyklu „Bestiarium”, 1963 r.

olej, technika mieszana/deska, 112 x 48 cm
sygnowany i datowany p.d.: 'Lebenstein 63'
opisany na odwrociu: '112 x 42 | LEBENSTEIN 63'

Cena wywoławcza: 90 000 zł

Estymacja: 110 000 - 140 000

W 1963 roku w sztuce Jana Lebensteina następuje metamorfoza. Wariacje na temat ludzkiej figury, które tworzył od 1954 roku, ustępują miejsca formom zwierzęcym. Rozpoczyna się okres pracy nad cyklem „Bestiarium”. W pracach tych wertykalizm przechodzi w horyzontalizm, graficznie precyzyjny rysunek ustępuje miejsca gruboziarnistej, mięsistej masie malarskiej. Lebenstein zdecydował się odejść od motywu figury ludzkiej rozpiętej na pionowej osi obrazu, mimo że zapewnił mu on międzynarodowy sukces. Figury osiowe przyniosły mu pierwszą nagrodę na Biennale de Paris w 1959 roku, a w konsekwencji stypendium rządu francuskiego, umożliwiające wyjazd z PRL i osiedlenie się w Paryżu. „Bestiarium” Lebensteina stanowią obrazy olejne powstające od 1963 do 1965 roku. Niepodzielnie królują w nich zwierzęta. Bohaterami wcześniejszych cyklów tzw. figur hieratycznych, figur kreślonych i figur osiowych są przetworzone postacie ludzkie, będące jednak równocześnie, jak pisze Joanna Polakówna,

„preparatami protozoomorficznymi” o naturze „owadziej i groźnej”. Malarz mówił jednak: „Nie ma czystej biologii, jest zawsze związana z psychiką”.

Prace z cyklu „Bestiarium” zostały po raz pierwszy pokazane na dwóch wystawach indywidualnych we Włoszech: w Galleria Profili w Mediolanie (do 23 X 1963), w Galleria l'Obelisco w Rzymie (5-23 XI 1963); następnie w 1964 r. w Amsterdamie w Galeii d'Endt, w Brukseli w Palais des Beaux-Arts, w Antibes w Musee Grimaldi, w 1964 r. zostają wystawione w cyklu „Peintures abominables” w Galerie Lacloue w Paryżu. Później obrazy te są wielokrotnie wystawiane i zestawiane z innymi pracami malarza w różnych konfiguracjach. Aktualnie oglądać można prace z tego cyklu na monograficznej wystawie „Jan Lebenstein. Obrazy i gwasze z kolekcji Muzeum Narodowego we Wrocławiu” (2 kwietnia - 10 sierpnia 2014) w Muzeum Narodowym we Wrocławiu.

Studiował w warszawskiej ASP w pracowni A. Nachta-Samborskiego. Debiutował na wystawie "Przeciw wojnie, przeciw faszyzmowi" w warszawskim Arsenale w 1955. Był związany z prowadzonym przez Mirona Białoszewskiego Teatrem na Tarczyńskiej. Po otrzymaniu Grand Prix na I. Międzynarodowym Biennale Młodych w Paryżu w 1959 osiedlił się we Francji. Natchnienie czerpał z kultury i tradycji światowej sztuki, fascynowały go archaiczne cywilizacje, inspirowały starożytne mitologie, a także Biblia. W

swoich dziełach przekazywał apokaliptyczną wizję świata. W pracach z cyklu „lekcja zoologii” tworzył własną wersję mitu o pochodzeniu człowieka. Portretował przedstawicieli „ludzkiej fauny” i „prehistoryczne” zwierzęta. Powstał w ten sposób rodzaj bogatego barokowego bestiarium. W latach 70. i 80. malował głównie gwasze i obrazy temperą. Do Polski wrócił przed śmiercią, w latach 90.

12

TADEUSZ DOMINIK (ur. 1928 r., Szymanów)

„Natura”, 1970 r.

akryl/plótno, 55 x 61 cm
sygnowany p.d.: 'Dominik'
sygnowany i opisany na odwrociu: 'DOMINIK | 55 X 61 FARBY AKRYLOWE | „NATURA” 1970'

Cena wywoławcza: 20 000 zł

Estymacja: 29 000 - 35 000

Sam artysta tak mówi o swojej twórczości: „Moje malarstwo jest w całości efektem otwarcia na naturę, jest inspirowane naturą. Nie ilustruję natury, ale swoimi obrazami otwieram drogę widzowi do jej własnego przeżywania”.

W 1953 ukończył warszawską ASP, na której od 1965 prowadził pracownię malarstwa. Profesor ASP, wielokrotnie dziekan Wydziału Malarstwa. Studiował u J. Cybisa rozwijając zainteresowanie koloryzmem. Do końca lat 50. tworzył drzeworyty. W połowie lat 50. zaczął malować obrazy abstrakcyjne, zbliżone do informel. Do lat 70. maluje ekspresyjnie i spontanicznie. Późniejsze obrazy mają bardziej wyraźną, „kontrolowaną” formę. Niezmienną inspiracją była dla artysty natura, jej kolorystyka i bogactwo form. W następnych latach równoległe z malarstwem, uprawiał tkanie gobelinów, zajmował się też ceramiką a od

niedawna tworzy grafikę komputerową W 1956 reprezentował polskie malarstwo na Biennale w Wenecji. W 1973 otrzymał Nagrodę im. Jana Cybisa. W 1979 otrzymał tytuł profesora. Tadeusz Dominik jest jednym z najbardziej oryginalnych twórców współczesnego malarstwa polskiego i wybitnym kolorystą. Na przełomie grudnia 2008 i stycznia 2009, w 80. rocznicę urodzin artysty, Warszawska Królikarnia (oddział Muzeum Narodowego w Warszawie) zaprezentowała monograficzną wystawę „Tadeusz Dominik: Za oknem jest ogród?”, na której pokazano ponad 140 prac z różnych okresów twórczości artysty.

13

TOMASZ TATARCZYK (1947 Katowice - 2010 Warszawa)

„W świetle księżycy”, 2004 r.

olej/plótno, 120 x 200 cm
sygnowany, datowany i opisany na odwroci: 'TOMASZ | TATARCZYK 2004
| „W ŚWIETLE KSIĘŻYCA” | „IN THE MOONLIGHT”'

Cena wywoławcza: 45 000 zł

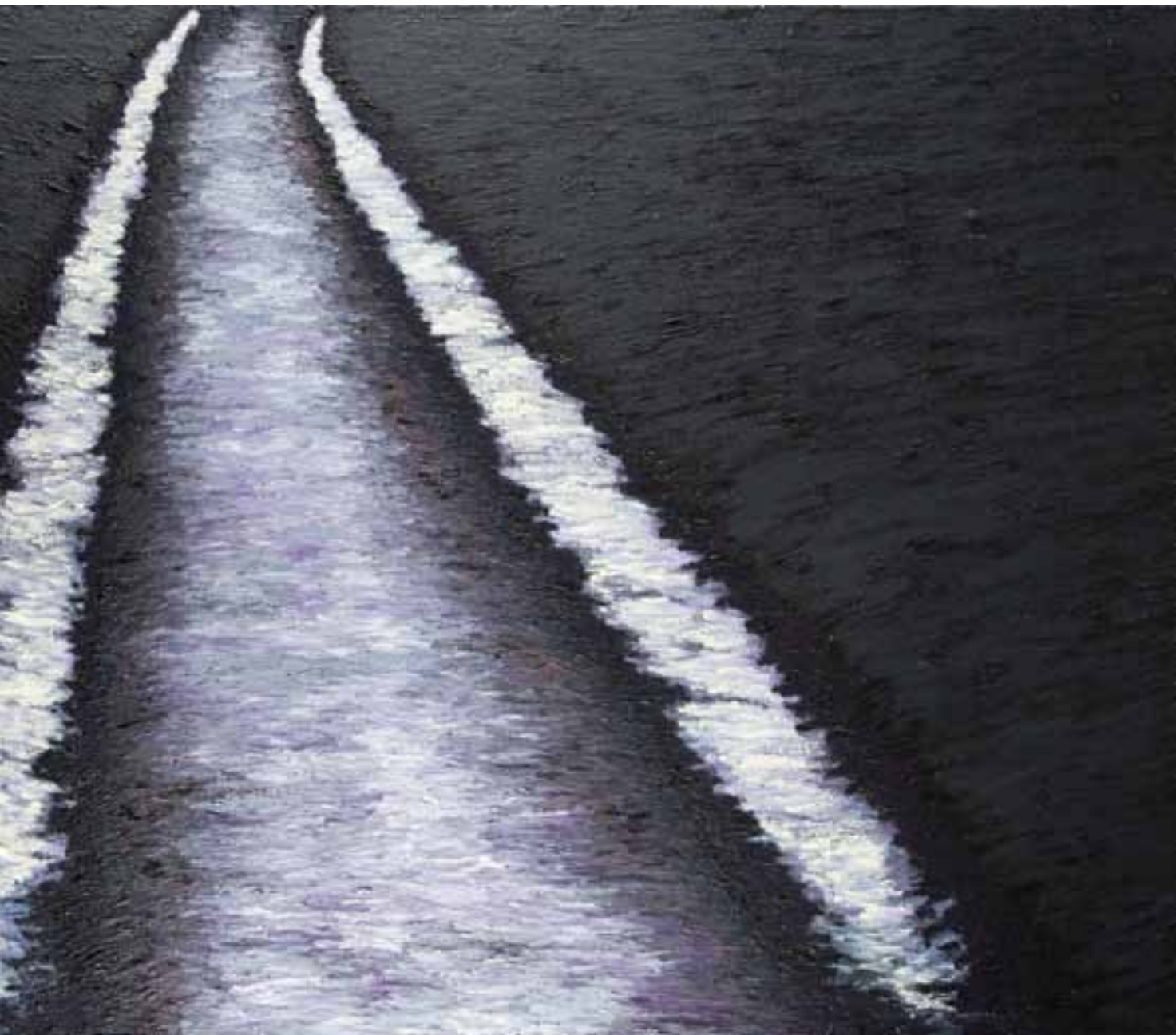
Estymacja: 60 000 - 80 000

„Moja pracownia znajduje się w miejscu oddalonym od zgiełku wielkiego miasta – wyznawał artysta - jest tutaj szeroka rzeka, są wzgórza, lasy, pola, wąwozy i urwiska, dzikie i oswojone zwierzęta, dobrzy i źli ludzie oraz miejsca i rzeczy naznaczone ich obecnością, a także zmieniające się pory roku i dni niepodobne do siebie. Wszystko tu odczuwa się z większą intensywnością niż w mieście. Jednocześnie mam świadomość tego, że przynależę do tak zwanego świata cywilizacji. Stwarza to swoisty chaos, w którym, kiedy maluję, staram się znaleźć pewien porządek niejako przefiltrowany przez to, co wiem, i to, co czuję; znaleźć porządek, kiedy patrzę na fragment jakiejś całości, na detal oczyszczony z reszty i tego detalu magnetyzm.” Tomasz Tatarczyk

Swoje życie dzielił pomiędzy Warszawę, a dom pod Kazimierzem. Natura i pejzaż były jego naturalnym środowiskiem i inspiracją. Studiował w warszawskiej ASP, wcześniej ukończył studia na Politechnice. Jego twórczość jest efektem wnikliwej obserwacji wybranych z otoczenia i wielokrotnie powtarzanych motywów: zamknięte bramy, drogi, wzgórza, wąwozy, woda i unoszące się na jej powierzchni łodzie lub brodzące w niej psy. Od 1984 r. współpracował z Galerią Foksal w Warszawie. Jego prace były prezentowane na wielu wystawach indywidualnych m.in. w : Galerii Foksal, galerii BWA w Lublinie, Galerii Awangarda we Wrocławiu, Państwowej Galerii Sztuki w Sopocie, Galerii 86 w Łodzi, w Galerii

Zachęta w Warszawie, Soho Center for Visual Arts w Nowym Jorku, Galerie Ucher, Kolonia. Uczestniczył w licznych wystawach zbiorowych. W 1999 r. został laureatem Grand Prix Międzynarodowego Konkursu Rysunku we Wrocławiu. Był stypendystą Fundacji Kościuszkowskiej w Nowym Jorku; Fundacji Sorosa w USA i Fundacji Rockefellera we Włoszech. W ostatnim czasie walczył z chorobą, malował mniej. W 2009 r. uhonorowany został za 2008 rok nagrodą im. Jana Cybisa przyznawaną wybitnym malarzom przez Związek Polskich Artystów Plastyków za całokształt twórczości. Zmarł 10 kwietnia 2010 roku, w dniu Katastrofy Smoleńskiej.

| 4

TOMASZ TATARCZYK (1947 Katowice - 2010 Warszawa)

„Amen”, 1980/1984 r.

olej, tempera/plótno, 240 x 100 cm
sygnowany i opisany na odwrociu: "Tomasz Tatarczyk 80/84 | „Amen”
poliptyk (cztery części)
wymiar jednej kwatery: 60 x 100 cm

Cena wywoławcza: 25 000 zł

Estymacja: 38 000 - 60 000

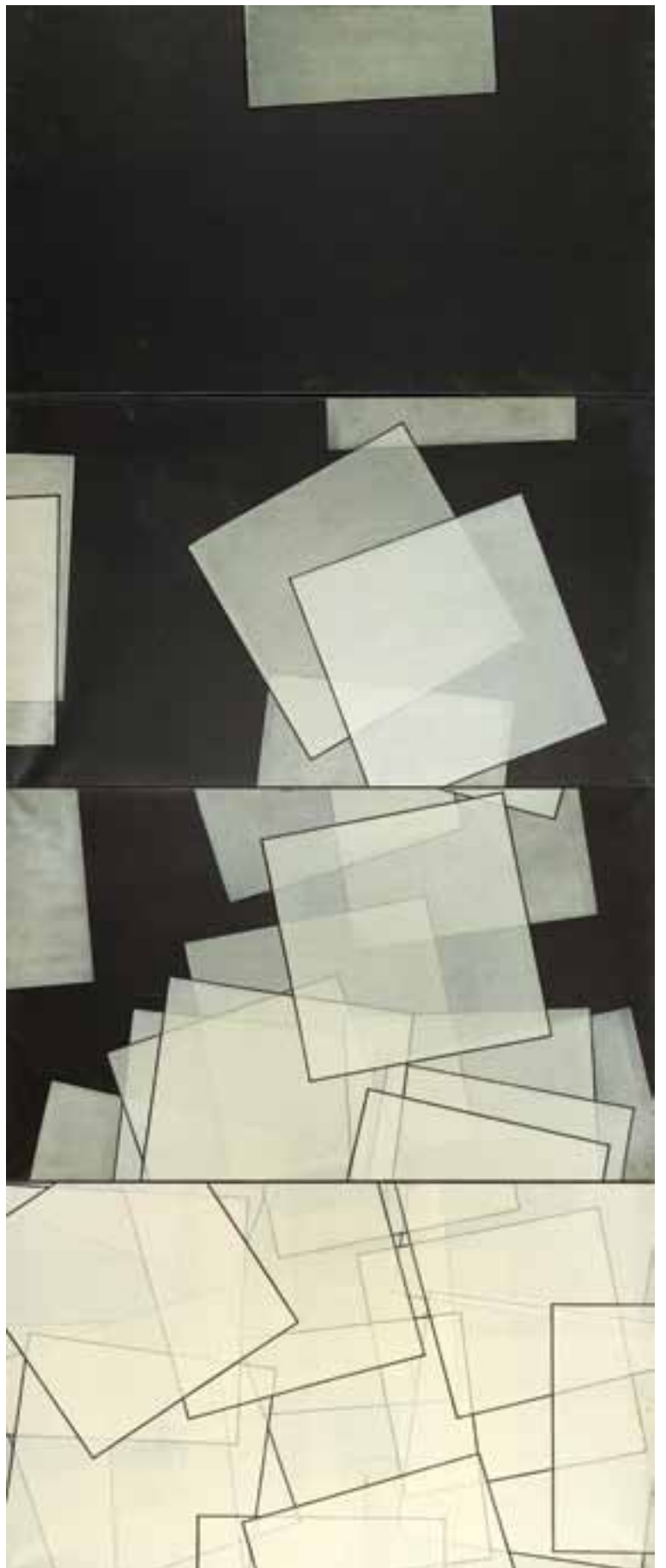
WYSTAWIANY:

- 1984, Galeria Foksal, Warszawa

Prezentowany obraz pochodzi z pierwszej indywidualnej wystawy artysty, jaka miała miejsce w warszawskiej Galerii Foksal. Galerią Foksal związany był od 1984 roku i odtąd regularnie wystawiał tam swoje prace, zarówno indywidualnie jak i w ramach wystaw grupowych. We wczesnych latach 80. Artysta tworzył na pograniczu malarstwa i organizacji przestrzeni. Konstruował wówczas obrazy wykorzystując różne techniki: np. wiązał je sznurkiem, dziurawił, zwijał, łączył zawiasami. Często tworzyły one rodzaj parawanów - obrazów przypominających tablice szkolne, stojących w przestrzeni, często z umieszczonym słowem „Amen” lub wielokrotnym jego powtórzeniem.

Studiował w warszawskiej ASP. Jego twórczość jest efektem wnikliwej obserwacji wybranych z otoczenia i wielokrotnie powtarzanych motywów: zamknięte bramy, drogi, wzgórza, wąwozy, woda i unoszące się na jej powierzchni łódzie lub brodzące w niej psy. Od 1984 r. współpracował z Galerią Foksal w Warszawie. Jego prace były prezentowane na wielu wystawach indywidualnych m.in. w : Galerii Foksal, galerii BWA w Lublinie, Galerii

Awangarda we Wrocławiu, Państwowej Galerii Sztuki w Sopocie, Galerii 86 w Łodzi, w Galerii Zachęta w Warszawie, Soho Center for Visual Arts w Nowym Jorku, Galerie Ucher, Kolonia. Uczestniczył w licznych wystawach zbiorowych. W 1999 r. został laureatem Grand Prix Międzynarodowego Konkursu Rysunku we Wrocławiu. Był stypendystą Fundacji Kościuszkowskiej w Nowym Jorku; Fundacji Sorosa w USA i Fundacji Rockefellera we Włoszech.

15

JULIAN STAŃCZAK (ur. 1928 r., Borownica)

„*Sequential Chroma #2*”, 1980 r.

akryl/plótno, 111 x 96 cm

sygnowany i datowany na odwrociu: 'JULIAN STAŃCZAK „SEQUENTIAL CHROMA #2.” 1980' (na blejtramie) oraz 'Julian Stańczak 1980'

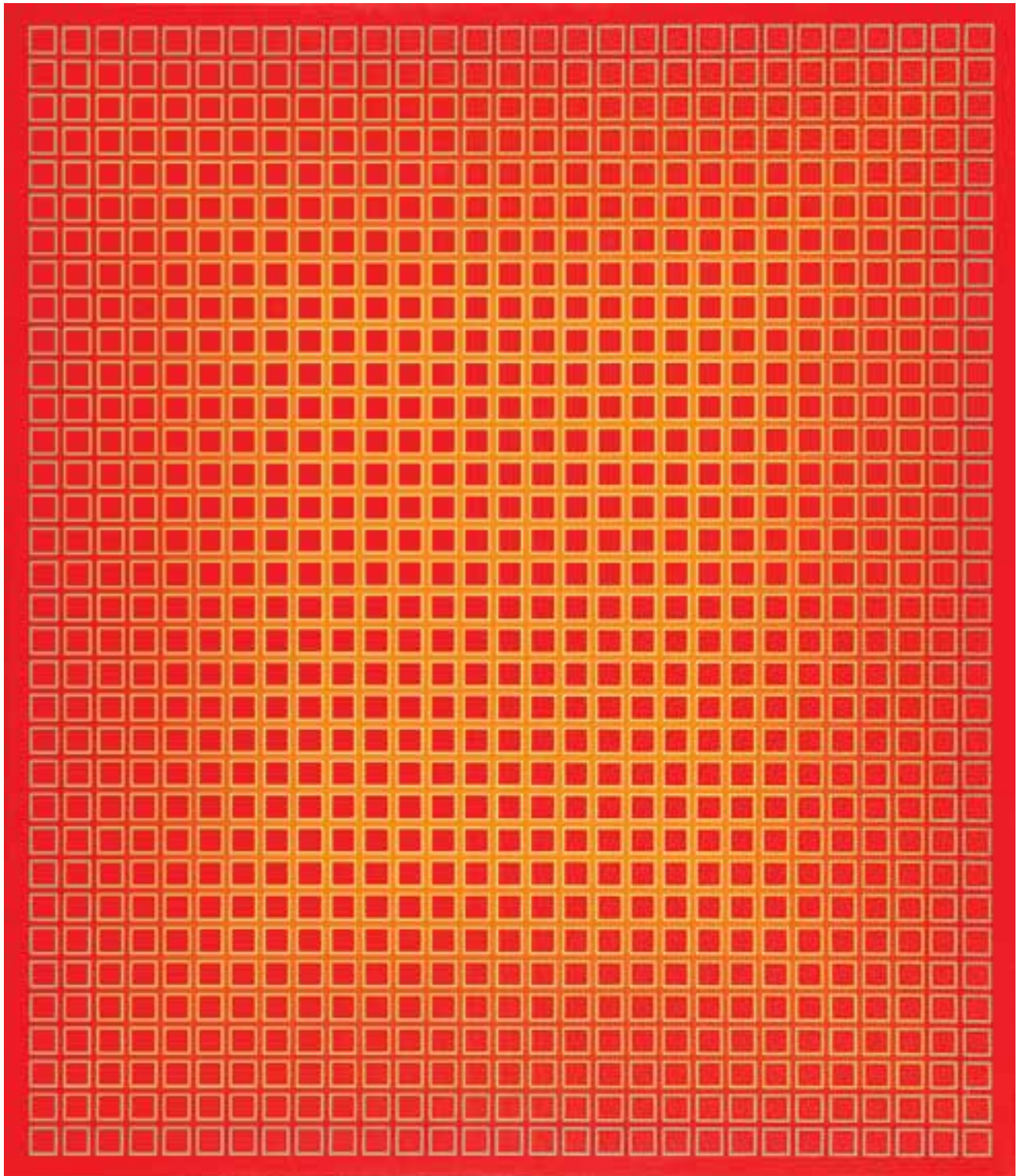
Cena wywoławcza: 130 000 zł

Estymacja: 170 000 - 250 000

Artysta polskiego pochodzenia, jeden z prekursorów i czołowych przedstawicieli Op-artu. Uważa się nawet, że termin „Op-art” pochodzi od tytułu jego pierwszej indywidualnej wystawy w Nowym Jorku „Optical Paintings” w Martha Jackson Gallery (1964). Sam artysta odnosił się zawsze do tego terminu z rezerwą, uważając to określenie za zbyt uproszczenie jego założeń artystycznych, w których istotną rolę odgrywało zawsze studiowanie natury i relacji kolorystycznych występujących w obserwowanej rzeczywistości. Studiował w Cleveland Art Institute oraz na Uniwersytecie Yale, gdzie jego mistrzem był jeden największych klasyków abstrakcji geometrycznej XX w., Joseph Albers. Karierą Stańczaka w latach 60. zajęła się prestiżowa galeria Marthy Jackson, niedługo potem w Europie zaczęła promować go najważniejsza dla tego kierunku paryska galeria Denise Rene.

W 1965 artysta wziął udział w nowojorskiej wystawie “Responsive Eye” w MOMA, która usankcjonowała Op-art, jako ważny i modny kierunek sztuki w USA i na świecie. Ostatnio zaobserwować można renesans zainteresowania twórczością artysty. W tym roku malarz znalazł się na 6. pozycji listy „15 Najgorętszych nazwisk rynku sztuki” ogłoszonej przez Bloomberg-Artnet.

Urodzony w Polsce artysta mieszka w Stanach Zjednoczonych. W 1949 wyemigrował z rodziną do Wielkiej Brytanii, gdzie rozpoczął studia na politechnice w Londynie a w 1950 przeniósł się do USA. Rozpoczął tam studia w Cleveland Art Institute, które ukończył w 1954. Następnie studiował w Yale, gdzie uzyskał tytuł Master of Art Sciences. W 1964 został profesorem malarstwa w Cleveland Art Institute w Cleveland w Ohio.

16

LEON TARASEWICZ (ur. 1957 r., Waliły na Podlasiu)

Dyptyk, 1989 r.

olej/plótno, 190 x 260 cm (razem)
sygnowany i datowany na odwrociu: 'NR 3 | LEON TARASEWICZ 1989 | 190 x 260', na bieżymie naklejka galeryjna: 'Galleria d'Arte del Cavallino, Venezia' oraz stempel galerii z numerem '5365'

Cena wywoławcza: 120 000 zł

Estymacja: 150 000 - 200 000

WYSTAWIANY:

- 18.05.-20.06.1989, Galleria d'Arte del Cavallino, Wenecja

LITERATURA:

porównaj - Jola Gola, Leon Tarasewicz, Warszawa 2007, s. 60 (informacja o wystawie w Wenecji), s. 256 (analogiczny tryptyk ze zbiorów NMP, MP 3231).

Wczesne prace artysty znamionowała oszczędność kolorystyczna. Z czasem ich zbyt wyraźny rygoryzm został złagodzony. Malarz ograniczył także biel, która początkowo niekiedy gasiła u niego pozostałe barwy. Wrócił do jaskrawego koloru - z nieomal nieskazitelną, po dziecinnemu pierwotną radością. I jest to tyleż próba odnalezienia „własnej” tradycji, co odkrycie nowej witalności. W tym jednym jego sztuka wydaje się „zaprogramowana” - w dążeniu do maksymalizacji barwy, tak od strony jej natężenia, jak świetlistości. Jednocześnie, przez swoją otwartą strukturę (zasadniczo malarz unika dominant w obrazie, traktując go jako fragment, kadr większej całości), niektóre jego „ornamentalne” kompozycje mają

walor prefiguracji niewidzialnego. Pomimo identyfikacji z miejscem, Tarasewicz systematycznie, dążąc do realizacji swojej wizji malarstwa jako sztuki oka, starannie zaciera ślady, które mogłyby wskazywać na genezę twórczości. Stopniowo zasugerowana przez naturę struktura obrazu stała się obszarem urzekającej, zmysłowej gry czystych, intensywnych kolorów, nakładanych na płaszczyznę równoległymi pasami lub drobnymi plamkami. Połyskliwość, migotliwość i żywiołowa ekspresja barw (niekiedy bardzo silnie kontrastowanych: czerwień połączona z zielenią, zieleń z żółcieniem, żółcień z fioletem) przywodzi na myśl tradycję francuskich postimpresjonistów.

17

LEON TARASEWICZ (ur. 1957 r., Wąliły na Podlasiu)

Bez tytułu, 2009 r.

akryl/plótno, 50 x 50 cm

sygnowany, opisany i datowany na odwrociu:

' Leon Tarasewicz 2009 | akryl/plótno | 50 x 50'

Cena wywoławcza: 12 000 zł

Estymacja: 15 000 - 18 000

„Moim marzeniem jest, by obrazy przejęły kontrolę nad odbiorcą w taki sposób, by jego otoczenie przestawało istnieć, wtedy obraz, nieograniczony żadnymi ramami, mógłby się bez przeszkód rozrastać, wciągając odbiorcę.” (Leon Tarasewicz)

Malarstwo Leona Tarasewicza jest ważną pozycją na scenie polskiej sztuki współczesnej - stanowi punkt odniesienia zarówno w obrębie aktualnych poszukiwań artystycznych, jak również wpisując się w ciąg rozwoju rodzimej sztuki. Artysta prowadzi Pracownię Gościnną na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Reprezentował Polskę na 49. Biennale Sztuki Współczesnej w Wenecji w 2001 roku.

18

LEON TARASEWICZ (ur. 1957 r., Waliły na Podlasiu)

Bez tytułu, 2012 r.

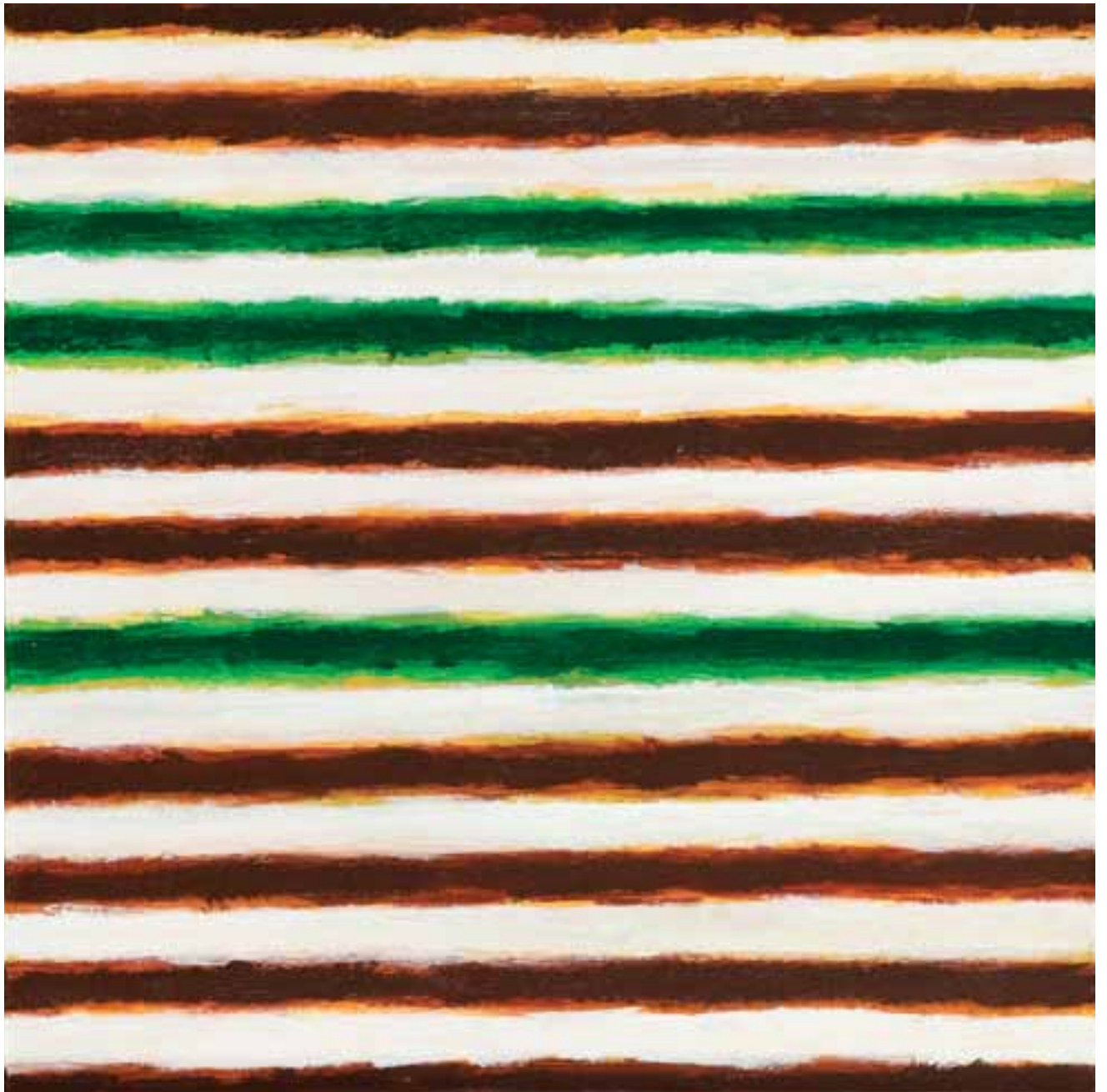
olej/ płótno, 50 x 50 cm
sygnowany i datowany na odwrociu: 'Leon Tarasewicz 2012'

Cena wywoławcza: 12 000 zł

Estymacja: 15 000 - 18 000

Mieszka i tworzy w rodzinnej wsi Waliły na białostockczyźnie. Studiował w warszawskiej ASP. Dyplom uzyskał w 1984 r. w pracowni prof. T. Dominika. Zadebiutował w warszawskiej galerii Foksal w 1984 r. Współpraca z galerią Foksal umożliwiła artyście zaprezentowanie swoich prac europejskiemu odbiorcy. Począwszy od wystawy indywidualnej w Galleria del Cavallino w Wenecji trwa zainteresowanie twórczością artysty marszandów i kolekcjonerów z Europy i USA. Już w 1988 r. prace Tarasewicza prezentowane były na w ramach weneckiego Biennale na wystawie

Aperto'88. Laureat wielu nagród, między innymi „Jana Cybisa”, „Nagrody Nowosielskich”. Wczesne obrazy artysty przypominały pejzaże, z których eliminował stopniowo „zbędne” elementy, proponując bardzo osobistą wersję natury. W pracach z ostatnich lat przełamuje formalne ograniczenia malarstwa do przestrzeni rozpiętego na ramie płótna. Często korzysta z możliwości wyjścia poza ramy blejtramu. Maluje przestrzeń ścian, kolumn, podłóg. Jak sam mówi „...malarstwo od swego zarania w neolicie powstawało na ścianach, posadzkach czy sufitach.”

19

HENRYK STAŻEWSKI (1894 Warszawa - 1988 Warszawa)

Relief, 1980 r.

akryl/płyta, sklejka, 45 x 45 cm

sygnowany i opisany na odwrociu '1980 | H. Stażewski'

Cena wywoławcza: 22 000 zł

Estymacja: 26 000 - 29 000

POCHODZENIE:

- kolekcja prywatna, Niemcy
- kolekcja prywatna, Polska

W latach 1913 – 1919 studiował w Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie. We wczesnym okresie twórczości malował martwe natury. W 1923 roku uczestniczył w Wystawie Nowej Sztuki w Wilnie, inicjującej polski ruch konstruktywistyczny. Był jednym z założycieli awangardowego ugrupowania Blok Kubistów, Suprematystów i Konstruktywistów (1924-26) oraz, kontynuujących jego założenia programowe, grup Praesens (1926-29) i „a.r.” (1929-36). Był ważną postacią światowej awangardy,

członkiem międzynarodowych ugrupowań Cercle et Carre (od 1930 r.) oraz „Abstraction – Creation” (od 1931). Uczestniczył w wystawach na całym świecie: Centre George Pompidou - Paryż, Royal Academy – Londyn, MOMA – Nowy Jork i w wielu innych. W 1980 zainicjował wymianę dzieł między polskimi i amerykańskimi artystami dla uczczenia 50. rocznicy utworzenia Międzynarodowej Kolekcji Sztuki Nowoczesnej w Łodzi.

20

HENRYK STAŻEWSKI (1894 Warszawa - 1988 Warszawa)

„Nr 73”, 1974 r.

akryl/płyta, 50 x 50 cm

sygnowany, datowany i opisany na odwrociu: 'nr 73 | 1974 | H Stażewski'

Cena wywoławcza: 60 000 zł

Estymacja: 75 000 - 85 000

POCHODZENIE:

- Józef Grabski, Polski Dom Aukcyjny „Sztuka”

WYSTAWIANY:

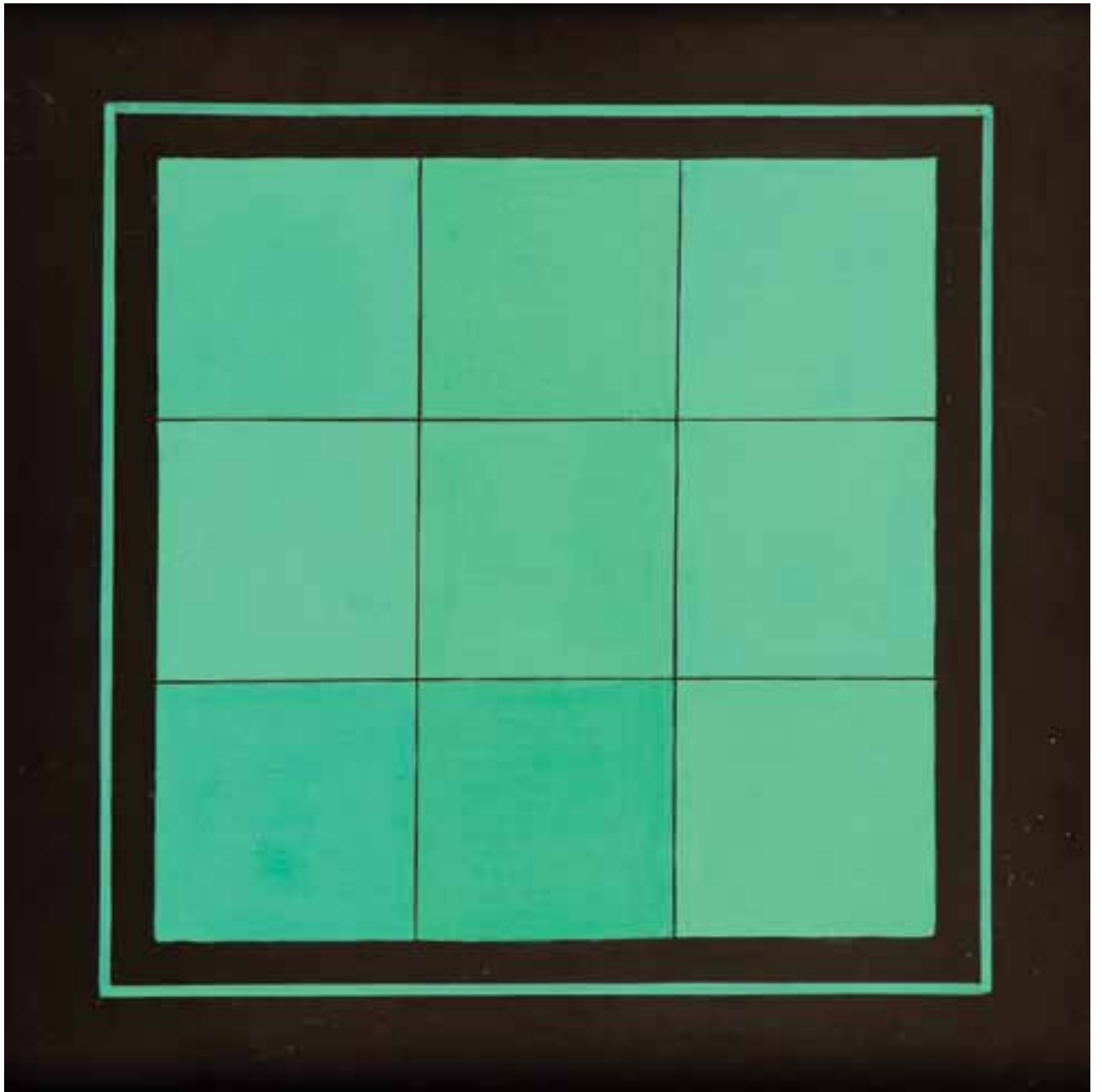
- 1991, Hammer Gallery, Nowy Jork, Opening Up: An Exhibition of Six Major Polish Painters

- 03.09-05.10.2003, Państwowa Galeria Sztuki w Sopocie, Henryk Stażewski i dyskurs o racjonalizmie

LITERATURA:

- Henryk Stażewski i dyskurs o racjonalizmie, katalog wystawy, Państwowa Galeria Sztuki, Sopot 2003, s. 17 (reprodukcja).

W 1968 nasiliła się tendencja do poddawania dzieła sztuki obiektywnym prawom nauki. Podstawowym modulem w pracach z tego okresu stał się kolorowy kwadrat, który artysta moltiplikował, różnicując nieznacznie jego barwę, by uzyskać zwielokrotnienie wymiarów i intensyfikację efektów chromatycznych. Kompozycje te miały przybliżyć metafizyczną ideę kwadratu. Malowane reliefy powstałe w latach 70. dynamizowało natomiast nieoczekiwane zakłócenie ich geometrycznej struktury i nagle zanegowanie zasady regularnego rytmu kompozycyjnego. Od około 1974 utrwalał swe poglądy na temat sztuki i filozofii w aforystycznych tekstach.

21

TADASUKE KUWAYAMA (ur. 1935 r., Nagoja, Japonia)

„C-149 (Blue with Two Yellows)”, 1965 r.

akryl/plótno, 119,4 x 119,4 cm

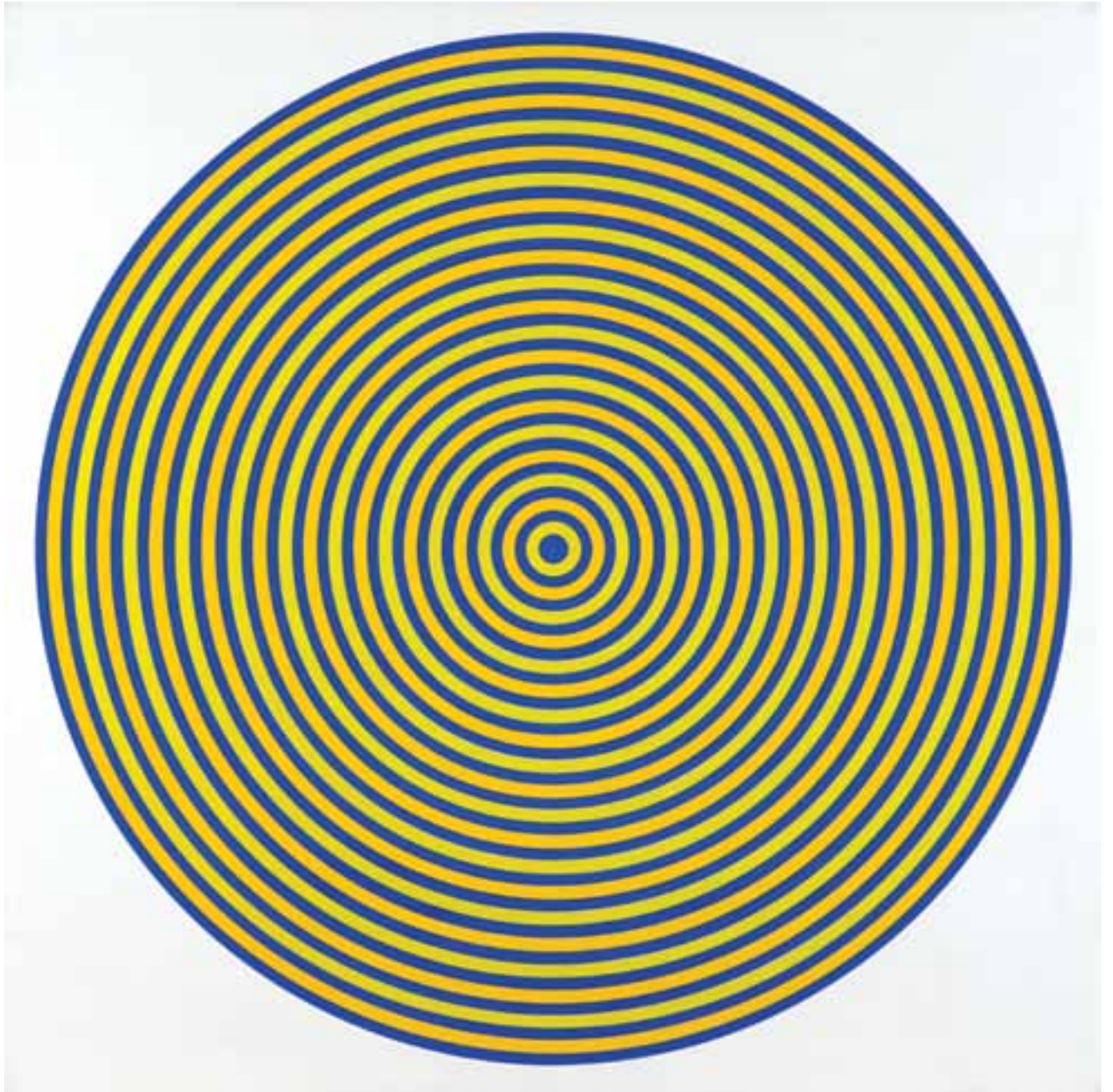
sygnowany, datowany i opisany na odwrociu: '# 149 | 1965 Tadasky'

Cena wywoławcza: 90 000 zł

Estymacja: 130 000 - 180 000

Kolor w obrazach Tadaskyego wydaje się zmieniać, jego okręgi wychodzą z płótna dając wrażenie wchodzenia w przestrzeń widza. Jak sam mówi o swojej twórczości, zawsze chciał żeby jego prace były klarowne. Uważa, że koło jest formą najłatwiejszą do zrozumienia i nie wymaga dodatkowego wyjaśnienia. Jego obrazy nie mają odnosić się do niczego innego poza sobą. Nie stoi za nimi żadna filozofia, teoria, religia czy ideologia.

Tadasuke Kuwayama, amerykański artysta pochodzenia japońskiego, znany jako Tadasky, zaliczany do grona twórców Op-artu. Pojawia się na artystycznej scenie Nowego Jorku we wczesnych latach 60. Niedługo po przeprowadzce z Japonii sprzedaje swój obraz Museum of Modern Art. W swojej twórczości używa prostych geometrycznych form. Nazywany mistrzem koła, maluje prawie wyłącznie koncentryczne pierścienie na kwadratowym płótnie, tworząc ich nieskończone wariacje.

22

ANTONIO ASIS (ur. 1932 r., Argentyna)

Bez tytułu, 1972 r.

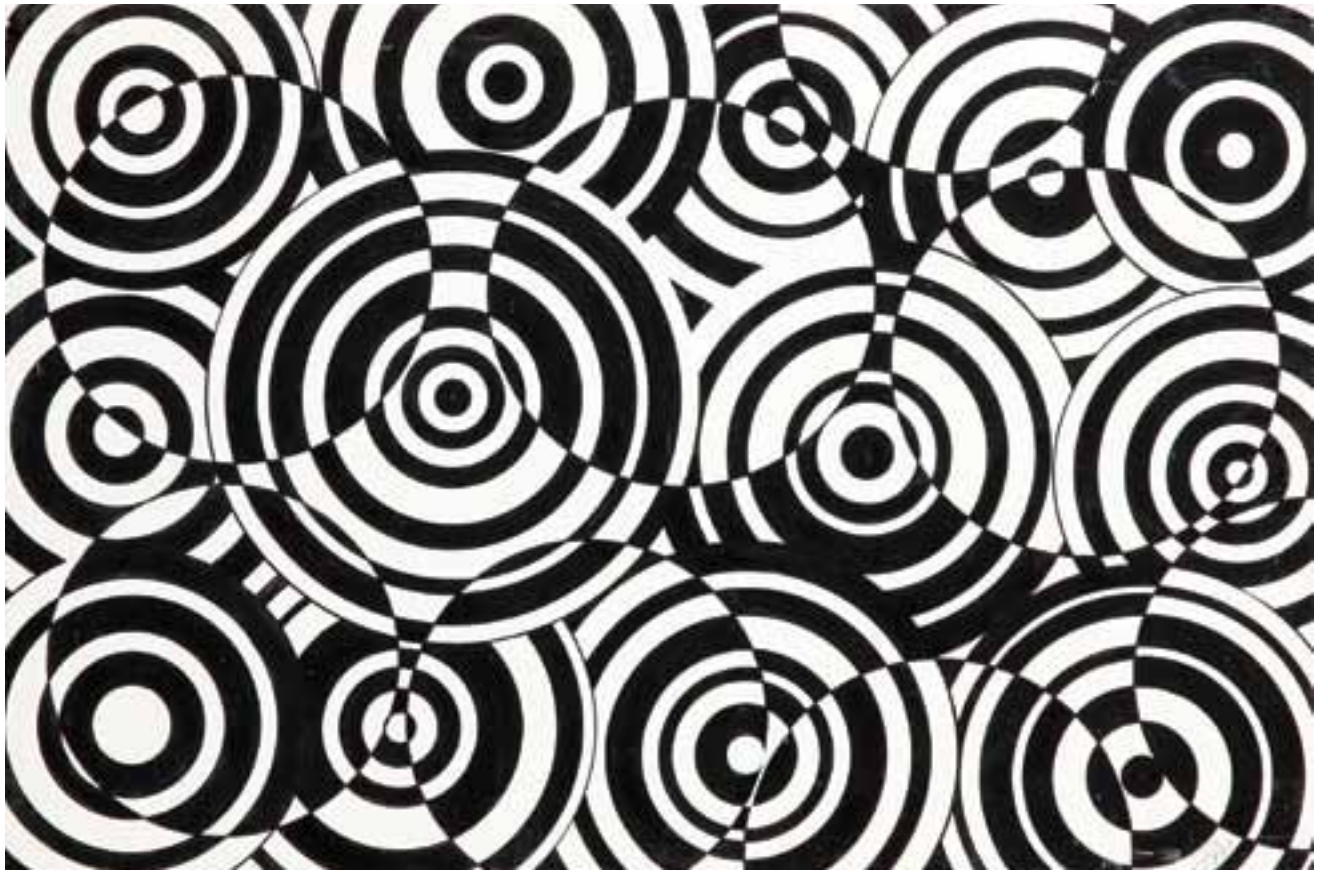
olej/deska, 41 x 52 cm

sygnowany i datowany na odwrociu: 'Asis | 1972'

Cena wywoławcza: 35 000 zł

Estymacja: 50 000 - 65 000

W latach 1946–1950 studiował w Escuela Nacional de Belles Artes w Bueno Aries. W 1956 roku wyjechał do Paryża, gdzie współpracował z galerią Denis Rene oraz artystami takimi jak: Jesus Rafael Soto, Paul Bury i Yaacov Agam. Jego prace były wystawiane na Paryskim Biennale w 1967 r. i na Casa de Cultura de Grenoble w 1968 r. W 1971 Antonio Asis był współzałożyciel grupy Position wraz z Carlosem Agüero, Armando Durante, Hugo Demarco i Horaciem García Rossi.

23

MARINA APOLLONIO (ur. 1940 r., Triest)

„Zielono-niebieski 8P”, 1966 r.

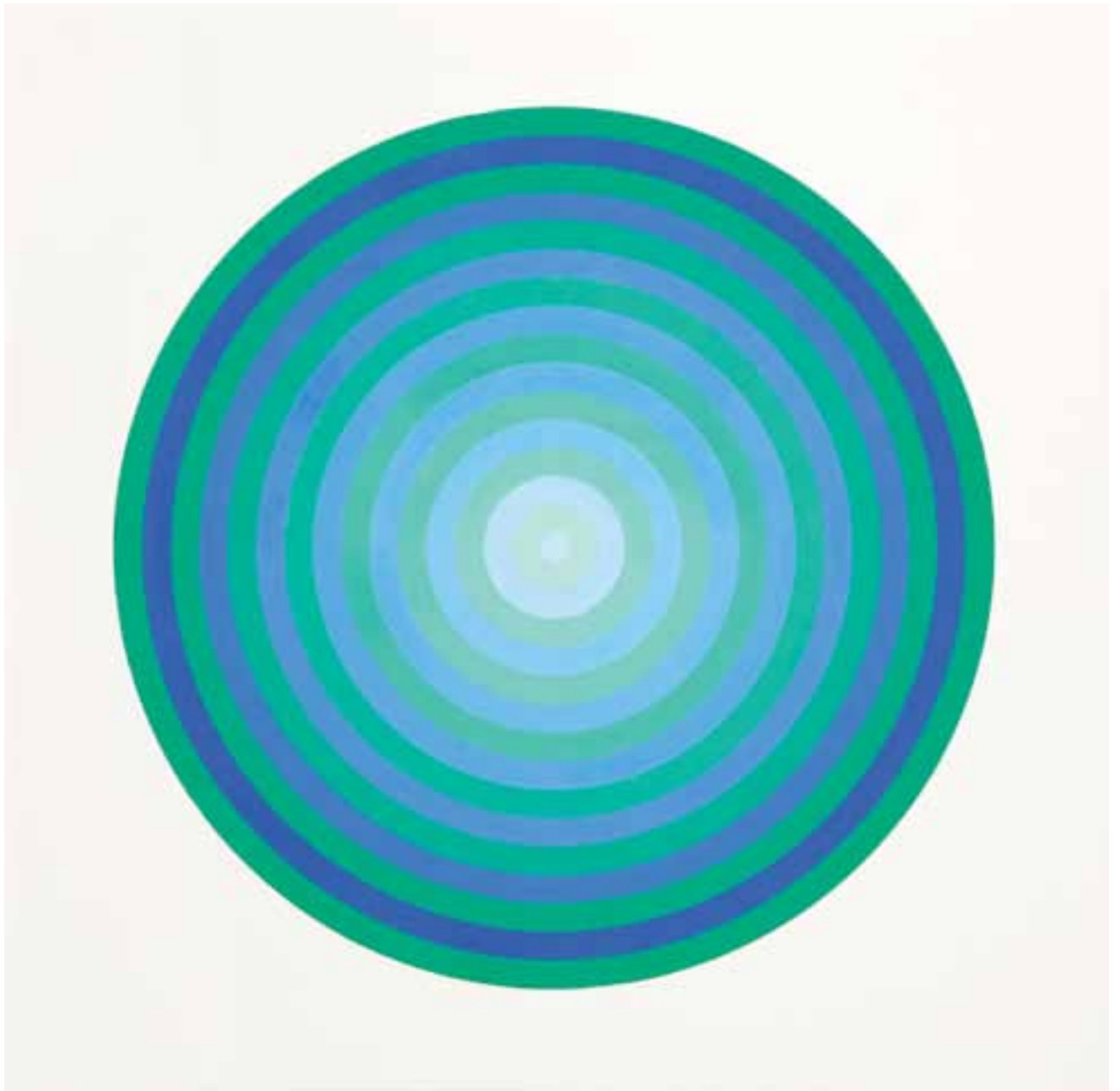
akryl/płyta, 60 x 60 cm
sygnowany i datowany na odwrociu: 'VERDE + BLU 8P | M. Apollonio
1966/71' oraz pieczętka artystki

Cena wywoławcza: 25 000 zł

Estymacja: 35 000 - 45 000

Uczęszczała na kursy malarstwa w Accademia di Belle Arti w Wenecji pod kierunkiem Giuseppe Santomaso. Wówczas zajmowała się problemem badania percepcji i komunikacji wizualnej. W 1965 roku wzięła udział w zbiorowej wystawie w galerii Suvremene Umjetnosti w Zagrzebiu wraz z innymi uczestnikami międzynarodowej grupy Nova Tendencija 3. Po tym wydarzeniu brała udział w wielu indywidualnych wystawach m.in.: w galerii

Il Cenobio w Padwie w 1967 r., galerii Historial w Wenecji w 1970 r. i w galerii Method w Vigevano w 1975 r. W latach 80. malarka zajmowała się tkaniną artystyczną. W 2007 roku jej praca znalazła się na zbiorowej wystawie Schirn Kunsthalle we Frankfurtcie, obok największych nazwisk pionierów Op-Artu m.in.: Victora Vasarely, Bridgeta Riley, François Morellet czy Julia Le Parc.

24

ANDRZEJ URBANOWICZ (1938 Wilno - 2011 Szklarska Poręba)

„Trzy kwadraty Wenus”, 2004 r.

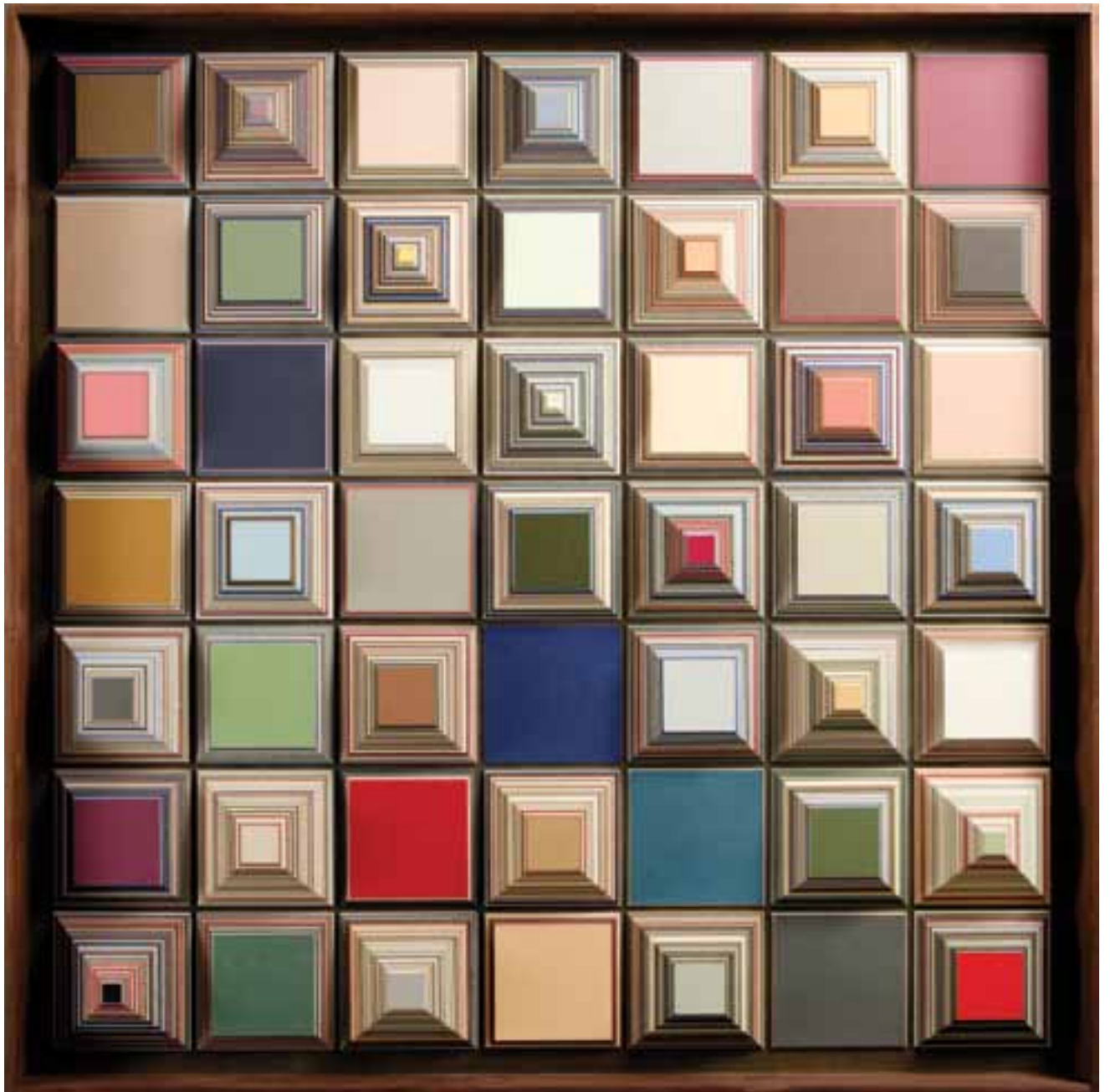
relief, sklejka/płyta pilśniowa, 122 x 122 cm (wraz z oprawą autorską)
sygnowany, datowany i opisany na odwrociu: 'Andrzej Urbanowicz | „Trzy kwadraty Wenus” | 2004 oraz znak autorski'

Cena wywoławcza: 12 000 zł

Estymacja: 17 000 - 23 000

Studiował w ASP w Krakowie i Katowicach, dyplom otrzymał w 1962 roku. Był w latach 1967-1968 członkiem grupy artystycznej Arkat i w 1967 współzałożycielem grupy artystycznej Onerion. W okresie 1967-1970 prowadził galerie i organizował spotkania teoretyczne. W latach 1978-1991 przebywał w Stanach Zjednoczonych,

dokąd wyjechał na stypendium Fundacji Kościuszkowskiej. W 1991 roku artysta brał udział w wystawie „Jesteśmy” w warszawskiej Zachęcie, zaś w 1992 roku odbyła się wystawa retrospektywna jego prac w BWA w Katowicach. Zajmował się malarstwem, rysunkiem, grafiką, scenografią, instalacją.

25

WŁODZIMIERZ PAWLAK (ur. 1957 r., Korytów k. Żyrardowa)

„Przestrzeń logiczna obrazu”, 2011 r.

olej/plótno, 150 x 150 cm

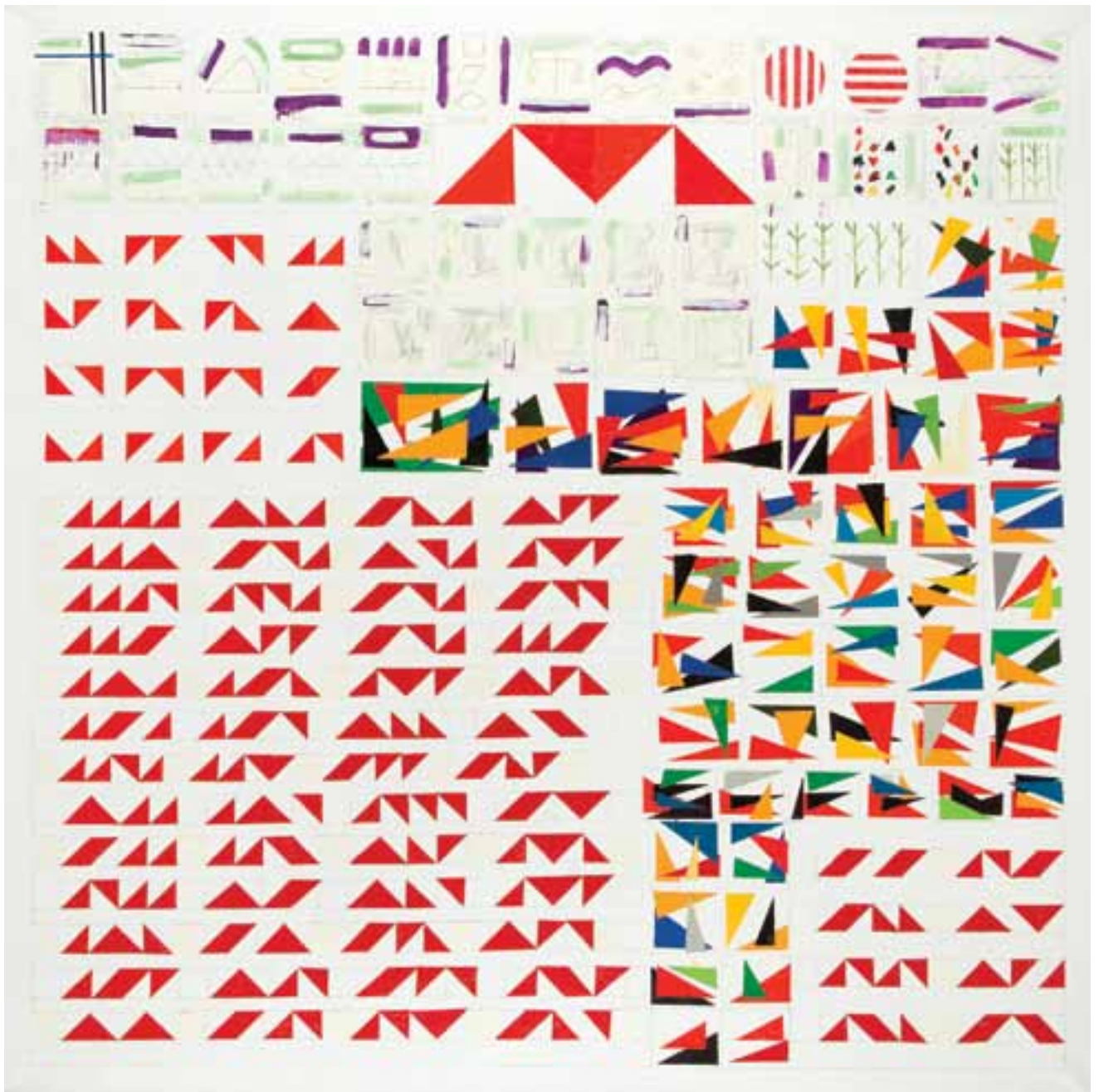
opisany i datowany na odwrociu: 'WŁODZIMIERZ PAWLAK | PRZESTRZEŃ
LOGICZNA OBRAZU | 150 x 150 | 2011'

Cena wywoławcza: 25 000 zł

Estymacja: 35 000 - 45 000

Był wolnym słuchaczem, a potem studentem w pracowni Rajmunda Ziemińskiego na Warszawskiej ASP. Jeszcze jako student w 1982 r. został członkiem Grupy. Był uczestnikiem niemal wszystkich jej wystaw i akcji, współredaktorem pisma „Oj dobrze już”, w którym zamieszczał wiersze, manifesty, teksty odczytów. Wspólnie z Grupą uczestniczył w niezależnym ruchu artystycznym lat 80. W tym okresie dał się poznać jako artysta wrażliwy na uwikłania społeczne i polityczne czasu stanu wojennego. Komentował zastaną sytuację sięgając po niewyszukaną, trafiającą wprost metaforykę, jak w cyklu „Świnie” (1983), czy symboliczne przetworzenia pięcioramiennej gwiazdy. Cykl obrazów dyplomowych Pawlaka nosi tytuł „Obrazy zamalowane” (1985), artysta miał bowiem zamiar (niezrealizowany)

zamalować je w obecności komisji dyplomowej. Miało to być gestem zniszczenia, a zarazem solidarności z anonimowymi „malarzami” politycznych napisów na murach. Radykalnej zmiany formy dokonał w cyklu „Tablice dydaktyczne” (1987-1988). Płaszczyzny obrazów zapelniają graficzne siatki ideogramów, wykresów, map, znaków symbolizujących wiedzę i kulturę. Porównywano je do negatywu zarysowanej tablicy szkolnej. W początku lat 90. powstała też seria obrazów o bieli, rozszerzona następnie o inne kolory. W połowie 1991, w grupie obrazów związanych tematycznie z postacią Władysława Strzemińskiego (W. Strzemiński i K. Malewicz, Alfabet Strzemińskiego, Dlaczego Katarzyna Kobro...) artysta podjął dialog z historią sztuki polskiej, wybierając jej rozdział drastycznie uwikłany w politykę.

26

TERESA PAŁOWSKA (1926 Warszawa - 2007 Warszawa)

„Przedmioty fruwające”, 1959 r.

olej/plótno, 90 x 130 cm
sygnowany i opisany na odwrociu na płótnie: 'TERESA PAŁOWSKA 59 r. | „PRZEDMIOTY FRUWAJĄCE” | OLEJ 130 x 95 | GÓRA'
papierowa naklejka wywozowa z odręcznym napisem (długopisem) i pieczęcią Urzędu Konserwatorskiego z 24.III.1961 oraz fragment naklejki z tytułem angielskim („OBJECTS”)

Cena wywoławcza: 75 000 zł

Estymacja: 90 000 - 120 000

WYSTAWIANY:

- 1961, MOMA (The Museum of Modern Art), Nowy Jork „15 Polish Painters”

Wystawa „15 polskich artystów”, której kuratorem był Peter Selz, była jedyną wystawą polskiego malarstwa w historii Muzeum oraz jednym z najbardziej znaczących pokazów polskiej sztuki na świecie. W wystawie brali udział: Tadeusz Brzozowski, Tadeusz Dominik, Wojciech Fangor, Stefan Gierowski, Tadeusz Kantor, Bronisław Kierzkowski, Aleksander Kobzdej, Jan Lebenstein, Jerzy Nowosielski, Teresa Pałowska, Piotr Potworowski, Teresa Rudowicz, Henryk Stażewski, Jerzy Tchórzewski, Marian Warzecha.

Skończyła poznańską Państwową Wyższą Szkołę Sztuk Plastycznych – malarstwo i techniki ścienne pod kierunkiem Wacława Taranczewskiego i Eustachego Wasilkowskiego. W okresie studiów była asystentką Jacka Skończyła poznańską Państwową Wyższą Szkołę Sztuk Plastycznych - malarstwo i techniki ścienne pod kierunkiem Wacława Taranczewskiego i Eustachego Wasilkowskiego. W okresie studiów była asystentką Jacka Piaseckiego. W latach 1950-64 była pedagogiem w gdańskiej PWSSP, po czym przeniosła się do Warszawy. Po kilkuletniej przerwie kontynuowała pracę pedagogiczną: w latach 1971-1973 w łódzkiej PWSSP (aktualnie ASP),

a następnie przez wiele lat w akademii warszawskiej. W roku 1988 uzyskała tytuł profesora zwyczajnego. Interesująco zaowocowało także podjęcie przez Pałowską w latach 80. tematyki religijnej (w roku 1983 otrzymała I nagrodę w konkursie na obraz z motywem Zwiastowania). Od 1963 roku malarka należała (honorowo - w efekcie pokazu prac w paryskiej Galerie Charpentier) do grupy Realites Nouvelles i Nouvelle École de Paris. Jest laureatką nagrody nowojorskiej Fundacji im. Alfreda Jurzykowskiego (1990). Pisali o niej m.in.: Zdzisław Kępiński (w pracy z serii „Współczesne malarstwo polskie”, 1969) oraz Maciej Gutowski (w książce „Teresa Pałowska”, 1996).

27

TERESA PAŁOWSKA (1926 Warszawa - 2007 Warszawa)

„Gong”, 1960 r.

olej, technika mieszana/plótno, 124,5 x 55,5 cm
sygnowany i opisany na odwrociu: 'GONG | TERESA PAŁOWSKA'
na odwrociu nalepka z I Festiwalu Polskiego Malarstwa Współczesnego
w Szczecinie z opisem pracy oraz zdarty fragment naklejki wywozowej z 1961 r.

Cena wywoławcza: 50 000 zł

Estymacja: 65 000 - 80 000

WYSTAWIANY:

- 1962, I Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego w Szczecinie

Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego, organizowany od 1962 roku przez Okręg Szczeciński Związku Polskich Artystów Plastyków. Pomysłodawcą odbywającego się co dwa lata Festiwalu był szczeciński malarz Ziemowit Szuman. Celem Festiwalu jest prezentacja aktualnych poszukiwań i osiągnięć w dziedzinie twórczości malarskiej. Cechą charakterystyczną imprezy jest otwarta formuła konkursu, w którym biorą udział zarówno doświadczeni twórcy, jak i młodzi absolwenci akademii sztuk pięknych.

„Trzeba dużo widzieć, by dużo odrzucać, poprzez eliminację zyskiwać większe bogactwo, a skrót formalny ma służyć jasności wypowiedzi i zwiększać siłę obrazu. Ciągłe szukać własnego 'ja' i walczyć z tym szczęściem, którym jest malowanie.”
(Teresa Pałowska)

Zawsze zdradzała nieprzeciętną wrażliwość kolorystyczną. W drugiej połowie lat 50. większy nacisk kładła na ekspresyjne wartości barwy. Tendencja ta znalazła rozwinięcie w kompozycjach z lat 60., powstałych w dużej mierze pod wpływem Piotra Potworowskiego, z którym zawarła znajomość i współpracowała w latach pracy w gdańskiej PWSSP (1950-64). Prezentowany obraz zawiera wiele elementów zaczerpniętych właśnie ze sztuki wielkiego kolorysty i jest rzadkim przykładem wczesnej, abstrakcyjnej pracy potraktowanej fakturowo. W przeciwieństwie do Potworowskiego, którego

domeną był pejzaż, a z czasem wyrosło z niego malarstwo abstrakcyjne, Pągowska skupiła się potem na postaci ludzkiej. Właśnie w latach 60. jej malarstwo zdominował motyw silnie zdeformowanej, traktowanej skrótowo, ludzkiej (głównie kobiecej) figury, ukazywanej często w nieoczekiwanych, dynamicznych, często tanecznych, układach. Artystka chętnie operowała gwałtownymi spięciami sumarycznych kształtów oraz kontrastami plam jednolitego koloru. Przez tę umowność odbierała bohaterom jednoznaczny charakter.

28

ALEKSANDER KOBZDEJ (1920 Olesko - 1972 Warszawa)

„Dla Arlene Jones”, 1962 r.

technika mieszana, olej/plótno, 112 x 44 cm

sygnowany i datowany l.d.: 'Pour | Arlene | Kobzdej | 1962'

opisany na odwrociu: 'ALEKSANDER | KOBZDEJ | 1962 | „DLA ARLENE | JONES”'

Cena wywoławcza: 32 000 zł

Estymacja: 38 000 - 58 000

Studiował malarstwo pod kierunkiem W. Lama, po wojnie studiował w krakowskiej ASP pod kierunkiem E. Eibischa. Początkowo uprawiał malarstwo w duchu postimpresjonistycznym, pod koniec lat 40. zwrócił się ku malarstwu realistycznemu. W okresie socrealizmu stał się artystą nr 1 oficjalnie zadekretowanej przez władze komunistyczne sztuki. Autor arcydzieła socrealizmu „Podaj cegłę”. Z socrealizmem zerwał w 1955 r. Od 1951 r. był pedagogiem warszawskiej ASP, z którą związany był do śmierci.

Odszedł od malarstwa przedstawieniowego, zaczął tworzyć w duchu informelu. Pracował nad strukturą i fakturą obrazu - stworzył cykl „Szczeliny” rozpoczęty w 1966 r. Rozwinięciem tego cyklu stały się tworzone od 1969 r. obiekty malarskie zwane „Hors cadre” (bez ram), wchodzące bez jakichkolwiek ograniczeń w relacje z otaczającą przestrzenią. Tworzył też obiekty przestrzenne, oraz obiekty malarsko-rzeźbiarskie. Zajmował się także scenografią, plakatami i ilustracją książkową.

29

ALEKSANDER KOBZDEJ (1920 Olesko - 1972 Warszawa)

„Duet IV”, 1958 r.

technika mieszana/plótno, 105 x 71,5 cm
sygnowany i datowany p.d.: 'Kobzdej | 1958'
opisany na odwrociu, na blejtramicie: 'Aleksander Kobzdej 1958 | „Duet IV”'

Cena wywoławcza: 28 000 zł

Estymacja: 40 000 - 55 000

LITERATURA:

- Aleksander Kobzdej. Zmagania z materią, [red.] Józef Grabski, wyd. IRSA, Kraków-Warszawa 2002, s. 194 (reprodukcja).

Pod koniec lat 50. malarz odbył podróże po Europie Zachodniej. Wtedy też w jego twórczości nastąpiły zasadnicze, wręcz rewolucyjne przeobrażenia. Porzucił sztukę przedstawiającą i zaczął malować metaforyczne kompozycje, utrzymane w dramatycznym czy nawet eschatologicznym nastroju, a zarazem zadziwiające kolorystycznym smakiem (cykl „ldole”, 1958-59; tryptyk „Na śmierć człowieka”, 1964). Ta droga zawiodła go do sztuki informel. Stopniowo w coraz większym stopniu poświęcał się badaniu struktury obrazu. Podkreślał materialny status i rangę samej farby, różnicował fakturę kompozycji i eksponował niuanse kolorystyczne. Mistrzowskim przykładem takich działań, należących już do obszaru malarstwa materii, jest seria prac

z lat 60. zatytułowanych „Szczeliny”. Łączą one w sobie cechy kompozycji płaszczyznowej i reliefowej: stanowią całości rozgrywające się na płaszczyźnie, a zarazem przekraczające jej ograniczenia. Efekt ten osiągnął artysta, nakładając farbę bardzo grubymi warstwami, a ponadto wprowadzając do kompozycji materiały niemalarskie. Były to drobne elementy różnorodnego pochodzenia (drobiny metalowe, drewniane, z tworzyw sztucznych), jakby wylaniające się spomiędzy dwóch pasm zamalowanego płótna. Malarz reprezentował Polskę na Biennale w Wenecji (1954) oraz na Biennale w Sao Paulo (1959). Informacje o jego twórczości zawiera m.in. katalog towarzyszący wystawie prac zorganizowanej w 20-lecie śmierci przez Muzeum ASP w Warszawie (1992).

30

HILARY KRZYSZTOFIAK (1926 Szopienice na Śląsku - 1979 Stany Zjednoczone)

Z cyklu „Totemy żoliborskie”, 1966 r.

olej/plótno, 159 x 65,5 cm
sygnowany i datowany p.d.: 'Hilary 66'
na odwrociu dedykacja dla Zenona Macieja Bordowicza

Cena wywoławcza: 18 000 zł

Estymacja: 25 000 - 35 000

Malarz, grafik i scenograf teatralny. Studiował w warszawskiej ASP. Był członkiem awangardowej Grupy St-53, redaktorem graficznym m.in. pism „Po prostu” i „Ruchu Muzycznego”. Uczestniczył w ważnych wydarzeniach artystycznych m.in. w Arsenale, I Plenerze w Osiekach, Biennale Form Przestrzennych w Elblągu, wystawach Galerii Krzywego Koła i Salonu Współczesności, odgrywając istotną rolę w kształtowaniu nowoczesnej sztuki polskiej w latach pięćdziesiątych i sześćdziesiątych. Projektował też scenografię do wielu sztuk m.in. Ionesco i Mrożka, z którym się przyjaźnił. W końcu lat 60., mimo osiągniętej pozycji, po jednej ze swoich wystaw, nie wrócił do kraju - zdecydował się na emigrację nie znajdując dostatecznej przestrzeni wolności dla siebie i swej sztuki. Twórczość kontynuował

w Niemczech, a potem w Stanach Zjednoczonych. Po jego wyjeździe pracownia artysty w Warszawie została zaplombowana, potem obrazy wyrzucono na śmietnik, a pracami na papierze dekarze palili pod kotłami ze smołą podczas remontu dachu nad kinem „Wisła”. W 1976 r. otrzymał nagrodę Fundacji im. A. Jurzykowskiego w Nowym Jorku. Był osobą znaną w polskich środowiskach emigracyjnych, m.in. w kręgu paryskiej „Kultury”. Pisali o nim J. Czapski, S. Mrożek, W. Odojewski. W kraju cenzura PRL skazała go na nieistnienie. Jego twórczość przypomniła dopiero wystawa monograficzna w marcu 1997 roku w warszawskiej Zachęcie. Wystawa ta następnie gościła w Muzeum Śląskim w Katowicach i w Galerii Bunkier Sztuki w Krakowie.

31

JADWIGA MAZIARSKA (1913 Sosnowiec - 2003 Modliczyn k. Krakowa)

„Na strunie G”, 1948 r.

olej/plótno, 90 x 50 cm

sygnowany p.d.: 'Maziarska'

opisany oraz datowany na odwrociu: 'Jadwiga Maziarska | Kraków, | Sobieskiego I.m.5. | tytuł: | „Na strunie G” | 48 r. 50 x 90'

Cena wywoławcza: 16 000 zł

Estymacja: 19 000 - 24 000

Przez rok studiowała prawo na Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie. W 1933 r. rozpoczęła studia artystyczne w Prywatnej Szkole Malarskiej A. Terleckiego w Krakowie. Kontynuowała je w latach 1934-39 w krakowskiej ASP u W. Jarockiego, S. Filipkiewicza i I. Pierńkowskiego. Od 1945 roku była członkiem Grupy Młodych Plastyków, a od 1957 r. - reaktywowanej wówczas Grupy Krakowskiej. Brała udział w trzech Wystawach Sztuki Nowoczesnej (Kraków 1948-49, Warszawa 1957 i 1959). Decydujące dla twórczości artystki miały okazać się problemy struktury dzieła sztuki. Najpierw eksperymentowała z nakładaniem na płótno grubych warstw pigmentu. W 1947 r. wykonała pierwszą aplikację - pracę z różnobarwnych fragmentów tkanin o nieregularnych kształtach. W kompozycjach strukturalnych nie skupiała się tylko na stronie

formalnej i technologicznej, ale nadawała im też aluzyjne tytuły. Sugerowały one chęć połączenia się poprzez sztukę z uniwersum ludzkich wyobrażeń, przeczucie i tęsknot. Później pojawiła się ciekawa seria obrazów wykonanych techniką łączenia farby olejnej ze stearyną. Kompozycje stearynowe eksponowały nie tylko fakturę ale również rytm, który dynamizował ale i harmonizował powierzchnię płótna. W latach 70. zaprzestała ich tworzenia skupiając się na malowaniu bardziej zdecydowanych, jednolitych fakturowo i ograniczonych kolorystycznie (niekiedy tylko do czerni i bieli) kompozycji. Kolejną metamorfozę przeszła w latach 90., kiedy jej malarstwo opanowała dziecięca niemal radość zestawiania jaskrawych kolorów. W 1991 r. w krakowskiej galerii Krzysztofora miała miejsce jej retrospektywna wystawa monograficzna.

32

KAZIMIERZ MIKULSKI (1918 Kraków - 1998 Kraków)

Legenda, 1969 r.

olej/plótno, 42,5 x 39 cm

sygnowany i datowany na odwrociu: 'KMikulski | Kraków | 69'

Cena wywoławcza: 48 000 zł

Estymacja: 60 000 - 75 000

W malarstwie lubił Mikulski kojarzyć ze sobą rozmaite elementy na zasadzie pokrewieństw podsuwanych przez wyobraźnię. Odwoływał się do „logiki” marzenia sennego (m.in. z erotycznymi podtekstami), fantazji, do poetyki baśni bądź bajki, do obrazów zapisanych w pamięci i odtwarzanych z niej w sposób spontaniczny, podyktowany jedynie wolą

artystycznej kreacji. Mamy tu do czynienia z rzeczywistością traktowaną umownie, kreowaną dla potrzeb sztuki, malowniczą, zagadkową. Urzeka w tym malarstwie prostota dekoracyjnych form, które wypełniają zabudowaną kulisowo przestrzeń imaginacyjnych, intymnych „krajobrazów wewnętrznych”.

33

KAZIMIERZ MIKULSKI (1918 Kraków - 1998 Kraków)

Portret rudowłosej, 1985 r.

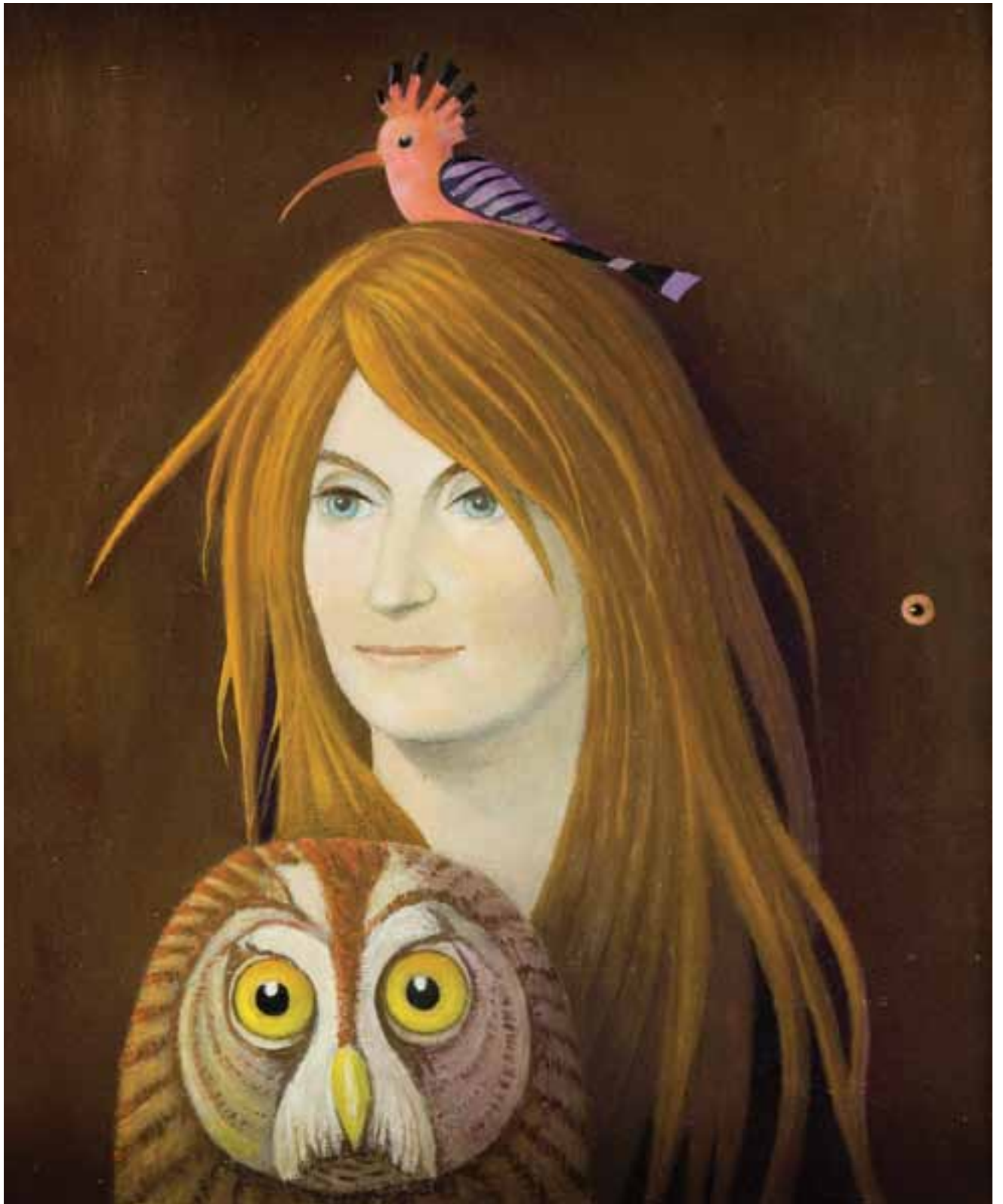
olej/plótno, 55,5 x 46,5 cm
sygnowany i opisany na odwrociu: 'K. Mikulski | Kraków 85'
poniżej autorska dedykacja: 'Kochanej siostrze Zosi, B.(alzak)'

Cena wywoławcza: 45 000 zł

Estymacja: 60 000 - 75 000

Od 1938 studiował malarstwo pod kierunkiem P. Dadleza i K. Sichulskiego w ASP w Krakowie. W czasie okupacji kontynuował naukę u F. Pautscha w Kunstgewerbeschule. Po zakończeniu wojny uczył się w latach 1945-46 aktorstwa i reżyserii w Studio Dramatycznym przy Teatrze Starym w Krakowie, jednocześnie w 1945 roku ukończył Warsztat Filmowy Młodych. Był członkiem Grupy Krakowskiej, uczestniczył w Wystawach

Sztuki Nowoczesnej w Krakowie i w Warszawie. Zajmował się malarstwem, rysunkiem, scenografią i aktorstwem (występował w konspiracyjnym teatrze Tadeusza Kantora oraz po wojnie w jego teatrze Cricot 2), pisał wiersze. Malarstwo artysty klasyfikowane jest jako surrealistyczne, metaforyczne, oniryczne. Ulubione motywy to piękne kobiety, zwierzęta, kwiaty traktowane umownie, wypełniające przestrzeń obrazu.

34

ARTUR NACHT-SAMBORSKI (1898 Kraków - 1974 Warszawa)

Mężczyzna z fikusem

olej/plótno, 92,7 x 46 cm
niesygnowany

Cena wywoławcza: 45 000 zł

Estymacja: 60 000 - 70 000

POCHODZENIE:

- 2004, Dom Aukcyjny Polswiss-Art, Warszawa
- kolekcja prywatna

Studiował w krakowskiej ASP w latach 1918-21 pod kierunkiem J. Mehoffer i W. Weissa. Naukę malarstwa kontynuował w Berlinie i Wiedniu. W 1924 wyjechał z kapistami do Paryża, gdzie przebywał do 1939 r. W latach 1947-49 był profesorem w WSSP w Sopocie, a od 1949 do 1969 ASP w Warszawie. W początkowym okresie twórczości pozostawał pod wpływem ekspresjonizmu, nie był mu obojętny ruch formistyczny. Próbował połączyć w swych pracach twardość form geometrycznych z miękkością ludzkiego ciała czy kształtów roślinnych. W połowie lat dwudziestych istotną rolę w jego malarstwie zaczął odgrywać kolor traktowany z niezwykłym

wyczuciem i zawsze harmonijnie zestrojony z przejrzystym układem kompozycyjnym. W poszukiwaniu właściwej miary dla sprzeczności, miary dla żywiołu życia i sztuki łączył artysta spontaniczny „rzut” doznania na płótno z logiką konstrukcji, najwyższą wrażliwość oka z głęboką kulturą, zmysłowe piękno z piękną myślą. Nacht niechętnie eksponował swe prace, wystawy indywidualnej nie miał nigdy. Dopiero w 1977 roku, na wielkiej pośmiertnej wystawie w warszawskim Muzeum Narodowym zaprezentowano kilkaset obrazów wybranych z ponad tysiąc obiektów liczącej pracownianej spuścizny artysty, ukazanej po raz pierwszy w sposób pełny i wszechstronny.

35

RAJMUND ZIEMSKI (1930 Radom - 2005 Warszawa)

„Pejzaż fioletowy”, 1951 r.

olej/plótno, 45 x 130 cm
sygnowany i datowany p.g.: 'Ziemiński 54'
opisany na odwrociu: 'RAJMUND ZIEMSKI | WARSZAWA | KRAK. PRZED.
5 | 130 x 45 | „Pejzaż fioletowy”

Cena wywoławcza: 25 000 zł

Estymacja: 45 000 - 55 000

*Do „Pejzaży” Rajmunda Ziemińskiego warto odnieść słowa Jerzego Olkiewicza:
„Są to pejzaże kościste, z których słońce wyssało dobroduszną, życiodajną
głębę, karmiącą zwykle zieleni i owoce. Pejzaże pozbawione ostentacyjnego
piękną krajobrazu [...]. Mały skrawek własnej żarliwości i niepokoju - wydłużony
prostokąt, w którym pomarszczona, wyschła, poszarpana materia kondensuje się
w dramatyczną formę, o ciężarze gatunkowym mierzonym pasją i uporem [...]”.*

Studia ukończył w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w 1955 r.
w pracowni Artura Nacht-Samborskiego i przez kilkadziesiąt lat był
profesorem tej uczelni. Debiutował na „poodwilżowej” wystawie
w „Arsenale” w 1955 r. Na przełomie lat 50. i 60. współpracował z Galerią
Klubu Krzywego Koła. W 1979 r. otrzymał Nagrodę im. J. Cybisa. Jego obrazy
znajdują się w Muzeum Narodowym w Warszawie, Krakowie i Poznaniu oraz
w wielu kolekcjach w kraju i zagranicą.

36

RAJMUND ZIEMSKI (1930 Radom - 2005 Warszawa)

„Pejzaż niebieski”, 1959 r.

olej/ płótno, 85 x 130 cm

sygnowany i datowany p.g.: 'R. Ziemski | 59'

sygnowany i opisany na odwrociu: 'RAJMUND ZIEMSKI | (...) | 85 x 130 | „PEJZAŻ NIEBIESKI”'

Cena wywoławcza: 48 000 zł

Estymacja: 65 000 - 75 000

WYSTAWIANY:

- 26.02 - 16.03.2014, Galeria DAP, Dom Artysty Plastyka, Warszawa. „Rajmund Ziemski - malarstwo lata 60”

O pierwszym etapie swojej twórczości Artysta mówił: „W okresie wystawy w Arsenale, a zresztą i później, w latach 1956-57, moje obrazy bliskie były malarstwu figuratywnemu; obracałem się w świecie realiów znanych, realia te wystarczały jeszcze treściom, które chciałem pokazać. Ale z czasem okazało się, że dla spraw, jakie mam do powiedzenia, dla treści, jakie chcę w swoich obrazach zamknąć, muszę znaleźć formy będące czymś w rodzaju syntezy, formy kreujące, a nie naśladowczo-powtarzające; formy, których sugestywność odpowiadałaby zamierzonemu celowi.” Poszukiwanie owych form sugestywnych szybko doprowadziło jednak Artystę do odrzucenia sugestii przedmiotowych, tematycznych i skupieniu się na specyficznym obszarze inspiracji, jakim jest świat przyrody. Inspiracje znajdowały jednak rozmaity wyraz plastyczny - była to droga od początkowych pejzaży „rzeczywistych”, poprzez „baśniowe” do „metaforycznych” (jak je określa Aleksander Wojciechowski).

37

ROMAN OWIDZKI (1912 Ostrowy - 2009 Warszawa)

„Kompozycja czerwona nr 1”, 1962 r.

technika własna/papier, tektura, 73 x 103 cm
sygnowany, datowany i opisany na odwrociu: 'R. OWIDZKI | 1962, WRZESIEŃ | 73 x 103 | KOMPOZYCJA' oraz nalepka autorska z opisem pracy: 'Roman Owidzki | 1962 r. | „Kopozycja czerwona nr 1” | 73 x 103 cm' a także nalepka wywozowa DESY (DESA Frogeign Trade Enterprise)

Cena wywoławcza: 30 000 zł

Estymacja: 37 000 - 42 000

POCHODZENIE:

- 2002, Dom Aukcyjny Rempex, Warszaw
- kolekcja prywatna

WYSTAWIANY:

- 07-30.05.2004, Państwowa Galeria Sztuki w Sopocie, „Projekt: Nowoczesność / Łódź / Kraków / Warszawa”

LITERATURA:

- Projekt: Nowoczesność / Łódź / Kraków / Warszawa, katalog wystawy, Państwowa Galeria Sztuki, Sopot 2004, s. 69 (reprodukcja).

W latach 1931-34 studiował nauki ścisłe, a następnie malarstwo na warszawskiej ASP w pracowni K. Tischego oraz J. Kurzatkowskiego. Wojna przerwała jego studia, dyplom otrzymał w 1955 r., na Wydziale Grafiki ASP w Warszawie, której był już wtedy pedagogiem. W czasie wojny, był więźniem oflagu w Murnau, gdzie wspólnie z J. Sołtanem, B.T. Urbanowiczem i A. Siemaszką realizowali scenografie do sztuk teatralnych wystawianych przez obozowy teatr. Od 1956 r., prowadził na ASP pracownię brył i płaszczyzn, która

później nazywała się pracownią „Działań i struktur wizualnych”. Pod koniec lat 60. tworzył abstrakcyjne kompozycje olejne. Współpracował z Galerią „Krzywe Koło” M. Bogusza, brał udział w „Konfrontacjach 1965” w Elblągu, Sympozjum Artystów i Naukowców w 1966 r. w Puławach, jego prace eksponowane były na wystawie „Przestrzeń, ruch, światło” w 1967 r. we Wrocławiu. Profesor zwyczajny od 1972 r. W 2008 r, na rok przed śmiercią został uhonorowany nagrodą im. Jana Cybisa.

38

ALEKSANDRA WEJCHERT (1921 Kraków - 1995 Dublin)

Relief strukturalny nr 13, ok. 1968 r.

technika własna/plyta, 60,5 x 122 cm
na odwrociu naklejka: 'No 13' oraz 'No 36'

Cena wywoławcza: 7 000 zł

Estymacja: 15 000 - 18 000

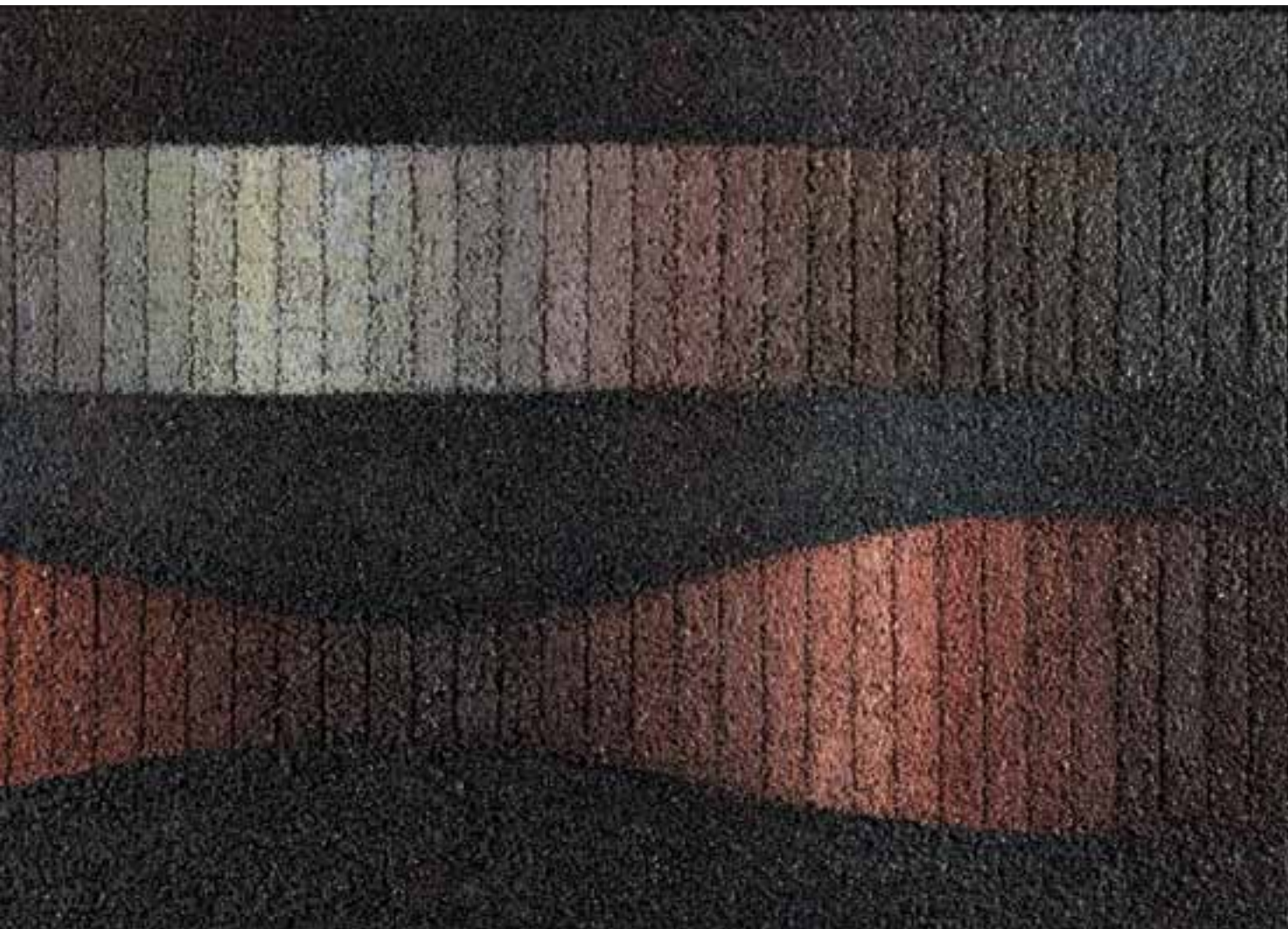
W katalogu wystawy w Galerie Lambert w Paryżu (12 stycznia - 3 lutego 1968) krytyk Cyril Barrett, pisał o twórczości Aleksandry Wejchert: „Nie jest łatwe umieszczenie Aleksandry Wejchert na współczesnej scenie artystycznej. Jest oczywiście abstrakcjonistką, to jasne. Ale wydaje się nawiązywać do różnych nurtów abstrakcji, bez przywiązywania się do żadnego. I tak, interesuje się strukturami abstrakcji formalnej (struktury reliefowe), nie będąc ściśle konstruktywistką. Jej dzieła wywołują silne wrażenie ruchu, jednak nie jest ona sensu stricto artystką kinetyczną (choć jej ostatnie prace idą w tym kierunku). Ma pewne punkty wspólne z malarstwem „Op” poprzez użycie barwnych pasm tonalnych. Jednak faktura ma dla niej takie samo znaczenie co kolor. W istocie, jednym z aspektów szczególnych dla jej twórczości jest jej sposób użycia kontrastujących ze sobą faktur powierzchni. Innym aspektem, być może najbardziej charakterystycznym, jest silne wrażenie rytmu, które wywołane jest w większości jej dzieł.

(...)
Dostrzegam dwa uzupełniające się nurty w tej twórczości. Jeden, bardziej delikatny, bardziej kobiecy - jeśli ktoś woli - wyraża się w krzywiznach, pastelowych barwach, głównie błękitach. Drugi jest bardziej szorstki, bardziej kanciasty. Wydaje mi się, że artystka osiąga doskonałość, tam gdzie narzuca sobie najbardziej surowe ograniczenia, w szczególności w swoich białych reliefach. Wizja Aleksandry Wejchert jest czysta, jej sposób postrzegania sztuki bezkompromisowy. Nie próbuje ani uwodzić oka, ani podążać za światem.”

Malarka i grafik. W 1949 r. ukończyła studia na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej. Następnie w latach 1952-1956 studiowała na Wydziale Grafiki warszawskiej ASP pod kierunkiem Leona Michalskiego. Poza grafiką warsztatową i użytkową zajmowała się także malarstwem sztalugowym oraz tworzyła mozaiki i malowane reliefy z drewna, betonu,

stali. Wystawiała indywidualnie w Rzymie (1959), Dublinie (1966 i 1969) oraz Paryżu (1968). Brała udział w wielu wystawach zbiorowych Polsce i zagranicą (Londyn, Dublin). Jej prace znajdują się w zbiorach muzeów w Paryżu, Rzymie i Dublinie oraz w kolekcjach prywatnych w Irlandii, Włoszech, Francji i USA.

39

JAN BERDYSZAK (ur. 1934 r., Zawory)

Martwa natura, 1956-1958 r.

olej/plótno, 134 x 80 cm
sygnowany p.d.: 'BERDYSZAK'

Cena wywoławcza: 10 000 zł

Estymacja: 15 000 - 19 000

Prezentowany obraz przedstawiający zunifikowaną do granic abstrakcji martwą naturę, powstał w okresie artystycznych studiów artysty, jeszcze przed dyplomem. Jan Berdyszak studiował rzeźbę w poznańskiej Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w latach 1952–1958, a jednocześnie podejmował próby malarskie i graficzne. Dyplom uzyskał z rzeźby w pracowni profesora Bazylego Wojtowicza. Jak wspomina sam autor, omawiana „Martwa natura” powstała w czasie studiów w Poznaniu, w latach około 1956–58, w okresie jego fascynacji „Teorią widzenia” Władysława Strzemińskiego. „Teoria widzenia”, będąca zapisem łódzkich wykładów Strzemińskiego (wyd. 1958), powstała w latach 50. zeszłego wieku i stała się inspiracją dla wielu młodych i dojrzałych artystów. „Naszego widzenia nie otrzymaliśmy w postaci gotowej i niezmiennej. Oko nasze ukształtowało się w wyniku długiej ewolucji biologicznej od form mniej doskonałych do tego co, jest teraz. Lecz widzenie to nie tylko bierny odbiór doznań wzrokowych. Otrzymane doznanie

poddajemy analizie myślowej, konfrontujemy z odpowiadającymi im odcinkami rzeczywistości, wyjaśniamy sens powstałych stąd wzajemnych związków i przyczyn: jakie doznania i co mówią o obiektywnie istniejącym świecie” – piszący te słowa Strzemiński od czasu wypadku w okopach I wojny światowej był niemal niewidomy. Zawarte w pismach Strzemińskiego tezy o świetle, jego mocy nadawania kształtów przedmiotom i wydobywania z prześwietlenia rzeczywistości o rozmytych, nieuchwytnych konturach, bardzo mocno wpłynęły na polskie malarstwo połowy i drugiej połowy XX w. Wczesne, a jednocześnie zapowiadające klasyczny, wyrazisty styl Berdyszaka płótno, jest jedną z niewielu prac, dzięki której możemy oglądać wewnętrzną przemianę malarza oraz rozwój osobowości twórczej. „Martwa natura” to system nierównych, w pozornym bezładzie ułożonych plam, o zgaszonej kolorystyce, tworzących świat realnych przedmiotów, zgrupowanych tak aby posłużyły jako modele do malarskiej interpretacji martwej natury.

40

JAN BERDYSZAK (ur. 1934 r., Zawory)

„Obszar koncentrujący XV”, 1973/77 r.

akryl/deska, 70 x 70 cm

sygnowany i datowany na odwrociu: 'JAN | BER | DYSZ | AK | 1973-77'
oraz tytuł: 'OBSZAR KONCENTRUJĄCY XV, | AKRYL'

Cena wywoławcza: 13 000 zł

Estymacja: 18 000 - 25 000

Rzeźbiarz, malarz, grafik, autor instalacji. Studiował rzeźbę w PWSSP w Poznaniu. Od wczesnego okresu jego twórczość skupiała się na zagadnieniach przestrzeni. Kolejnym etapem poszukiwań było wprowadzenie do obrazu przestrzeni rzeczywistej w postaci otworu wyciętego w płótnie. Od lat 70. uprawia refleksje nad symptomami teatru w sztuce i życiu, które realizuje w postaci notatek, projektów i instalacji. Jego prace tworzą cykle, m.in. „Koła podwójne” 1962-71, „Przezroczyste” 1970-79, „Milczenie” 1972-75, „Miejsca Rezerwowane” 1973-76, „Stany moralności” 1985-87, „Belki”

1977-98, „Obszary koncentrujące” 1973-80, „Studia po...” 1979-83, „Ani konieczność ani możliwość” 1987-99. Obecnie realizuje cykle: „Passe-par-tout”, „Powłoki”, „Après passe-par-tout”, reinstalacje fotograficzne, które stanowią różne sensory i formy wypowiedzi. Twórczość Berdyszaka obejmuje także akcje efemeryczne. Brał udział w wielu artystycznych imprezach w kraju i zagranicą. Otrzymał Nagrodę Artystyczną Klubu „Od Nowa” w Poznaniu za debiut w dziedzinie malarstwa i rysunku (1960) oraz Nagrodę Artystyczną Miasta Poznania (1994).

4 |

STEFAN KRYGIER (1923 Łódź - 1997 Łódź)

Bez tytułu, 1977 r.

olej/plótno, 60 x 60 cm

sygnowany i datowany p.d.: 'S. Krygier 77'

wymiary wraz z oprawą: 70 x 70 cm; na odwrociu na bieżym: 'S. KRYGIER 198R'

Cena wywoławcza: 5 000 zł

Estymacja: 7 000 - 9 000

POCHODZENIE:

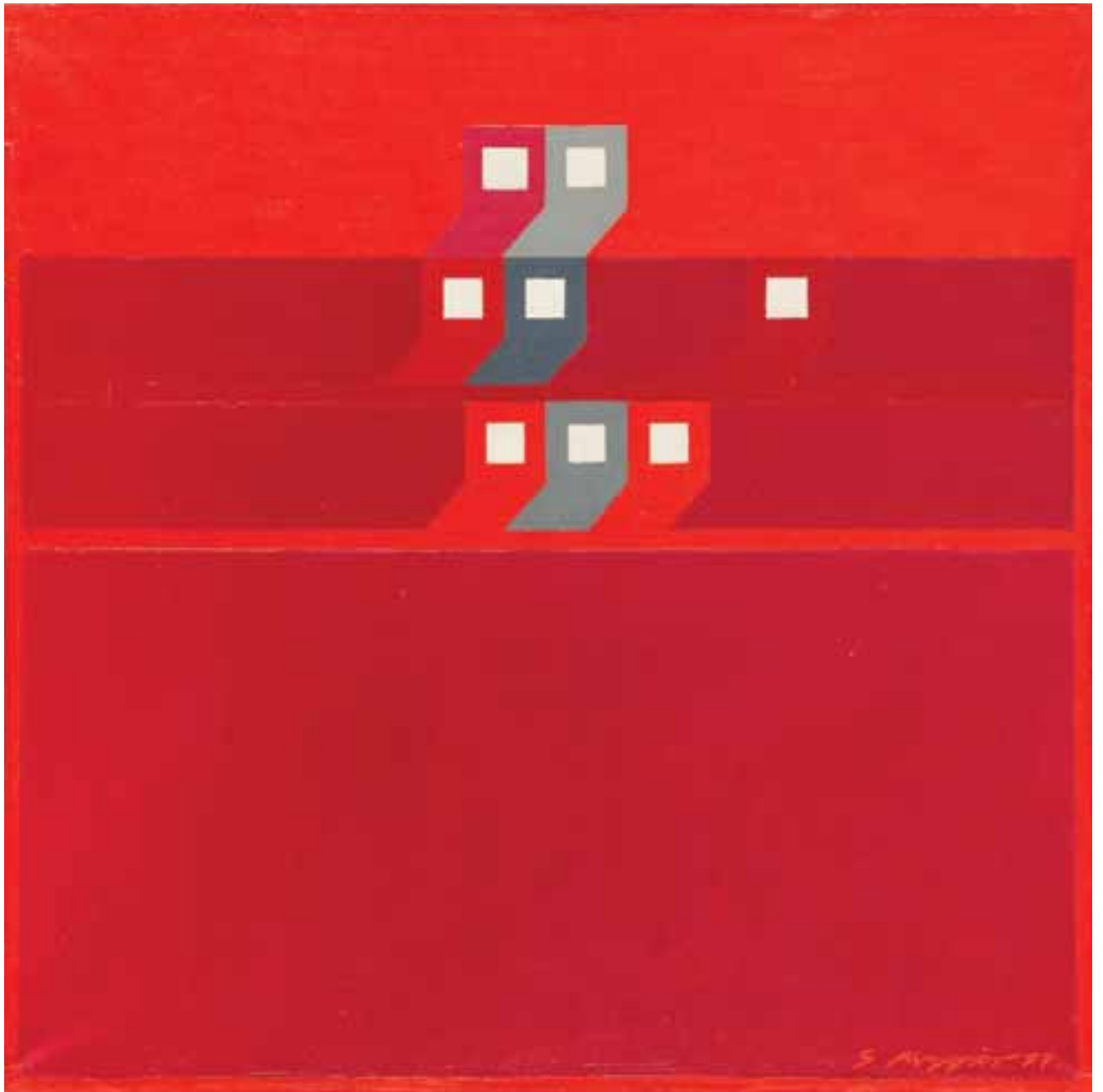
- dar artysty
- kolekcja prywatna
- 2001, Dom Aukcyjny Rempex, Warszawa
- kolekcja prywatna

LITERATURA:

– Stefan Krygier 1923-1997, katalog wystawy, Muzeum Historii Miasta Łodzi, listopad-grudzień 1999, Łódź 1999, s. 104, poz. kat. I. 113.

Studiował w PWSSP w Łodzi u W. Strzemińskiego i S. Węgnera. W 1947 r. opublikował wspólnie z W. Strzemińskim artykuł „Widzenie gotyku”. W latach czterdziestych należał do Klubu Młodych Artystów i Naukowców w Warszawie w ramach, którego brał udział w wystawach w Salonie „Po prostu”, „Zachęcie”, Klubie Literatów. W czasie studiów zorganizował klub pod patronatem YMCA w Łodzi, a w 1953 roku współdziałał z grupą „St - 53” w Katowicach. Od 1957 do 1997 roku prowadził zajęcia z kompozycji, grafiki warsztatowej i projektowej w łódzkiej PWSSP. W roku 1990 został profesorem. Od 1975, kontynuując pracę w PWSSP, stworzył pracownię rzeźby i kompozycji w Instytucie Architektury i Urbanistyki Politechniki

Łódzkiej. Obrazy z okresu studiów nawiązują do kubizmu i solaryzmu Strzemińskiego. Obrazy z lat 50. inspirowane są sztuką Egiptu i Grecji. Artysta tworzył również prace taszystowskie. Lata 60. to malarstwo materii, rzeźba w drewnie i grafika. Koniec lat 70. to obrazy olejne, ascetyczne w treści, nawiązujące do konstruktywizmu. Ten okres twórczości zapewnił artyście trwałe miejsce w historii sztuki polskiej. Lata 80. i 90. to okres malarstwa symultanicznego. Obok obrazów czysto geometrycznych w formie artysta malował obrazy nawiązujące do ikonografii i kultury europejskiej, m.in. „Judyta z głową Holofernesa”, „Porwanie Europy”, „Przed katedrą”.

S. Maffei

42

JANUSZ ORBITOWSKI (ur. 1940 r., Kraków)

Kompozycja 15/06, 2006 r.

relief, karton, technika własna/plótno, 65 x 54 cm
na odwrociu sygnowany i autorsko opisany:
'Janusz Orbitowski 2006 | 15/06 | 65x54 cm'

Cena wywoławcza: 6 000 zł

Estymacja: 9 000 - 12 000

Ukończył Wydział Malarstwa i Grafiki na ASP w Krakowie. Od 1968 wystawia swoje prace, między innymi w Nowym Jorku. Większość jego obrazów zbudowana jest z rombów i prostokątów. Pod koniec lat 60., artysta nadał swym geometrycznym konstrukcjom - trójwymiarowość; naklejane na powierzchnie tworzą reliefy. Studiował w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych na Wydziale Malarstwa i Grafiki w pracowni A. Marczyńskiego. Dyplom z wyróżnieniem otrzymał w 1967 r. Jest profesorem zwyczajnym macierzystej uczelni. Miał dwadzieścia wystaw

indywidualnych w kraju i za granicą; uczestniczył w ponad stu wystawach zbiorowych reprezentujących nurt abstrakcji geometrycznej. Głównym obiektem zainteresowań J. Orbitowskiego są: przestrzeń, światło, ruch i ich wzajemne relacje. Od 1970 r. istotnym środkiem wyrazu jest dla malarza relief. Obrazy J. Orbitowskiego znajdują się w zbiorach Muzeum Narodowego w Krakowie, Warszawie, Gdańsku, Wrocławiu, Muzeum Sztuki w Łodzi oraz wielu kolekcjach prywatnych w Polsce, Francji, Szwecji, Niemczech i Stanach Zjednoczonych.

43

JERZY DUDA-GRACZ (1941 Częstochowa - 2004 Łągow)

Obraz 632 „Pejzaż z lodowym – 2”, 1982 r.

olej/płyta pilśniowa, 49,5 x 39 cm

sygnowany, datowany i nr katalogu autorskiego l.g.:

‘DUDA GRACZ 632/1982’

na odwrociu naklejka autorska z opisem pracy

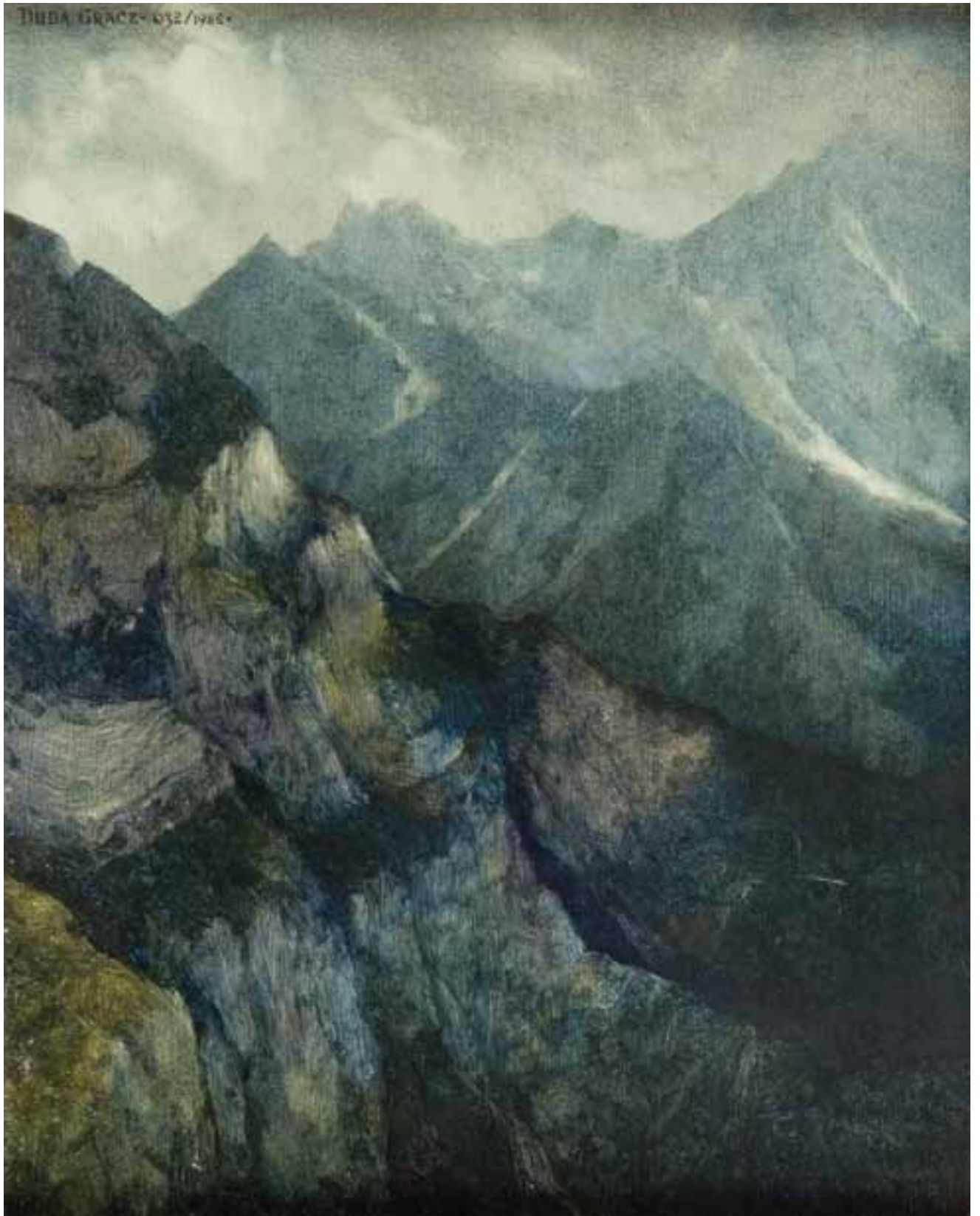
Cena wywoławcza: 12 000 zł

Estymacja: 20 000 - 30 000

Artysta określany jako „wnikliwy satyryk” o ostrym programie publicystyczno-moralizatorskim. Malował głównie sceny rodzajowe, ukazujące w karykaturalny sposób ludzkie wady, zabobony, kompleksy, lęki. Jednym z najważniejszych miejsc była dla artysty Częstochowa, jego rodzinne miasto, która od samych początków twórczości dostarczała mu sposobności obserwacji zachowań ludzkich. Artysta był także niedoścignionym mistrz pejzażu, który odgrywał bardzo dużą rolę w jego twórczości. Duda-Gracz przedstawiał krajobrazy stron rodzinnych, a także miejsca, które były dla niego szczególnie ważne i do których wielokrotnie wracał, jak m.in. Brzegi i Nadrzeczce.

W 1969 r. otrzymał dyplom na Wydziale Grafiki w Katowicach. W 1984 r. jego prace wystawiane były na weneckim Biennale Sztuki. W swej twórczości często posługiwał się pastiszem, groteską, karykaturą postaci ludzkich. Tworzył sceny rodzajowe, oparte na tradycji malarskiego surrealizmu i ekspresjonizmu. Jego obrazy znajdują się w kolekcjach czołowych Muzeów Narodowych (Kraków, Warszawa, Gdańsk, Poznań) a także w Muzeum Sztuki w Łodzi.

DUDA GRACZ - 032/1985

44

JERZY DUDA-GRACZ (1941 Częstochowa - 2004 Łąków)

Obraz 1752 „Łągow Stadt - Heilige Helene”, 1994 r.

olej/płyta, 38,5 x 38 cm

sygnowany, datowany i nr katalogu autorskiego p.d.: 'Duda Gracz 1752/94'
na odwrociu naklejka autorska z opisem pracy

Cena wywoławcza: 16 000 zł

Estymacja: 28 000 - 38 000

Sam artysta tak mówił o swojej sztuce: „maluję świat, który odchodzi, umiera, gdzie więcej jest snu, zdarzeń z dzieciństwa, świat w pejzażu przedindustrialnym. Na moich obrazach nie ma drutów telefonicznych, kabli, anten satelitarnych, samochodów, samolotów - tego wszystkiego, co zaprowadzi człowieka z powrotem na drzewo, jeżeli nadal będzie się tak intensywnie rozwijał pod tym względem”;
„Maluję to, co mi w duszy gra; im bardziej człowiek pierniczeje, tym lepiej wie, że odchodzi, a z nim cały ten świat. Z upływem czasu rodzi się czułość i tęsknota za tym, co bezpowrotne”.

45

JAN CYBIS (1897 Wróblin - 1972 Warszawa)

„Pejzaż z Kuźnicy”, lata 60. XX w.

olej/plótno, 60 x 81 cm

sygnowany p.d.: 'J. Cybis'

opisany na odwrociu: 'JAN CYBIS | „Pejzaż z Kuźnicy” 60 x 81'

Cena wywoławcza: 25 000 zł

Estymacja: 30 000 - 40 000

Studia artystyczne odbył we Wrocławiu w latach 1920-21 w Akademii Sztuki i Przemysłu Artystycznego pod kierunkiem O. Müllera oraz w krakowskiej ASP u J. Pankiewicza. Tworzył pod wpływem francuskiego impresjonizmu i malarstwa Cezanne'a i Bonnard. Po studiach, wraz z malarzami skupionymi w Komitecie Paryskim, przebywał w Paryżu. Brał udział w wystawach kapistów w Galerie Zak w Paryżu i Galerie Moos w Genewie. Był inicjatorem nurtu kolorystycznego w polskim malarstwie. W jego twórczości prymat zdobyła tematyka kameralna - martwa

natura, pejzaż i akt. Po 1946 barwna polifoniczność ustąpiła miejsca zmatowiałej gamie kolorystycznej opartej na jednym, zasadniczym tonie, głównie chłodnej szarości. Pojawiły się także kontrasty tonów jasnych i ciemnych, które rozwinęły się później w grę zróżnicowanych walorów. Twórca wprowadził gruboziarnistą fakturę, w której roztopiały się zarysy wyobrażonych przedmiotów. Pogłębiły się ekspresyjne jakości jego malarstwa. W okresie powojennym artysta uprawiał obok techniki olejnej akwarelę i rysunek.

46

JONASZ STERN (1904 Kałusz k. Stanisławowa - 1988 Zakopane)

„Formy natury”, 1978 r.

collage, technika mieszana/plótno, 21,5 x 56 cm
opisany, sygnowany i datowany na odwrociu na blejtramie: 'Stern 1978 Formy natury' oraz dedykacja: 'KOCHANEJ MARYSI KĘDZIORKÓWNEJ - OD RODZICÓW I ARYTSTY | na pamiątkę z okazji 7.7.1980 - 22.7.1980 Kraków, 4 lipca 1980'

Cena wywoławcza: 28 000 zł

Estymacja: 34 000 - 39 000

WYSTAWIANY:

- 22.07.-17.08.2008, Muzeum Narodowe im. Andrzeja Szeptyckiego, Lwów, „Jonasz Stern (1904 - 1988). Powrót do Lwowa. Krajobraz milczenia”.

LITERATURA:

- Jonasz Stern (1904-1988), powrót do Lwowa, krajobraz milczenia, [wstępy] Anna Jaworska, Włodzimierz Nowaczyk, [tł.] Nadia Szelest, Igor Chomyn, katalog wystawy, Muzeum Narodowe we Lwowie, wyd. Państwowa Galeria Sztuki w Sopocie, Sopot 2008, s. 63.

Stern najchętniej budował własne światy złożone z nieokreślonych kształtów kojarzących się ze światem organicznym. Wykorzystywał ich metaforyczną energię i łączył ze sobą w nierealistyczne całości. Płynące w tajemniczej przestrzeni na poły abstrakcyjne formy akcentowały surrealistyczny klimat przedstawień. Cecha ta charakteryzuje wiele prac artysty, bez względu na technikę ich wykonania. Pozornie mechaniczny gest montowania na podłożu drobnych przedmiotów lub organicznych „resztek” ma znaczenie symboliczne. Wynika z doświadczeń wojennych i mającego w nich swoje źródło przekonania o nietrwałości życia i nieuchronności śmierci Umieszczone w szklonych kasetonach elementy nie są jednak bezosobowymi śladami minionego czasu, ale wręcz osobowymi - bo związanymi z konkretnym, indywidualnym doświadczeniem - świadkami. Pełnią rolę epitafiów i zarazem relikwiarzy.

Szczątki zwierząt stają się tutaj także rodzajem pamiątek po człowieku. Ślady, które „rejestrował” Stern, stanowią wskazże pamiątki niejako w dwójnasób: są rzeczywistymi „dowodami na istnienie” konkretnego człowieka (rybie szczątki to pozostałości wędkarskich wypraw, które były pasją malarza; zob. np. Formy zabite II, 1973), ale również symbolicznymi figuracjami cierpień narodu żydowskiego (Upokorzenie, 1984). Oba aspekty fenomenalnie łączy obraz Tablica czerwona (1971), który Jan Trzupek przekonująco zinterpretował jako rodzaj macewy. Tworząc swoje reliefy, kolaże, asamblaże, dbał zarazem Stern o to, aby ocalić formę. Jego „gablotki”, niczym w muzealnym skarbcu, skrywają drogie i cenne drobiazgi. Barwa i światło, traktowane po malarsku, czynią z nich przedmioty artystyczne, ale zarazem nie pozbawiają rzeczywistościowego wymiaru i symbolicznych odniesień.

47

JACEK SEMPOLIŃSKI (1927 Warszawa - 2012 Warszawa)

„Czaszka”, 1993 r.

olej/ płótno, 81 x 101 cm
sygnowany i datowany na odwrociu: 'Sempoliński | XI 93 | Czaszka'

Cena wywoławcza: 10 000 zł

Estymacja: 14 000 - 18 000

Od końca lat 70. w malarstwie Sempolińskiego uwidoczniają się dramatyczne wątki egzystencjalne, wyrażane przez zmianę kolorystyki (ciemne błękity, fiolety, zimne szarości) i dokonywanie fizycznej destrukcji płócien. Nowe cykle: Twarz (od 1971), Ukrzyżowanie (od 1975), Moc przeznaczenia Verdiego (1977) i Czaszka (od lat 80.) dotyczą problemów z zakresu religii, kultury, filozofii egzystencji. Prace te, będące śladem głębokich przeżyć i przemyśleń, wpisały się w okres przewartościowań lat 80. Postawa prezentowana przez Jacka Sempolińskiego w tym okresie zyskała mu pozycję autorytetu zarówno artystycznego, jak i - dzięki licznym wypowiedziom, esejom, itp. - intelektualnego. Z lat stanu wojennego datuje się jego związek z ruchem kultury niezależnej, znajdujący oparcie w Kościele.

W czasie wojny uczył się w Warszawie malarstwa w konspiracyjnej szkole im. K. Krzyżanowskiego. W 1951 skończył warszawską ASP, dyplom otrzymał w 1956. Jest profesorem na Wydziale Wzornictwa Przemysłowego warszawskiej Akademii. Jest również eseistą, krytykiem sztuki, scenografem. Był współautorem polichromii na kamieniczkach Rynku Starego Miasta w Warszawie. Laureat jednej z głównych nagród podczas legendarnej wystawy w Arsenale (1955). W 1977 r. otrzymał Nagrodę im. J. Cybisa. Jego prace znajdują się w kolekcjach muzealnych, m.in.: Muzeum Narodowym w Warszawie, Kielcach, ASP w Warszawie. Monograficzną wystawę artysty zaprezentowała warszawska Zachęta w 2002 r.

48

BOGUSŁAW SZWACZ (1912 Leżajsk - 2009)

Kompozycja nr 2 z cyklu „Walcząca Warszawa”, 1958 r.

olej, tempera/piótno, 122 x 190 cm

sygnowany, opisany i datowany na odwrociu: 'Kompozycja:| KOMPOZYCJA
- No. 2 1958. | Z CYKLU | „WARSZAWA WALCZĄCA” | wym.: 122 x 190
| techn.: temp. olej.| SZWACZ | BOGUSŁAW | 1958 | WARSZAWA | ul.
KOŚCIELNA | 8d m II'

naklejka Centralnego Biura Wystaw Artystycznych w Warszawie na odwrociu,
naklejka autorska na odwrociu

Cena wywoławcza: 16 000 zł

Estymacja: 19 000 - 25 000

WYSTAWIANY:

- 7-26.IV.1978, CBWA „Zachęta”, Warszawa, „Bogusław Szwacz, malarstwo”

W latach 1924-1930 uczył się w Liceum Krzemienieckim. W 1939 r. ukończył krakowską ASP, której został wykładowcą po wojnie. Od 1946 r. wykładał w krakowskiej ASP, a od 1948 r. w warszawskiej ASP. W drugiej połowie lat 40. wystawiał z Grupą Młodych Plastyków. W 1947 r. wyjechał do Paryża. W Paryżu przystąpił do grupy „Le Surréalisme Révolutionnaire”. W 1948 r. wrócił do Warszawy. Związał się z Klubem Młodych Artystów i Naukowców. Jego prace prezentowane były na I Wystawie Sztuki Nowoczesnej (1948/49). Uczestniczył w niemal wszystkich oficjalnych wystawach okresu socrealizmu.

Przystąpił do koncepcji tzw. Ars-Horme (Sztuki Poruszania Wyobraźni), oryginalnej i jednej z nielicznych ogólnych teorii sztuki zaistniałych współcześnie w Polsce. Od 1956 r. tworzył teorię Ars-Horme. Jej założenia ogłosił w manifestie artystycznym na plenerze w Osiekach w 1977 r. Działał aktywnie w środowiskach awangardowych; wystawiał m.in.: na II i III Wystawie Sztuki Nowoczesnej w Warszawie (1957 i 1959), w Galerii Krzywe Kolo w Warszawie (1962 i 1963), na I Biennale Form Przestrzennych w Elblągu (1965) oraz podczas Sympozjów „Złotego Grona” w Zielonej Górze (1973 i 1976).

49

ERNA ROSENSTEIN (1913 Lwów - 2004 Warszawa)

Początek, 1984 r.

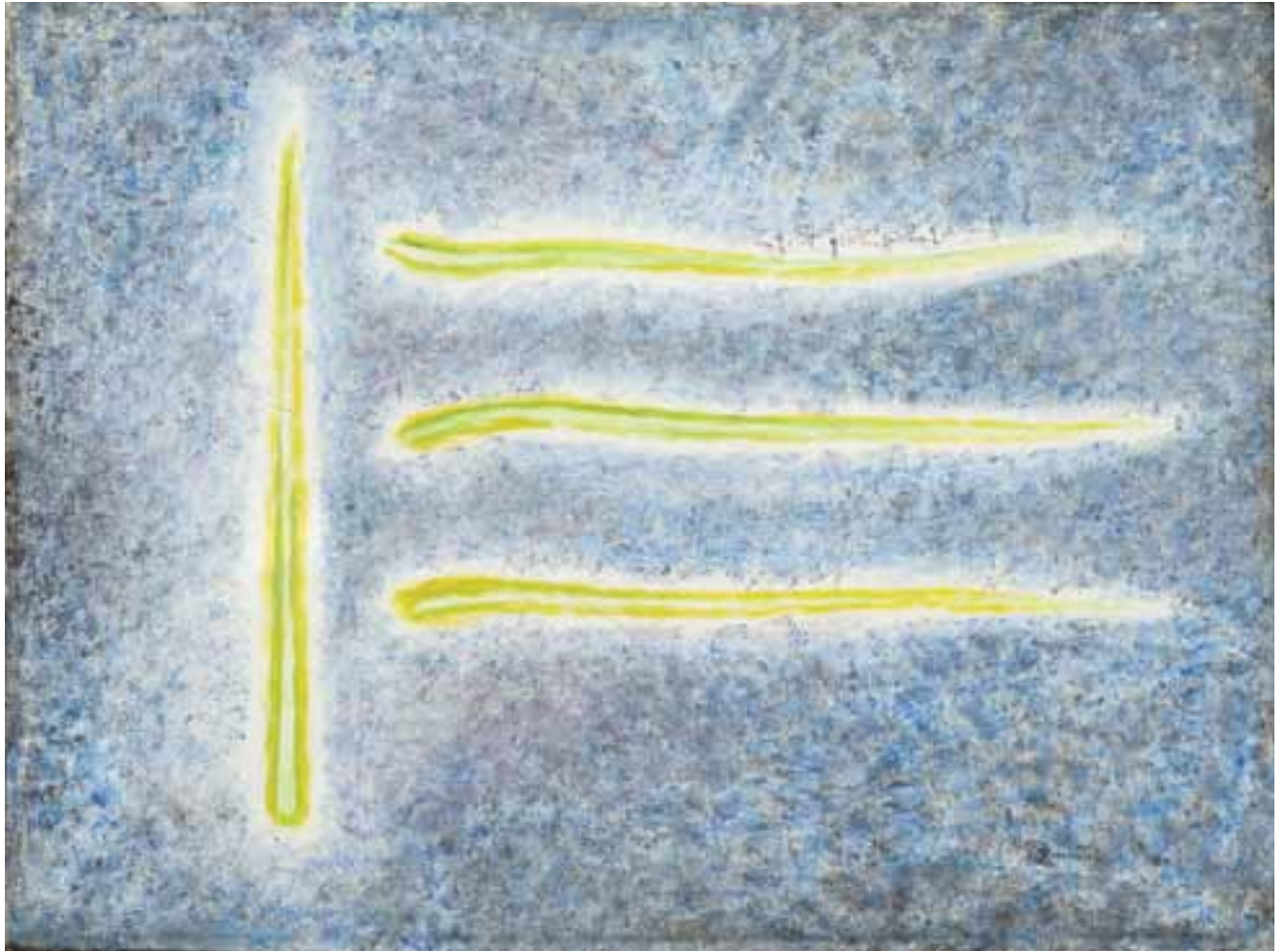
olej/plótno, 52,5 x 70 cm
sygnowany i opisany p.d.: 'E. Rosenstein 1984'
na odwrociu opisany: 'E. Rosenstein 1984'
opisany na blejtramicie: 'PLENER „OSIEKI-DĄBKI” ERNA ROSENSTEIN'
na blejtramicie naklejka galeryjna 'GALERIA KRZYSZTOFORY'

Cena wywoławcza: 16 000 zł

Estymacja: 19 000 - 26 000

Kształciła się w Akademii Sztuk Pięknych w Wiedniu (w latach 1932-1934) i w Krakowie (1933-1936), którą ukończyła pod kierunkiem W. Weissa. W 1942 roku uciekła z lwowskiego getta. W czasie studiów sympatyzowała ze środowiskiem Grupy Krakowskiej, brała udział w organizowaniu się awangardy artystycznej po II wojnie światowej. Oprócz malarstwa sztalugowego zajmowała się kolażem i twórczością poetycką. Artystka wypracowała indywidualną symbolikę, swobodnie kojarząc formy abstrakcyjne ze światem rzeczywistych kształtów. Jej prace wystawiane były

między innymi na Wystawie Sztuki Nowoczesnej w Krakowie (1948 i 49 r.) i w Warszawie (1957 i 59 r.), wystawie „Dziwięciu” (1955 r.). Eksponowała również w Galeriach: Krzysztofory i Krzywe Koło. W 1977 roku otrzymała Nagrodę Krytyki Artystycznej im. C. K. Norwida, a w roku 1966 Nagrodę im. J. Cybisa za całokształt twórczości. W zeszłym roku, w setną rocznicę urodzin artystki Fundacja Art. Art Stations zaprezentowała monograficzną wystawę artystki w Starym Browarze w Poznaniu („Erna Rosenstein. Organizm” 18.05 – 01.09. 2013).

50

JAN DOBKOWSKI (ur. 1942 r., Łomża)

„Ciało kobiety”, 1970 r.

olej/ płótno, 131 x 174,5 cm

opisany na odwrociu: 'Jan Dobkowski | „Ciało kobiety” 1970'

Cena wywoławcza: 18 000 zł

Estymacja: 23 000 - 35 000

Był współzałożycielem (wraz z Jerzym Jurym Zielińskim) grupy „Neo-Neo” (1967-1970). W roku 1968 Dobkowski wziął udział w wystawie „Secesja-Secesja?” w Galerii Współczesnej w Warszawie, która wywołała wielkie zainteresowanie w mediach i wśród krytyków. Po sukcesie na tej wystawie jego obrazy znalazły się na prestiżowej prezentacji „Polskie malarstwo współczesne. Źródła i poszukiwania w Paryżu”. Wkrótce też Guggenheim Museum w Nowym Jorku zakupiło do swoich zbiorów jego płótno „Podwójna dziewczyna” (1968), pierwszy czerwono-zielony obraz Dobkowskiego. Cały cykl obrazów w takiej kolorystyce powstał rok później, namalowany

w ujednocionym formacie 200 x 150 cm. Na zielonych tłach pojawiały się w różnych sytuacjach czerwone sylwety męskich i kobiecych postaci, te ostatnie najczęściej o bujnych kształtach, karykaturalnie rozrośniętych. Kobiety o wielu piersiach, kobiety o formach jabłek czy gruszek miały w sobie potężny ładunek erotyzmu i zmysłowości. Niektóre formy na obrazach Dobkowskiego przemieniały się płynnie w inne, pierś kobieca stawała się dorodnym jabłkiem, serce plemnikiem, a kręgosłup i zebra organiczną, wiotką strukturą. Zieleń sugerowała naturę, żywiołową witalność, życie. Obrazy te stały się punktem wyjścia do wielu działań przestrzennych i następnych serii obrazów.

51

JAN DOBKOWSKI (ur. 1942 r., Łomża)

„Dobra pocztówka”, 1983 r.

olej/plótno, 79 x 60 cm

sygnowany, opisany i datowany na odwrociu: 'Jan Dobkowski | „DOBRA

POCZTÓWKA" | 1983 | 80 cm x 60 cm'

opisany na blejtramicie: "'Bonne carte postale"'

Cena wywoławcza: 6 000 zł

Estymacja: 7 000 - 9 000

Malarz i grafik. W latach 1962 - 1968 odbył studia w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie na Wydziale Malarstwa w pracowniach prof. Juliusza Studnickiego i prof. Jana Cybisa. Był współzałożycielem (wraz z Jerzym Jurrym Zielińskim) grupy "Neo-Neo" (1967-1970). Ilustrator wierszy Guillaume'a Apollinaire'a "Zwierzyniec albo świta Orfeusza" (1963). W okresie stanu wojennego uczestniczył w akcjach kultury niezależnej. W 1972 roku był stypendystą Fundacji Kościuszkowskiej w Nowym Jorku. Laureat nagród, m.in.: Nagrody Krytyki im. Cypriana Kamila Norwida (1978); Nagrody im. Jana Cybisa (1994) za całokształt twórczości.

52

JACEK SIENICKI (1928 Warszawa - 2000 Warszawa)

„Suche róże”, 1996 r.

olej/plótno, 44 x 36 cm

sygnowany p.d.: 'J.SIENICKI'

na odwrocie opisany: 'Jacek | Sienicki | „Suche | róże” | ol pł 1996'

Cena wywoławcza: 11 000 zł

Estymacja: 16 000 - 20 000

Artysta uprawiał malarstwo w ograniczonej palecie barw, analizując szarości i przygaszone kolory. Dążył do maksymalnej syntezy przekazu. Tematy czerpał z natury: pojedyncza roślina, pejzaż i najbliższego otoczenia - np. wnętrze pracowni, mieszkania. Używając oszczędnie środków malarskich, tworzył obrazy o ogromnym bogactwie materii.

Studiował w warszawskiej ASP pod kierunkiem A. Nachta-Samborskiego. Przez wiele lat był jego asystentem a następnie profesorem macierzystej uczelni. Debiutował na wystawie „Przeciw wojnie, przeciw faszyzmowi” w warszawskim Arsenale w 1955. Laureat Nagrody Krytyki Artystycznej im. C. K. Norwida w 1975 r., niezależnej Nagrody im. J. Cybisa w 1983 r. oraz nowojorskiej Nagrody Fundacji A. Jurzykowskiego w 1993 r.

53

KIEJSTUT BEREŹNICKI (ur. 1935 r., Poznań)

„Przypomnienie Iberii V”, 2001 r.

olej/plótno, 100 x 73 cm

opisany autorsko na odwrociu:

„Przypomnienie Iberii V, 100 x 73 | KBereźnicki Iberia V’

Cena wywoławcza: 17 000 zł

Estymacja: 23 000 - 29 000

WYSTAWIANY:

- 2010, BWA Kielce (rep. kat. str. 10)
- 2005, Odessa, „W stronę Schulca”
- 2002, Poznań, „Artyści Sopotu” (rep. w kat. str. 49, poz. 47)
- grudzień 2001, Sopot, Wystawa na 100-lecie Sopotu
- 2003, Gdańsk, „Nagroda im. Kazimierza Ostrowskiego za 2002 r.” Wystawa zorganizowana przez ZPAP okręg gdański. (Obraz reprodukowany w katalogu na str. 12.)

Studiował w PWSSP w Gdańsku, gdzie w 1958 r. uzyskał dyplom w pracowni prof. Stanisława Teisseyre’a. Od 1960 r. pracuje w tej uczelni, od 1982 r. prowadząc własną pracownię malarstwa. W latach 1981-1984 pełnił funkcję prorektora. Od 1984 r. jest profesorem. Uczestniczył w wystawach od 1959 r., osiągając liczne sukcesy, jak: I nagroda na Ogólnopolskiej Wystawie Młodego Malarstwa, Sopot 1965 r., złoty medal na VI Festiwalu Sztuk Pięknych, Warszawa 1968 r., nagroda na III Międzynarodowym Triennale Malarstwa Realistycznego, Sofia 1979 r.. Uczestniczył ponadto m. in. w III Biennale Młodych, Paryż 1963 r. i VIII Biennale w Sao Paulo

1965 r., miał liczne wystawy indywidualne w kraju i za granicą. Odwołuje się do realizmu, co więcej, do sztuki dawnej o lokalnym, gdańskim rodowodzie i wyrazie. Tworzy archaizowane w tym nastroju martwe natury, ucztę, sceny mitologiczne i alegorie, ale przede wszystkim hieratyczne mieszczańskie portrety, często podwójne i zbiorowe. Początkowo rozgrywający swe kompozycje w niemal monochromatycznych gamach barwnych, w latach 80. rozjaśnił i urozmaicił paletę, zwłaszcza w kompozycjach religijnych i serii „karnawałów”. Podobnie w latach 90. powstała seria różowo-brązowych martwych natur.

54

JANUSZ PRZYBYLSKI (1937 Poznań - 1998 Warszawa)

„Siesta”, 1974 r.

akryl/plótno, 130 x 110 cm
sygnowany i opisany na odwrociu:
'JANUSZ PRZYBYLSKI | SIESTA | 130 x 110 cm'

Cena wywoławcza: 9 000 zł

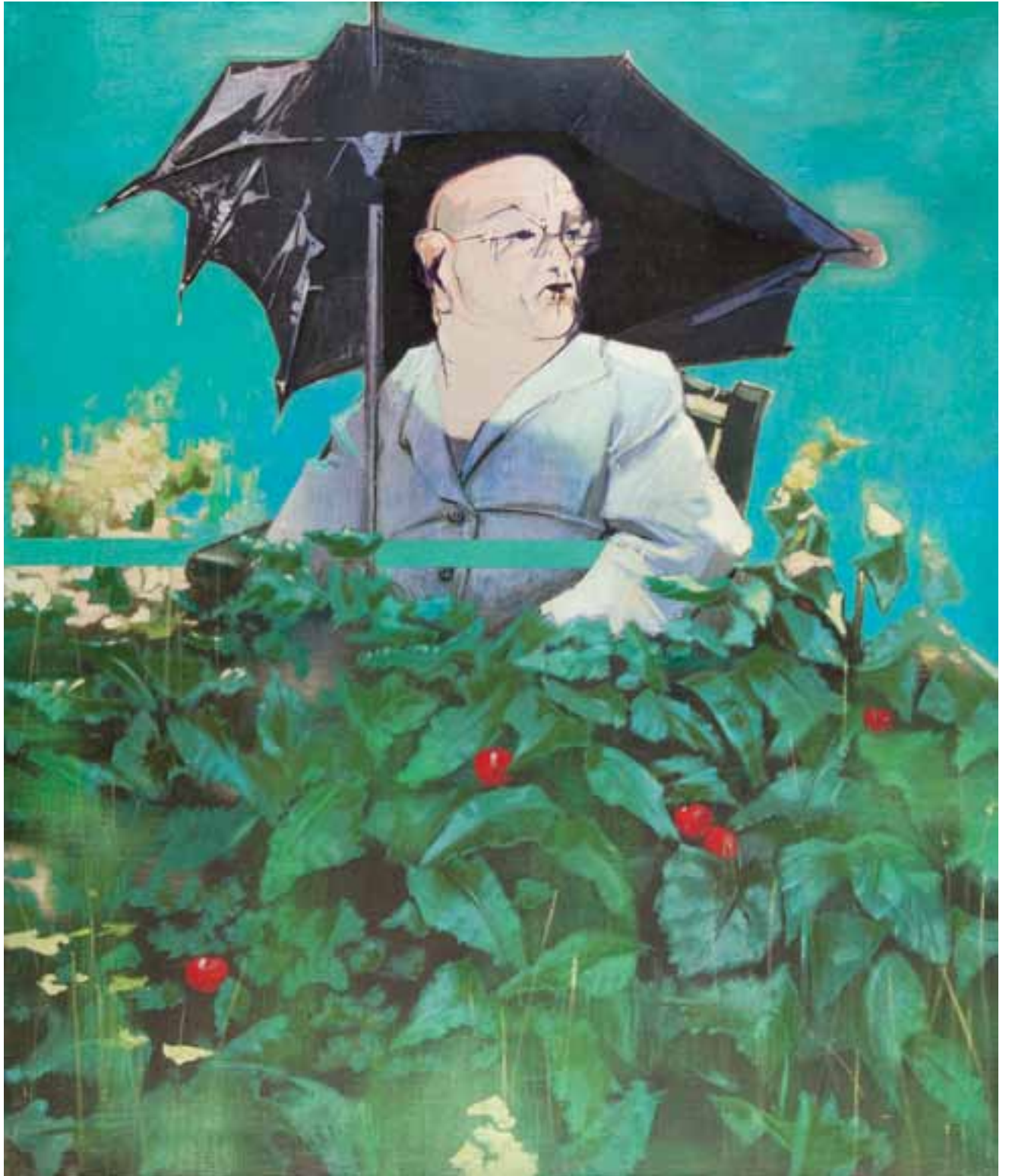
Estymacja: 13 000 - 19 000

LITERATURA:

- Kolekcja Pakoska, Sztuka Polska, [red.] Anna Kroplewska-Gajewska, katalog wystawy, 27.04–01.09.2013, Muzeum Okręgowe w Toruniu, s. 103, kat. 73.

Studiował na ASP w Warszawie, dyplom otrzymał w pracowni A. Kobzdeja w 1963 r. Od tegoż roku był pedagogiem w macierzystej uczelni, od 1987 r. profesorem. Równocześnie zajmował się malarstwem, rysunkiem, grafiką warsztatową w technikach metalowych i litografii, a także – w mniejszym stopniu – grafiką użytkową (projektowanie graficzne i plakat). W obu głównych dziedzinach, tj. malarstwie i grafice zdobywał liczące się sukcesy i nagrody. Przez krótki czas interesowała go abstrakcja ekspresyjna

i malarstwo materii. Około roku 1965 definitywnie odrzucił wcześniejsze doświadczenia i skupił się na sztuce figuratywnej. Uważany jest przez wielu krytyków za jednego z najbardziej samodzielnych przedstawicieli polskiego malarstwa nowej figuracji. Takie prace, jak gwasz OPARŁ GŁOWĘ NA STOLE (1966 r.) oraz czarno-białe litografie PRZYWIĄZANIE DO ŻYCIA, MIEJSCE PO CZŁOWIEKU, NIEWOLNIK (1967 r.) wyznaczyły kierunek jego poszukiwań, w których centrum znalazł się człowiek i człowieczeństwo.

55

PIOTR MŁODOŻENIEC (ur. 1956 r., Warszawa)

„Kiwi”, 2001 r.

olej/plótno, 97 x 67 cm

sygnowany i datowany p. d.: '01 M'

opisany na odwrociu: 'piotr młodożeniec | „Kiwi” | ol. pł. | 2001'

Cena wywoławcza: 3 500 zł

Estymacja: 5 000 - 7 000

Studiował na Wydziale Grafiki ASP w Warszawie w latach 1976-1981. Dyplom otrzymał w pracowni plakatu prof. Henryka Tomaszewskiego. Od lat 80. zajmuje się równoległe malarstwem i grafiką, często je łącząc. W latach 80. współtworzył zjawisko Nowej Ekspresji w malarstwie, będąc zarazem uczestnikiem ruchu kultury niezależnej, kontestującej oficjalne życie artystyczne w stanie wojennym. Od 1992 r. pracował z Markiem

Sobczykem w graficznej spółce autorskiej pn. „zafryki”, projektując plakaty, billboardy, współpracując jako ilustrator z czasopismami, np. „Gazetą Wyborczą”. Indywidualnie Piotr Młodożeniec jest laureatem licznych nagród, m.in. Najlepszy plakat Warszawy 1982 r., Grand Prix Festiwalu Plakatu w Chaumont 1993 r., srebrny medal na Międzynarodowym Biennale Plakatu w Warszawie 1998 r.

56

BOŻENNA BISKUPSKA (ur. 1952 r., Warszawa)

„Klatka 3 żółcieni wypełniona”, 2001 r.

olej/plótno, 130 x 114 cm

sygnowany i opisany na odwrociu: 'BOŻENNA | BISKUPSKA | - KLATKA 3 | ŻÓŁCIEŃIĄ WYPEŁNIONA' i '130 x 114 | olej/plótno'

Cena wywoławcza: 7 000 zł

Estymacja: 10 000 - 13 000

Studiowała w PWSSP w Poznaniu w latach 1970–72 i w ASP w Warszawie w latach 1972–76. Dyplom z wyróżnieniem uzyskała w pracowni prof. Tadeusza Dominika w 1976 r. Zajmuje się malarstwem i rzeźbą. Na IV Międzynarodowym Biennale Miniatury Tkackiej, Savaria Museum, Szombathely, Węgry w 1982 r. zdobyła I nagrodę.

W 1984 roku otrzymała dwuletnie stypendium Ministra Kultury i Sztuki, a w 1986 roku Nagrodę I stopnia im. Stanisława Wyspiańskiego – za malarstwo i rzeźbę. Reprezentowała Polskę na XLI Biennale Sztuki w Wenecji w 1984 r. oraz na XIV Międzynarodowym Biennale Małych Rzeźb w Brązie w Padwie.

57

MIECZYŚLAW TADEUSZ JANIKOWSKI (1912 Zaleszczyki, Ukraina - 1968 Kraków)

Kompozycja, 1966 r.

olej/plótno, 25 x 35 cm
na blejtramicie stempel autorski: 'M.T.JANIKOWSKI'
na odwrociu, na blejtramicie numer katalogowy:
'1.392' oraz nalepka '110.1 24 x 35 1966'

Cena wywoławcza: 3 800 zł

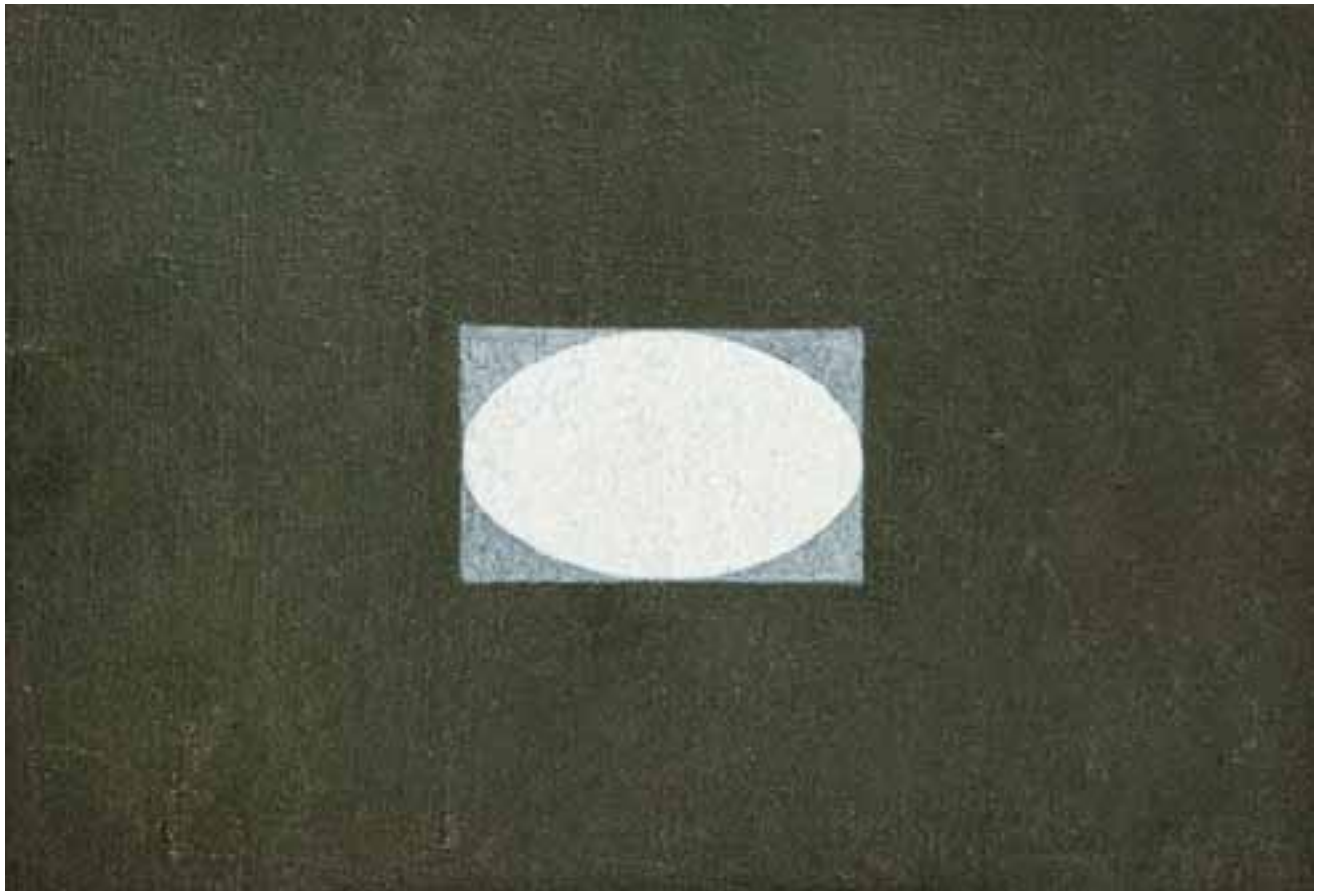
Estymacja: 4 500 - 6 000

LITERATURA:

- Mieczysław T. Janikowski, katalog wystawy, [red.] Edward Zajęc, [oprac.] Wiesław Banach, [wstęp] Jerzy Madeyski, Muzeum Historyczne w Sanoku, Sanok 1983.

Studiował w krakowskiej ASP pod kierunkiem prof. Jarockiego, Sichulskiego i Filipkiewicza. Po wojnie studiował w College of Art w Edynburgu. Osiedł w Paryżu. Począwszy od lat 40. tworzył geometryczne abstrakcje, które z biegiem czasu ulegały coraz większemu uproszczeniu. Żył dla sztuki i był jej całkowicie oddany. Jego twórczość przypomniano wystawą monograficzną

w Muzeum Narodowym w Warszawie w 2004. Uprawiał równolegle malarstwo figuratywne, tworząc pejzaże, zwłaszcza prowansalskie oraz dzieła typu informel. Prace artysty znajdują się m.in. w zbiorach Muzeum Narodowego w Krakowie, Warszawie, Gdańsku i Poznaniu, Muzeum Sztuki w Łodzi.

58

ANDRZEJ S. KOWALSKI (1930 Sosnowiec - 2004 Katowice)

Obraz R-p2, 1959-60 r.

olej/płyta pilśniowa, 100 x 75 cm
sygnowany i datowany p.d.: 'A.S. KOWALSKI 59/60'
na odwrociu naklejka z opisem w maszynopisie

Cena wywoławcza: 17 000 zł

Estymacja: 35 000 - 45 000

LITERATURA:

– Andrzej S. Kowalski, red. Jan Trzupek, Katowice 2013, s. 168 (spis prac eksponowanych na wystawie).

WYSTAWIANY:

- 05.04.-05.05.2013, Galeria Sztuki Współczesnej BWA, Katowice

„Obrazy młodego Polaka Kowalskiego, komponowane z zasady wzdłuż osi pionowej, ukazują malarza rasowego, obdarzonego umiejętnością przyrządzania niezwyklej barw, stwarzania ciepłej a zarazem subtelnej atmosfery i odznaczającego się przy tym ujmującą powściągliwością... To malarstwo wymakowane, lecz dyskretne, spodoba się na pewno tym, którzy cenią umiar i lubią wyszukane a niepretensjonalne współbrzmienia kolorystyczne...” – pisał o wystawie w Galerii Lambert Michel Courtois na łamach paryskiego magazynu Arts 30. (Andrzej S. Kowalski, red. J. Trzupek, Katowice 2013, s. 41.)

Malarz, grafik, pisarz, eseista, publicysta i pedagog. Profesor filii krakowskiej ASP w Katowicach. W 1955 r. ukończył Wydział Malarstwa krakowskiej ASP, uzyskując dyplomy: malarza u Adama Marczyńskiego i grafika u Ludwika Gardowskiego. Członek Grupy Krakowskiej, grupy Zagłębie i Arkat. Aktywny uczestnik opozycji antykomunistycznej. Jego twórczość obejmuje malarstwo sztalugowe, ściennie, mozaikę, rysunek i grafikę. W jego twórczości malarskiej i graficznej od końca lat 50. przenikają się organiczne, swobodne formy plam o charakterystycznej tonacji barwnej (brązów i żółcieni oraz oliwkowych zieleni i szarości),

komponowane z konsekwentnym porządkiem geometrii. Intuicyjne rozstrzygnięcia malarza dopełniane są wyraźnym pierwiastkiem racjonalnym. Z czasem w swoje kompozycje zaczął wprowadzać motywy geometryczne bądź figuralne. W latach 80. był silnie związany z ruchem kultury niezależnej. Wystawiał swoje prace w kraju i za granicą. Prace artysty znajdują się w zbiorach m.in. Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Katowicach, Muzeum Śląskiego w Katowicach, Muzeum Historii Katowic, Muzeum Archidiecezjalnego w Katowicach, Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu oraz licznych kolekcjach prywatnych.

ALANNAKI/204

59

TERESA RUDOWICZ (1928 Toruń - 1994 Kraków)

Bez tytułu, 1958 r.

olej, collage (stare rękopisy i ryciny, ścinki papieru, olej)/plótno, 50 x 43,5 cm
sygnowany na nalepce naklejonej na odw. p.d.: 'Teresa Rudowicz 1958 ...'

Cena wywoławcza: 7 000 zł

Estymacja: 13 000 - 17 000

POCHODZENIE:

- 2004, Dom Aukcyjny Agra Art, Warszawa
- kolekcja prywatna

Taszyzm ją fascynował. Tak mówiła Piotrowi Skrzyneckiemu: „Taszyzm operuje wieloma nowymi materiałami właściwymi naszej epoce. Na przykład lakiery szybko schnące, różne masy plastyczne... Nie ma ograniczeń w stosowaniu materiałów. Można tworzyć kompozycje taszystowskie nawet tynkiem. Można malować bardzo cienko - można też szukać konstrukcji fakturalnych uzyskiwanych przez nawarstwienie materiału. Rzeczywistość obrazu taszystowskiego jest bardzo różna i nie podlega żadnej z dotychczas przyjętych poetyk malarskich. Artysta prowokuje proces techniczny powstawania nowej materii obrazu”.

Studia rozpoczęła w latach 1948-50 w gdańskiej PWSSP, a kontynuowała pod kierunkiem Zbigniewa Pronaszki w Akademii krakowskiej w okresie 1950-54. Należała do grona współzałożycieli i członków reaktywowanej po drugiej wojnie światowej Grupy Krakowskiej. Najwcześniejsze prace Rudowicz to inspirowane surrealizmem akwarele i fotomontaże (1953). Dalsza jej twórczość utrzymana była w charakterze malarstwa abstrakcyjnego niekiedy metaforycznego. Na przełomie lat 50. i 60. zaczęła tworzyć kolaże,

w których z malarskim spoiwem łączyła drobne nieartystyczne „przedmioty gotowe”. Po raz pierwszy indywidualnie pokazała swoje prace w krakowskim Domu Plastyków w roku 1958. Potem wielokrotnie wystawiała za granicą - zazwyczaj razem z Marianem Warzechą. Dalsza jej twórczość utrzymana była w charakterze malarstwa abstrakcyjnego (Erozja materii I, 1956), niekiedy aluzyjnego, metaforycznego, chociaż niekiedy w kompozycjach pojawiały się też dalekie echa postaci ludzkich (seria Ofelie).

60

FRANCISZEK MAŚLUSZCZAK (ur. 1948 r., Kotlice)

„Zaproszenie”, 1980 r.

olej/plótno naklejone na deskę, 31 x 26 cm
sygnowany i datowany u dołu: 'FRANCISZEK MAŚLUSZCZAK 1980. ROZ-
DEPTANY ŚNIEG UCZUCIA JEST KRWIĄ'
opisany i datowany na odwrociu: 'FRANCISZEK MAŚLUSZCZAK | 193 |
1980 | tytuł: ZAPROSZENIE | olej, plótno-deska | 31 x 25,5 cm. | 02-784
WARSZAWA | UL. SŁUŻBY POLSCE | 7 m. 46.'

Cena wywoławcza: 2 800 zł

Estymacja: 3 000 - 6 000

Malarz, rysownik, grafik. Ukończył studia na warszawskiej ASP, uzyskując dyplom w 1974 r. Jest także wykładowcą na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej. Jego malarstwo jest z założenia metaforyczne. Maluje ludzi o zdeformowanych proporcjach, na tle odrealnionego pejzażu. Charakterystyczne postacie z obrazów artysty to liryczne,

zagubione, nieśmiałe osoby pełne smutku i swoistego komizmu. Jego twórczość prezentowana jest w licznych muzeach, m.in. w Muzeum Narodowym w Krakowie, Szczecinie, Muzeum Okręgowe w Zamościu oraz za granicą: Muzeum Pokoju w Tokio, Muzeum Miejskie w Gandawie.

61

DANUTA URBANOWICZ (ur. 1932 r., Radom)

„Lee”, 1993 r.

collage/plótno, 100 x 81 cm

sygnowany i opisany na odwrociu opisany na bjetramie: 'TYTUŁ „LEE” wym. 100 X 81 cm | ROK 1993 | TECH COLLAGE' i 'DANUTA URBANOWICZ'

Cena wywoławcza: 3 500 zł

Estymacja: 6 000 - 8 000

Ukończyła Krakowskie Liceum Sztuk Plastycznych, a w 1957 r. studia na ASP w Krakowie w pracowniach: Jacka Pugeta, Adama Marczyńskiego, Jonasza Sterna. Dyplom uzyskała w pracowni malarstwa u prof. Czesława Rzepińskiego. W latach 1959-62 pracowała przy tworzeniu teatru lalkowego „Widzimisie” w Nowej Hucie. Od 1961 r. należy

do Grupy Krakowskiej. Zajmuje się także projektowaniem i realizacją polichromii (kościół w Lublinie i Czerwonej Górze). W latach 1964-2000 prowadziła pracownię malarstwa i rysunku na Wydziale Form Przemysłowych w Katedrze Sztuk Wizualnych w Krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych.

62

PIOTR POTWOROWSKI (1898 Warszawa - 1962 Warszawa)

Kobieta w czerwonej bluzce, 1954 r.

olej/plótno, 33,5 x 23,5 cm

autorska dedykacja l.d.: 'Doreen | Peter | 1954 | for Ruth | & John'

na odwrociu na brzegu płótna autorski (?) napis czerwoną kredką:

'Peter Potworowski 1954', na krosnach ołówkiem: 'B.5152' oraz kredką:

'Potworowski', na płótnie owalny stempel londyńskiej firmy

Cena wywoławcza: 13 000 zł

Estymacja: 17 000 - 19 000

POCHODZENIE:

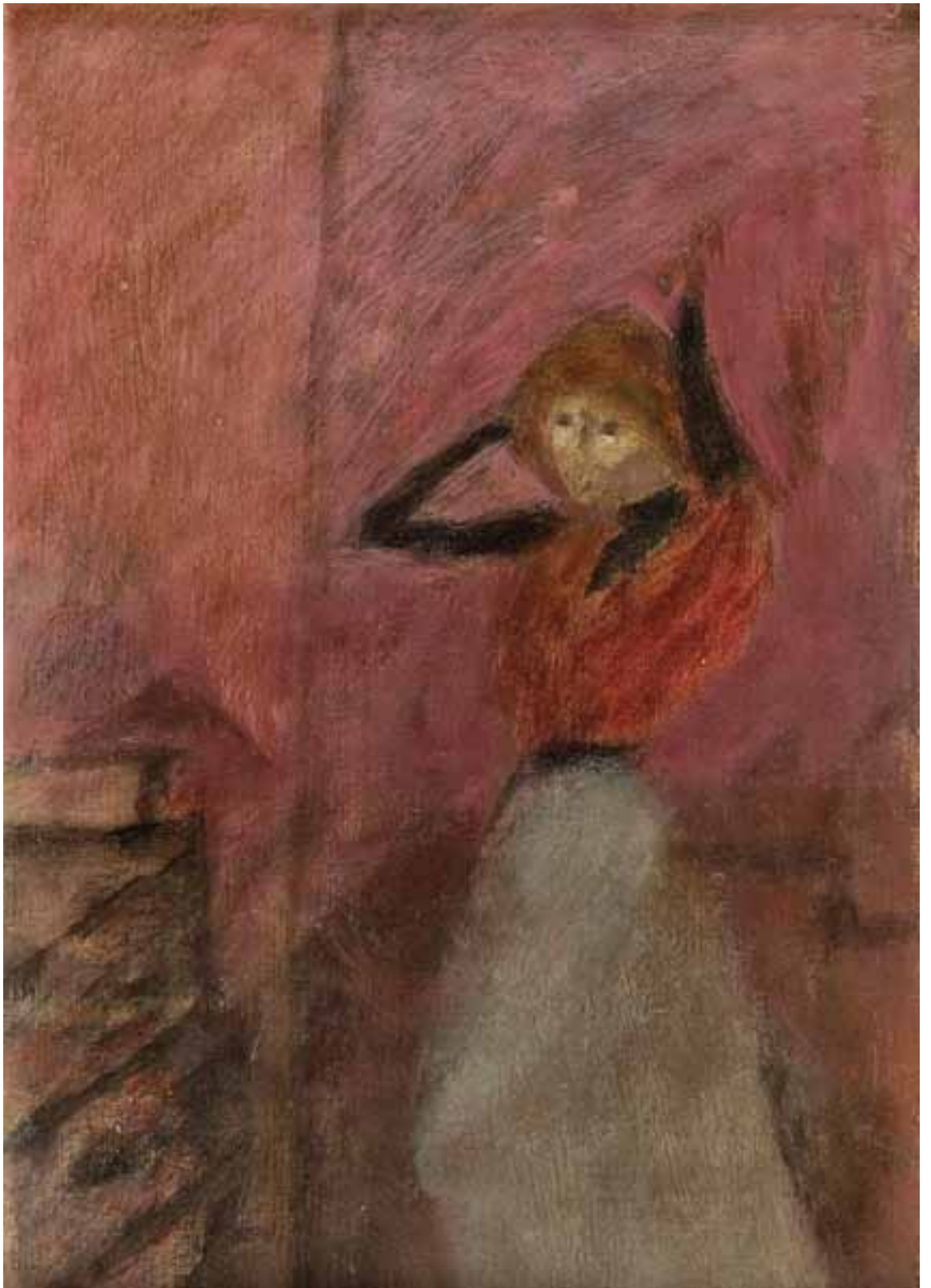
- 1998, Dom Aukcyjny Agra-Art, Warszawa

- kolekcja prywatna

Artysta od czasu wojny mieszkał w Wielkiej Brytanii. Dopiero w 1956 zdecydował się na wystawę w Polsce. Przez dwa lata szykował nowe prace. W 1958 obrazy pokazane zostały w Muzeum Narodowym w Poznaniu. Polska wyzwala w nim nowe siły twórcze. Choć planował powrót do Anglii, pozostaje w Polsce.

Studiował w krakowskiej ASP pod kierunkiem J. Pankiewicza. Wraz ze swoim mistrzem i grupą tworzącą Komitet Paryski w 1924 r. wyjechał do Paryża; do kraju wrócił w 1933 r. W czasie wojny przedostał się do Szwecji, a stąd w 1943 r. do Anglii, gdzie miał swoją pierwszą wystawę indywidualną w 1946 r. w londyńskiej Redfern Gallery. W czasie pobytu w Wielkiej Brytanii - do 1958 r. - prowadził działalność dydaktyczną

i artystyczną. Po powrocie do Polski otrzymał profesurę w PWSSP w Gdańsku i Poznaniu. Zajmował się głównie malarstwem, później zwrócił się stopniowo od malarstwa przedstawieniowego do abstrakcji, zachowując istotę polskiego koloryzmu. Twórczość powojenna artysty uznawana jest za jedną z najwybitniejszych w polskim dorobku artystycznym.

63

MAREK WŁODARSKI (WŁ. HENRYK STRENG) (1903 Lwów - 1960 Warszawa)

Martwa natura ze słonecznikami, 1946 r.

olej/plótno, 46 x 60 cm

na odwrociu naklejka MNW: '(...) w Warszawie | MAREK WŁODARSKI (Henryk Streng) | 1903 - 1960 | wystawa monograficzna (XII 1981 - I 1982) - tytuł Martwa natura ze słonecznikami | rok 1946 | technika olej, plótno | wymiary: 46 x 60 nr kat. I 41 str 64'

Cena wywoławcza: 9 000 zł

Estymacja: 13 000 - 18 000

WYSTAWIANY:

- 12.1981-01.1982, Muzeum Narodowe w Warszawie, „Marek Włodarski (Henryk Streng) 1903 – 1960”

LITERATURA:

- Marek Włodarski (Henryk Streng) 1903-1960, wystawa monograficzna, grudzień 1981 - styczeń 1982, Muzeum Narodowe w Warszawie, katalog wystawy, [red.] Barbary Askanas oprac. B. Askanas, Halina Piprek, Anna Prugar-Mysłik], kat. poz. I 41, s. 64 (własność rodziny artysty).

Studiował we lwowskiej Wolnej Akademii Sztuk Pięknych i Państwowej Szkole Przemysłowej pod kierunkiem Kazimierza Sichulskiego i w paryskiej Académie Moderne u Fernanda Légera. Był zafascynowany naiwną sztuką prowincjonalną, jarmarcznym folklorem i lunaparkiem; często wykorzystywał motywy człowieka-manekina. W roku 1930 przyłączył się do grupy ARTES (należeli do niej m.in.: Jerzy Janisch, Mieczysław Wysocki, Aleksander

Krzywobłocki, Ludwik Lille, Otto Hahn, Tadeusz Wojciechowski, Aleksander Riemer). Po wojnie wykładał w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. Brał udział w pracach warszawskiego Klubu Młodych Artystów i Naukowców, uczestniczył w Wystawie Sztuki Nowoczesnej w Krakowie (1948 r.). Jego powojenna twórczość stanowi interesujący odpowiednik francuskiej i włoskiej abstrakcji lirycznej.

64

DANUTA KLUZA-LESZCZYŃSKA (ur. 1926 r., Przemyśl)

„Chronos”, 1989 r.

olej/plótno, 150 x 114 cm

sygnowany i datowany l.d.: 'D.LESZCZYŃSKA-KLUZA 1989'

sygnowany i datowany na odwrociu: 'D. LESZCZYŃSKA-KLUZA | 1989 | „CHRONOS” | POLOGNE', opisany na bieżym: "'CHRONOS" D. LESZCZYŃSKA-KLUZA 1989-I KRAKÓW'

Cena wywoławcza: 10 000 zł

Estymacja: 13 000 - 19 000

Po ukończeniu, w 1952 r. Wydziału Malarstwa ASP w Krakowie rozpoczęła twórczość artystyczną w dziedzinie malarstwa, rysunku i grafiki. Uczestnicząc w wielu wystawach w kraju i zagranicą uzyskała kilka nagród, w tym srebrny medal i dyplom członka Akademii Tomasso Campanella w Rzymie. Twórczość Danuty Leszczyńskiej-Kluzy obejmuje m.in. cykle obrazów „Pustelnia” (1959-61), „Ogrody” (1963- 70), „Zdarzenia” (1971), „Uniwersum” (1975-83), cykle akwafort, tekę gwaszy „Życiorys”, grafiki z jedwabiem, grafiki

z fotografią i inne. Prace artystki posiadają muzea w kraju i zagranicą m.in. w Sztokholmie, Nowym Jorku, Waszyngtonie, Tel-Awivie, Tokio, Edynburgu. W opisach twórczości artystki, krytycy podkreślają jej upodobanie do eksperymentów i poszukiwanie nowatorskich form wyrazu, co objawia się rezygnacją z klasycznego, prostokątnego formatu prac, łączeniem niejednorodnych znaków plastycznych i korzystaniem, przy zachowaniu własnej indywidualności, z wielu dyscyplin sztuki.

65

HENRYK MUSIAŁOWICZ (ur. 1914 r., Gniezno)

Z cyklu „Narodziny Ziemi”, 1987 r.

technika własna/plyta, 34,5 x 52 cm
sygnowany i datowany na odwrociu: 'Z CYKLU: | „NARODZINY ZIEMI” |
34,5 X 52 | 1987 | MUSIAŁOWICZ'

Cena wywoławcza: 3 000 zł

Estymacja: 7 000 - 9 000

W 1939 r. ukończył warszawska ASP, gdzie studiował pod kierunkiem F.S. Kowarskiego oraz L. Pękalskiego. Należał do grupy „Warszawa”. Malarz, grafik i rysownik nie związany z żadną grupą ani orientacją artystyczną. Używa różnych technik (pędzel, pióro, techniki graficzne, tusz) stworzył monotematyczne serie, m.in. „Dno morskie”, „Wojna przeciw człowiekowi”, „Portrety z wyobraźni”, cykle „Reminiscencje”, „Epitafia”, „Rodzina”. Maluje obrazy z syntetycznie ujętymi formami i postaciami, o bogatym tle i fakturze reliefowej, zajmuje się też malarstwem ściennym i witrażownictwem (projekt witraża do Mauzoleum Walki i Męczeństwa w Alei Szucha w Warszawie).

66

STANISŁAW MŁODOŻENIEC (ur. 1953 r., Warszawa)

Dworek Żelazowa Wola, lata 80. XX w.

olej/plótno, 45 x 60 cm
sygnowany p.d.: 'S.MŁODOŻENIEC'

Cena wywoławcza: 2 800 zł

Estymacja: 5 000 - 8 000

Ukończył warszawską ASP, gdzie studiował w pracowniach M. Byliny i J. Sienickiego. W 1983 zamieszkał w Stanach Zjednoczonych. Co kilka lat wystawia w Polsce. Inspiracje artystyczne czerpał z twórczości wielkich artystów awangardowych i sztuki naiwnej. Maluje typy ludzkie, miejskie pejzaże ekspresyjnie zdeformowane, dużo szkiców i rysunków jest codziennym zapisem - komentarzem rzeczywistości. Projektuje też plakaty.

67

RAFAŁ OLBIŃSKI (ur. 1943 r., Kielce)

Urodziny Casanovy, 2000 r.

akryl/plótno, 76 x 51 cm

sygnowany l.d.: 'Olbiński'

na odwrociu nalepka z wystawy autorskiej w Muzeum Narodowym w Kielcach, 18 XI 2000 - 11 II 2001

Cena wywoławcza: 22 000 zł

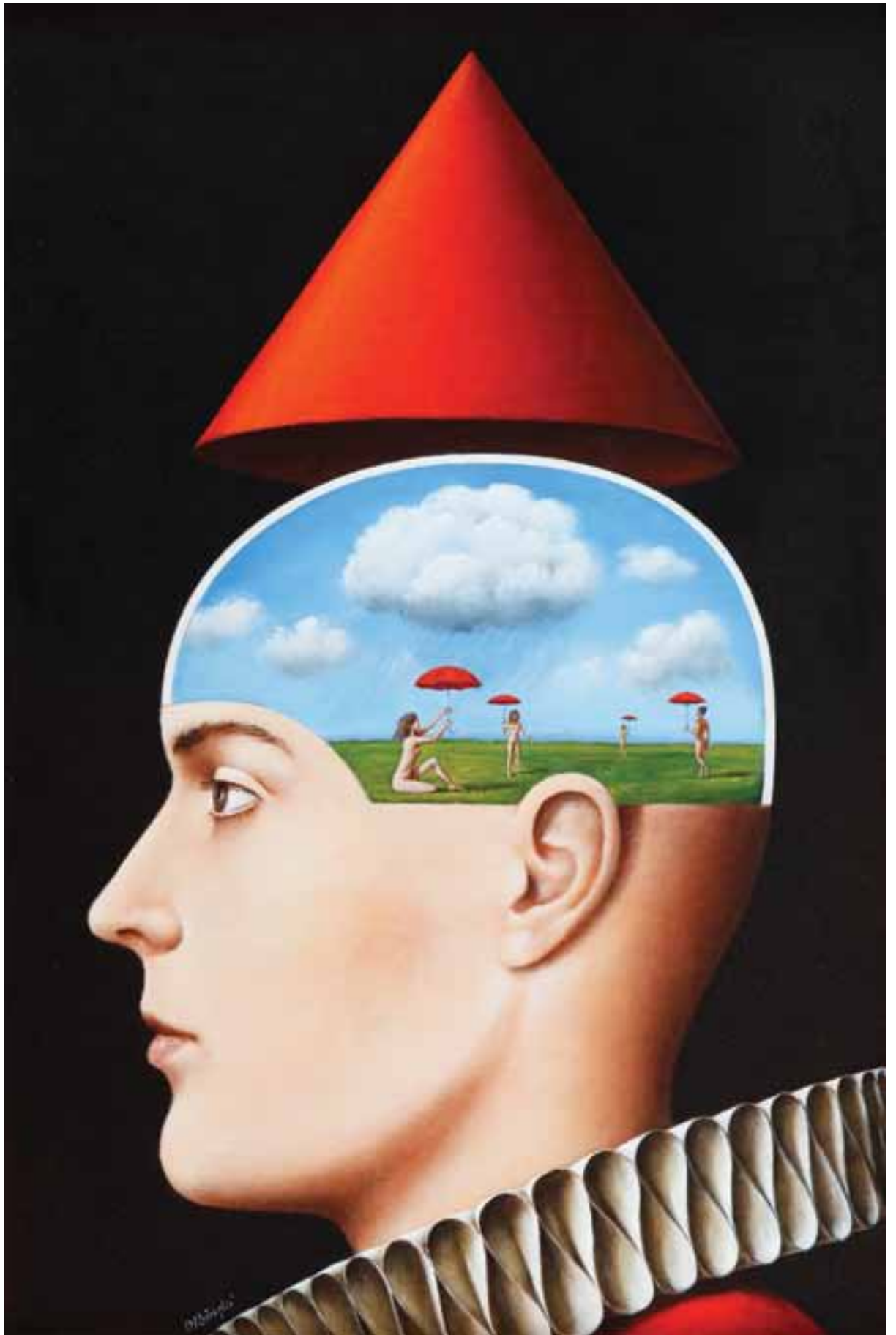
Estymacja: 36 000 - 45 000

WYSTAWIANY:

- 18.11.2000-11.02.2001, Muzeum Narodowe w Kielcach, „Rafał Olbiński. Malarstwo i grafika”

W 1969 r. ukończył studia na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej. W 1981 r. wyemigrował do Stanów Zjednoczonych. Od 1985 r. wykłada na wpływowej Szkole Sztuk Pięknych w Nowym Jorku. Jego plakaty i ilustracje ukazują się regularnie na łamach czasopism Newsweek, Time, Business Week, New York Times, New Yorker. Jest twórcą licznych plakatów dla amerykańskich oper (New York City Opera, Utah Opera, Pacific Opera San Francisco, Philadelphia Opera). W 2002 r. udanie zadebiutował w roli twórcy scenografii operowej do przedstawienia Don Giovanniego w Filadelfii. W roku 2003 został Honorowym Obywatелем

swojego rodzinnego miasta - Kielc. Rafał Olbiński otrzymał za swoje ilustracje, plakaty i obrazy ponad 100 nagród. W 1994 r. zdobył w Paryżu międzynarodowego Oscara za Najbardziej Znaczący, Niezapomniany Plakat Świata Prix Savignac. W 1995 r. jego projekt został wybrany na plakat „Nowy Jork stolicą świata” przez jury pod przewodnictwem burmistrza Rudolfa Giulianiego. Obrazy Olbińskiego znajdują się w największych kolekcjach sztuki współczesnej (Biblioteka Kongresu, Carnegie Foundation, Republic New York Corporation), a także w wielu prywatnych zbiorach w USA, Japonii, Niemczech, Szwajcarii, Australii.

68

JUDYTA SOBEL (1924 Lwów - 2012 Nowy Jork)

Wnętrze, 1960 r.

olej/plótno, 91,5 x 76 cm
sygnowany i datowany p.d.: 'J.SOBEL | 1960'
datowany na odwrociu: '1960/46'

Cena wywoławcza: 25 000 zł

Estymacja: 36 000 - 46 000

Prezentowany obraz charakterystyczny jest dla ekspresjonistycznych poszukiwań artystki, które zdominowały jej twórczość od początku lat 60.

Studia artystyczne odbywała w PWSSP w Łodzi pod okiem W. Strzemińskiego i S. Węgnera. Dyplom uzyskała w 1950 r. Już na w 1948 r. wzięła udział w I Wystawie Sztuki Nowoczesnej w Krakowie. Niedługo potem wyjechała na stypendium do Izraela, po czym zamieszkała na stałe w Nowym Jorku. Swoją twórczość prezentowała m.in. w Łodzi, Wrocławiu, Krakowie, Paryżu, Tel Aviwie, Haifie i Nowym Jorku. W 1956 r. otrzymała pierwszą nagrodę

podczas wystawy w Gallery Saks w Paryżu. Malarstwo z pogranicza figuracji i deformacji bogate jest w kolor i ukazuje prawdziwie ekspresjonistyczne poszukiwania artystki. Zauważalna jest w tych płótnach wielka i subtelna wrażliwość na otaczającą codzienność. Twórczość Sobel jest bardzo wysoko oceniana przez krytyków i historyków sztuki. Obrazy Judyty Sobel znajdują się w wielu kolekcjach prywatnych i muzealnych na całym świecie.

69

MARIAN BOGUSZ (1920 Pleszew - 1980 Warszawa)

„Struktury 27”, 1960 r.

olej/plótno, 100 x 66 cm
sygnowany i datowany p.d.: 'mbogusz 60'
sygnowany i opisany na odwrociu: 'BOGUSZ MARIAN | „STRUKTURY 27” |
0,98 x 0,66 - olej | 1960 | mbogusz'

Cena wywoławcza: 9 000 zł

Estymacja: 15 000 - 25 000

Bożena Kowalska pisała: „Bogusz wciąż szukał w malarstwie nowych środków wypowiedzi. Poszczególne fazy jego twórczości trwały krótko - dwa, trzy lata. Porzucił potem wypracowaną oswojoną formułę zwracając się ku nowej, ale nie na długo. W naturze artysty leżał wieczny niepokój i niedosyt, który kazał mu wciąż poszukiwać czegoś nowego. Stąd tyle zmiennych faz w jego sztuce i nowych eksperymentów, także z różnymi materiałami.”

Studiował w ASP w Warszawie u Jana Cybisa. Był twórcą warszawskiej „Grupy 55” oraz współzałożycielem i kierownikiem „Galerii Krzywe Koło”. Był jednym z najwybitniejszych animatorów życia kulturalnego w nurcie polskiej awangardy. Tworzył abstrakcyjne kompozycje rzeźbiarsko-przestrzenne. Zajmował się malarstwem, rzeźbą, scenografią i grafiką. W jego pracach kolor ma znaczenie symboliczne. Inspiracją niektórych jego obrazów były utwory muzyczne.

70

FRANCISZEK STAROWIEYSKI (1930 Bratkówka k. Krosna - 2009 Warszawa)

„Żona Lota”, 1691 (1991) r.

olej/płyta masonitowa, 100 x 128 cm

sygnowany, datowany i opisany p.g.:

'LA FEMME DE LOTH / FBS (monogram wiązany) / 1691'

Cena wywoławcza: 35 000 zł

Estymacja: 45 000 - 55 000

Pochodził z rodziny szlacheckiej, pieczętującej się herbem Biberstein. Studia artystyczne ukończył na ASP w Krakowie i w Warszawie. Popularność zyskał w latach 60. serią plakatów teatralnych i filmowych. Zajmował się malarstwem, plakatem, grafiką użytkową, scenografią teatralną i telewizyjną. Jego malarstwo cechuje fascynacja ciałem kobiecym o „rubensowskich” kształtach, zmysłowością oraz refleksja nad przemijaniem i śmiercią. W obrazach F. Starowieyskiego świat realny łączy się z tworam „niepohamowanej” wyobraźni, a jego twórczość ostentacyjnie nawiązująca do starych XVII-wiecznych mistrzów, przesycona jest groteską oraz humorem. Podobnym odwołaniem do historii jest ten obraz o tematyce zaczerpniętej z Biblii.

Historia nieznaney z imienia żony Lota została opisana w Starym Testamencie. Lot, bratanek Abrahama, mieszkał w Sodomie, mieście położonym w dolinie Siddim nad Morzem Martwym. Leżące niedaleko siebie miasta Sodoma, Gomora, Adma, Zeboim i Soar nazywano Pentapolem. Bóg postanowił zniszczyć miasto za grzechy jej mieszkańców, jeżeli nie znajdzie się w nim chociaż 10 sprawiedliwych. Przybyli do Sodomy dwaj aniołowie, zostali ugoszczeni przez Lotą, dlatego ostrzegli go przed nadciągającą zagładą – „Gdy zaczynało świtać, aniołowie przynagliłi Lotą, mówiąc Wstań, weź żonę i córki, które są przy tobie, abyś nie zginął z winy tego miasta (...). Nie oglądaj się za siebie i nie zatrzymuj się nigdzie w tej okolicy, ale szukaj schronienia w górach, bo inaczej zginiesz (...) Stońce weszło już nad ziemią, gdy Lot przybył do Soaru. A wtedy Pan spuścił na Sodomę i Gomorę deszcz siarki i ognia pochodzący od Pana. I tak zniszczył te miasta oraz całą okolicę wraz ze wszystkimi mieszkańcami miast, a także roślinność. Żona Lota, która szła za nim, obejrzała się i stała się słupem soli.” (Księga Rodzaju, rozdział 19) Opowieść o zniszczeniu Sodomy i Gomory powtarza się w całej Biblii i jest ostrzeżeniem przed grzesznym postępowaniem, za które może spotkać sroga kara. Ten temat biblijny niezwykle często obrazowany był w sztuce, zwłaszcza renesansu i baroku. Najbardziej znany jest znajdujący się w Luwrze obraz Rubensa namalowany około 1625 roku.

71

EDWARD DWURNIK (ur. 1943 r., Radzymin)

„Trzcianka”, 1987/1996 r.

olej/plótno, 213 x 153 cm
sygnowany i datowany p.d.: 'LUD WIEJSKI CHRYSZTUS E. DWURNIK 1996',
l.d.: 'TRZCIANKA - 1987 - PIEŁĘGNIARKI STRAJKUJĄ'
opisana na odwrociu: '1211 | A | 1987 | E.DWURNIK | A TRZCIANKA | NR
IX. 335 A 1211' oraz '((+50%) 1996)'

Cena wywoławcza: 19 000 zł

Estymacja: 38 000 – 45 000

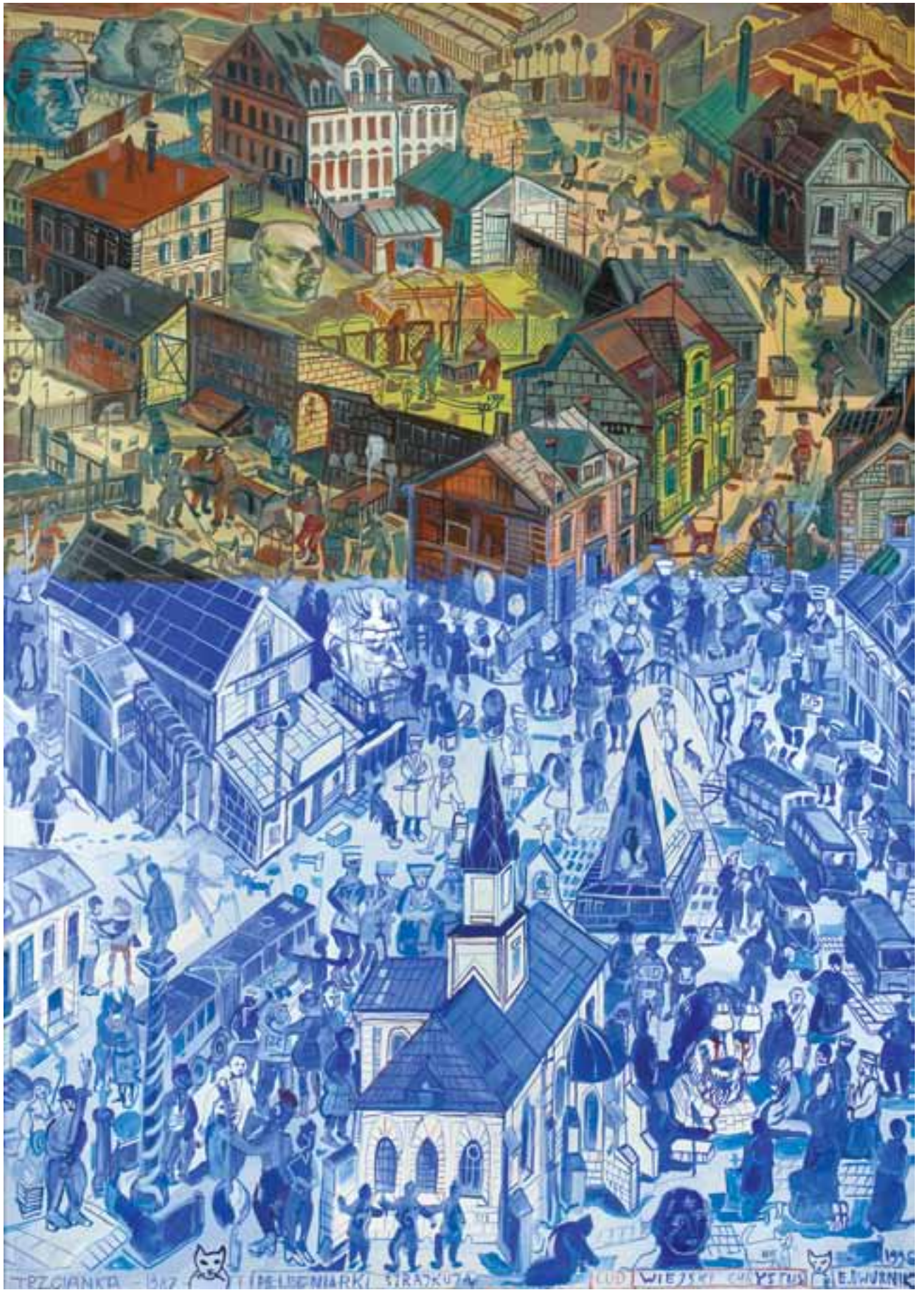
LITERATURA:

- Dwurnik. Spis prac malarskich, [red.] Pola Dwurnik, Warszawa, Zachęta 2001 (wydane jako dodatek do katalogu wystawy „Edward Dwurnik. Malarstwo. Próba retrospektywy” 08.09.-07.10.2001), Cykl IX poz. 335.

Najważniejsze w twórczości Dwurnika są tematy związane z Polską. Jak sam mówił: „Kocham Polaków, nawet to Chamowo klasyczne jest dla mnie urokliwe, bo napędza moją twórczość”. W latach 60. będąc pod wpływem Nikifora wyjeżdża w podróż stopem po Polsce. Polskie miasta na obrazach artysty nie wzięły się z albumów, ale z natury, przepuszczonej przez pamięć i wyobraźnię. Obrazy, inspirowane szkicami z wędrówek, malowane były w pracowni. Na początku lat 70. artysta odkrył pastisz i dekonstrukcję a jego obrazy przelamywały tabu zawłaszczając socrealizm i kulturę socjalistyczną, dzięki czemu Dwurnik okazał się prekursorem sztuki lat 80. Od 1993 roku „Podróże” przepoczwarzyły się w cykl „Niebieskich miast”, polskich, europejskich i światowych, malowanych jedynie błękitem pruskim i ultramarzyną. To ciekawy przykład pracy rozpoczętej w latach 80., a kontynuowanej w lata 90., już w „błękitnej” manierze.

Studiował na wydziale malarstwa akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, dyplom zdobył w pracowni prof. Eugeniusza Eibischa w 1970 r. W 1966 r. stworzył najliczniejszy cykl jakim był "Podróże Autostopem". W latach 80. malarstwo Dwurnika stało się ekspresyjne i dramatyczne. W latach 90. tworzył kontynuację "Podróży Autostopem" czyli "Błękitne miasta", "Diagonalne",

"Błękitne" i "Wylizanka". Obecnie zajmuje się sztuką abstrakcyjną. W 1981 r. otrzymał nagrodę im. Cypriana Kamila Norwida, w 1983 Nagrodę Kulturalną Solidarności oraz nagrodę Coutts and Co International Private Banking w Zurychu. Brał udział w Documenta 7 w Kassel w 1982 r., Nouvelle Biennale de Paris w 1985 r. i w XIX Biennale Sztuki w Sao Paulo w 1987 r.

TRZCIANKA 1917 (BELDENIARKI) WRAZKOVA (LUD WIEJSKI) CHAYETUS (EJ) WURNIK

72

BRONISŁAW KIERZKOWSKI (1924 Łódź - 1993 Warszawa)

„Kompozycja nr 3”, 1961 r.

olej/ płótno, 120 x 95 cm

sygnowany i datowany p.d.: 'B. KIERZKOWSKI | 1961'

sygnowany i opisany na odwrociu: '120 x 95 cm | KIERZKOWSKI | BRONISŁAW' oraz napis: 'KOMPOZYCJA NR 3'

Cena wywoławcza: 13 000 zł

Estymacja: 25 000 - 35 000

Studiował w latach 1946–47 w PWSSP w Łodzi pod kierunkiem Władysława Strzemińskiego. Kontynuował studia w Gdańsku, a następnie w ASP w Warszawie pod kierunkiem Eugeniusza Eibischa (1951–55). Dyplom uzyskał w 1956 roku. Uczył w niej w latach 1962–63, a następnie na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu oraz na UMCS w Lublinie (1963–78). Od 1978 roku ponownie na Wydziale Malarstwa ASP w Warszawie. W 1987 roku otrzymał tytuł profesora. W latach 60. był związany z Galerią Krzywe Koło w Warszawie, w której wielokrotnie

wystawiał. Brał też udział w ważnych wystawach zbiorowych, jak III Wystawa Sztuki Nowoczesnej, Warszawa 1959; I Biennale Młodych, Paryż 1959; „The Art of Assamblage” i „Painting and Sculpture”, Museum of Modern Art, Nowy Jork 1961. w 1988 przeszedł na emeryturę. W pierwszym okresie twórczości malował syntetyczne pejzaże, tworzył też kolaże, w których najwcześniej przekroczył granicę abstrakcji. Po eksperymentach z malarstwem informel i malarstwem materii, od ok. 1957 tworzył najbardziej dlań charakterystyczne reliefy w gipsie.

73

TOMASZ CIECIERSKI (ur. 1945 r., Kraków)

Bez tytułu, 2004 r.

olej/plótno, 53 x 67 cm
poliptyk, wymiar jednej kwatery: 26,5 x 33,5 cm
sygnowany i datowany na odwrociu: 'T. Ciecierski | 2004'

Cena wywoławcza: 22 000 zł

Estymacja: 26 000 - 29 000

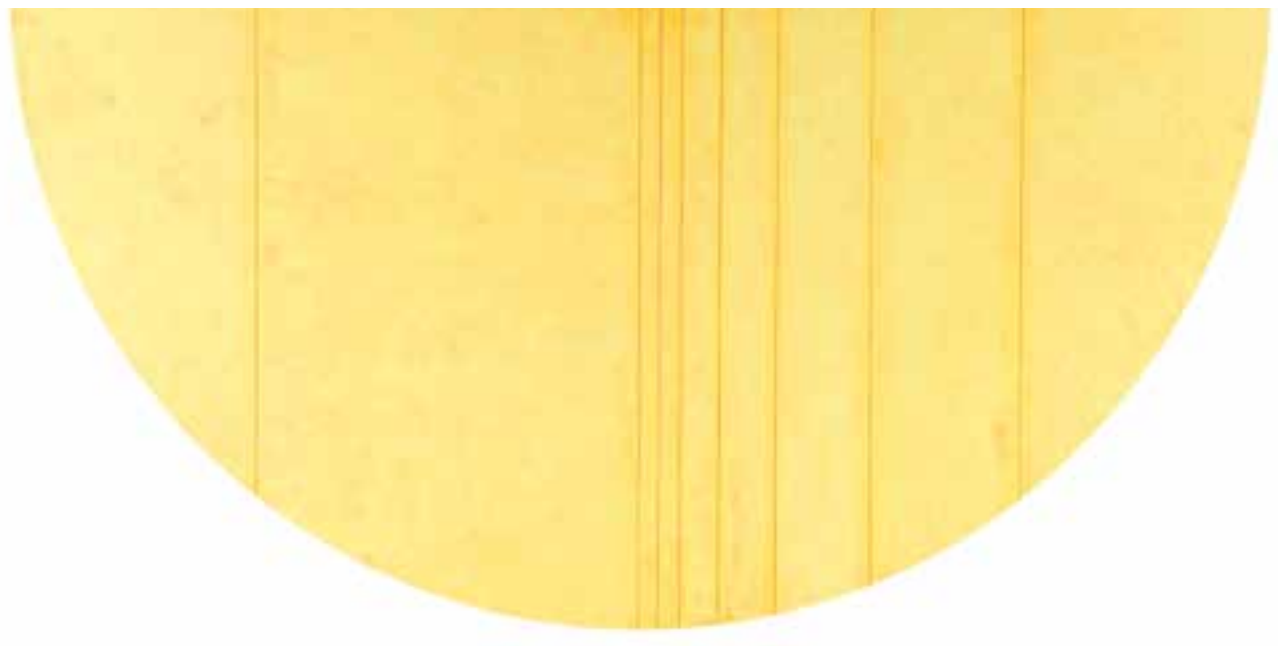
„Ja po prostu chcę, żeby to ciągle było malowanie - mówi Ciecierski - żeby to było o malowaniu i procesie malowania, nakładania - i to wszystko. A ostatecznego celu naprawdę nie widzę. Nie widzę takiego punktu, do którego dojdę i potem już można umierać.” (Tomasz Ciecierski)

Obrazy Ciecierskiego mają strukturę patchworku i są malarską wizualizacją filozofii patrzenia artysty. Brak jednego punktu widzenia, wielość kadrów, mnogość nakładających się na siebie przedstawień kojarzy się z wizją rozbitą na atomy. To konsekwencja wewnętrznego patrzenia, wydobywania z pamięci artysty wspomnień miejsc i związanych z nimi emocji. Pejzaże artysty, wchłonięte z rzeczywistości podczas licznych podróży, są pejzażami mentalnymi, malarskimi mapami nasyconymi uczuciem. Zawsze powstają w pracowni, Ciecierski nie maluje w plenerze.

Ukończył studia w ASP w Warszawie, której potem był wykładowcą. W 1981 i 1983 r. przebywał jako stypendysta w Stedelijk museum w Amsterdamie, w latach 1985-86 wyjechał na pobyt studyjny do Atelierhaus. Lata 1990-91 spędził w Musée d'Art Contemporain w Nîmes. Jego prace wystawiane były wielokrotnie w kraju i za granicą, brały udział w prestiżowych

międzynarodowych pokazach sztuki: Festiwal Malarstwa w Cagnes-sur-Mer (1982, 1984), Biennale w Sao Paulo (1987, 1994) oraz Documenta w Kassel (1992). Jego prace znajdują się m.in. w kolekcjach Muzeum Narodowego (Łódź, Kraków, Poznań, Warszawa, Wrocław) i Stedelijk Museum (Amsterdam).

74

ANDRZEJ GIERAGA (ur. 1934 r., Śliwniki)

„Progresja I”, 2000 r.

technika własna/płyta pilśniowa, 60 x 120 cm
sygnowany, opisany i datowany na odwrociu: 'ANDRZEJ GIERAGA | PRO-
GRESJA I | TECH. WŁASNA | WYM. 120 cm | ROK 2000'

Cena wywoławcza: 7 000 zł

Estymacja: 10 000 - 14 000

Dla jego twórczości najbardziej charakterystyczne są geometryczne kompozycje. Jest autorem cyklu „Czerń i Biel”, „Uskrzydlenia”, a także cyklu obrazów, oznaczonych cyframi rzymskimi, których numeracja doszła do CC. Studiował w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Łodzi w latach 1965-1970. Dyplom z wyróżnieniem otrzymał w 1971 r. w pracowni malarstwa prof. Romana Modzelewskiego, a z projektowania u prof.

Antoniego Starzewskiego i prof. Anieli Bogusławskiej. W latach 1987-1990 prorektor ds. nauczania łódzkiej PWSS P. Profesor, od 1990 r. nadzwyczajny, od 1992 r. zwyczajny. Od 1994 r. profesor w Politechnice Radomskiej, w Katedrze (obecnie Wydziale) Sztuki. Andrzej Gieraga należy do tej grupy twórców, którzy w świecie chaosu i niepokoju, posługując się językiem geometrii, poprzez dzieła, tworzy wokół siebie ład i harmonię.

75

NATALIA LL (LACH-LACHOWICZ) (ur. 1937 r., Żywiec)

„Sztuka postkonsumpcyjna”, 1995/2009 r.

fotografia barwna/plótno, 20,5 x 20,5 cm
sygnowana l.d.: 'NATALIA LL', datowana p.d.: '2009'
druk na płótnie; sygnowany na odwrociu: 'NATALIA LL 1/3 1995'; druk
autorski, nakład: 1/3, life time print

Cena wywoławcza: 2 000 zł

Estymacja: 3 000 - 5 000

LITERATURA:

- Kolekcja Pakoska, Sztuka Polska, [red.] Anna Kroplewska-Gajewska, katalog
wystawy, 27.04–01.09.2013, Muzeum Okręgowe w Toruniu, s. 116, kat. 86.

W latach 1957–1963 studiowała w PWSSP we Wrocławiu pod kierunkiem
prof. S. Dawskiego, dyplom w 1963 r. Dyplom Związku Polskich Artystów
Fotografików otrzymuje w 1964 r. Zajmuje się malarstwem, fotografią,
rysunkiem, sztuką performace i wideo. W 1970 r. współzałożycielka Galerii
PERMAFO we Wrocławiu. Od 1975 r. włącza się do międzynarodowego

ruchu sztuki feministycznej, biorąc udział w licznych sympozjach i wystawach.
Stypendystka Fundacji Kościuszkowskiej w Nowym Jorku w 1977.
Stypendystka „Verein Kulturkontakte” w Wiedniu w 1991. Stypendystka
„PRO-HELVETIA” w Szwajcarii w 1994. Starszy wykładowca ASP w Poznaniu
od 2004 r.

I. Oferta aukcyjna

Przedmiotem aukcji są dzieła sztuki lub inne obiekty kolekcjonerskie oddane do sprzedaży komisowej przez komitentów lub stanowiące własność Domu Aukcyjnego. Zgodnie z oświadczeniami komitentów powierzone obiekty stanowią ich własność bądź też komitenci mają prawa do rozporządzania nimi, a ponadto nie są one objęte jakimkolwiek postępowaniem w tym administracyjnym, skarbowym, sądowym i egzekucyjnym, są wolne od wad prawnych, zajęcia i zastawu oraz innych ograniczonych praw rzeczowych, a także jakichkolwiek roszczeń osób trzecich, ograniczeń w rozporządzaniu, a także nie stanowią one jakiegokolwiek przedmiotu zabezpieczenia. Aukcja jest prowadzona zgodnie z polskimi przepisami prawnymi przez osobę upoważnioną po stronie Domu Aukcyjnego zwaną dalej Aukcjonerem. Dom Aukcyjny ma prawo odwołać lub zmienić termin aukcji, jak również do dowolnego rozdzielenia lub łączenia obiektów oraz do ich wycofania z licytacji bez podania przyczyn. Dom Aukcyjny zapewnia, że opis katalogowy obiektów wystawionych na aukcji wykonane zostały w najlepszej wierze z wykorzystaniem doświadczenia i wiedzy fachowej pracowników Domu Aukcyjnego oraz współpracujących z Domem Aukcyjnym ekspertów, w szczególności zwraca uwagę na stosowaną w opisach terminologię fachową, która jest używana zgodnie ze standardami międzynarodowymi. Opisy zawarte w katalogu aukcji mogą być uzupełnione lub zmienione przez Aukcjonera lub osobę przez niego wskazaną przed rozpoczęciem licytacji, niezgodność opisu katalogowego ze stanem rzeczywistym, która została sprostowana przez Aukcjonera nie może być podstawą do reklamacji.

2. Dane osobowe

Dane osobowe klientów są informacjami poufnymi i pozostają do wyłącznej wiadomości Domu Aukcyjnego. O ile klient nie zażyczy sobie inaczej, rachunek za zawartą transakcję zostanie przesłany na adres podany przez klienta na formularzu zgłoszenia udziału w aukcji. W przypadku zgłoszeń korespondencyjnych wraz z formularzem klient powinien przesać fotokopię dokumentu tożsamości w celach identyfikacji koniecznych do realizacji zlecenia licytacji. Dom Aukcyjny ma prawo przetwarzać dane osobowe uczestników aukcji w zakresie niezbędnym do realizacji zleceń.

3. Osobisty udział w aukcji

Do uczestnictwa w licytacji upoważniają tabliczki z numerami aukcyjnymi, które można otrzymać przy stanowisku rejestracyjnym po wypełnieniu formularza udziału w aukcji. Pracownik Domu Aukcyjnego dokonujący rejestracji ma prawo poprosić o dokument potwierdzający tożsamość osoby rejestrowanej (dowód osobisty, paszport, prawo jazdy). Bepośrednio po zakończeniu aukcji należy zwrócić tabliczkę z numerem aukcyjnym, a w przypadku zakupu odebrać potwierdzenie zawartych transakcji. Złożenie zlecenia licytacji lub wypełnienie formularza udziału w aukcji oznacza akceptację niniejszego regulaminu.

4. Licytacje w imieniu klienta

Dom Aukcyjny może reprezentować klienta na podstawie „zlecenia licytacji”. Formularz zlecenia dostępny jest w katalogu (na ostatnich stronach), w siedzibie Domu Aukcyjnego oraz na stronie internetowej http://www.desa.pl/assets/files/formularze/zlecenie_licytacji.pdf. W przypadku otrzymania zlecenia licytacji z limitem Dom Aukcyjny dokłada wszelkich starań, by klient zakupił obiekt w możliwie najniższej cenie, nie niższej jednak niż cena gwarancyjna. Jeśli limit jest niższy niż cena gwarancyjna zostaje zawarta transakcja warunkowa. Kwota limitu powinna być zgodna z tabelą postąpień, w przypadku niezgodności Dom Aukcyjny przyjmuje jako limit najbliższą kwotę z tabeli. W przypadku otrzymania większej ilości zleceń licytacji obiektu z tym samym limitem Dom Aukcyjny będzie reprezentował klienta, który jako pierwszy przysłał zlecenie. W przypadku zakończenia się licytacji w kwocie równej limitowi ale zaofiarowanej przez innego licytującego pierwszeństwo w zakupie przysługuje temu, kto pierwszy zaofiarował daną kwotę i został wskazany przez Aukcjonera. Formularz zlecenia należy przesyłać faksem, pocztą, e-mailem lub zostawić osobiście w siedzibie Domu Aukcyjnego najpóźniej na trzy godziny przed rozpoczęciem licytacji.

5. Licytacje telefoniczne

Klienci, którzy chcą licytować przez telefon, powinni przesyłać zlecenia najpóźniej na jeden dzień przed rozpoczęciem aukcji. W przypadku późniejszego przesłania zlecenia Dom Aukcyjny ma prawo odmówić realizacji zlecenia telefonicznego. Pracownicy Domu Aukcyjnego łączą się z klientem przed rozpoczęciem licytacji wybranych obiektów. Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za brak możliwości wzięcia

udziału w licytacji telefonicznej w przypadku problemów z uzyskaniem połączenia z podanym przez klienta numerem telefonu. Dom Aukcyjny nie pobiera dodatkowych opłat z tytułu licytacji telefonicznych. Dom Aukcyjny zastrzega, że może rejestrować i archiwizować rozmowy telefoniczne z klientem, o których mowa powyżej.

6. Przebieg aukcji

O wysokości postąpienia decyduje Aukcjoner podając postąpienia wedle tabeli postąpień dla poszczególnych przedziałów cenowych, którą umieszczono na końcu regulaminu. W zależności od przebiegu aukcji, Aukcjoner może, wedle własnego uznania zdecydować o innej wysokości postąpienia. Zakończenie licytacji obiektu następuje w momencie uderzenia młotkiem przez Aukcjonera i jest równoznaczne z zawarciem umowy sprzedaży między Domem Aukcyjnym a licytantem, który zaofiarował najwyższą kwotę z zastrzeżeniem dla transakcji warunkowych (patrz pkt 9). W razie zaistnienia sporu w trakcie licytacji, Aukcjoner rozstrzyga spór lub ponownie przeprowadza licytację obiektu. Dom Aukcyjny zastrzega sobie prawo do licytowania jedynie obiektów wcześniej zgłoszonych przez uczestników aukcji. W takiej sytuacji przed aukcją numery obiektów są anonimowo zgłaszane do Aukcjonera. Aukcja jest prowadzona w języku polskim, jednak na życzenie uczestnika aukcji niektóre spośród licytacji mogą być równoległe prowadzone w języku angielskim i niemieckim. Prośby takie powinny być składane najpóźniej na godzinę przed aukcją wraz z informacją, których obiektów dotyczą. Licytacja odbywa się w tempie 60–100 obiektów na godzinę.

7. Cena wywoławcza

Cena wywoławcza zamieszczona w katalogu pod opisem obiektu jest kwotą od której rozpoczyna się licytacja. Obiekt licytowany są tylko w górę, tzn. licytacja może zakończyć się na kwocie równej lub wyższej niż cena wywoławcza.

8. Estymacja

Podana w katalogu estymacja jest szacunkową wartością obiektu określoną przez Dom Aukcyjny. Zakończenie licytacji w przedziale estymacji lub powyżej górnej granicy estymacji jest transakcją ostateczną. Zakończenie licytacji poniżej dolnej granicy estymacji może być transakcją warunkową (patrz punkt 9).

9. Cena gwarancyjna/transakcje warunkowe

Dla każdego obiektu Dom Aukcyjny ustala cenę gwarancyjną. Jej wysokość jest informacją poufną. Kwota ta mieści się pomiędzy ceną wywoławczą a dolną granicą estymacji. Jeżeli w drodze licytacji cena gwarancyjna nie zostanie osiągnięta, zakończenie licytacji skutkuje zawarciem transakcji warunkowej. Transakcja warunkowa jest traktowana jako prawnie wiążąca oferta nabycia obiektu po cenie wycytowanej. Dom Aukcyjny zobowiązuje się negocjować z komitentem możliwość obniżenia ceny do kwoty wycytowanej. Jeżeli w toku negocjacji klient, który wycytował obiekt warunkowo, zaofiaruje kwotę równą cenie gwarancyjnej lub Dom Aukcyjny zaakceptuje wycytowaną kwotę, umowa sprzedaży dochodzi do skutku. Jeśli negocjacje nie przyniosą pozytywnego skutku w okresie pięciu dni roboczych od dnia aukcji, obiekt uznaje się za niesprzedany. W powyższym okresie Dom Aukcyjny zastrzega sobie prawo do przyjmowania po aukcji ofert równych cenie gwarancyjnej na obiekty wycytowane warunkowo. W przypadku otrzymania takiej oferty od innego oferenta Dom Aukcyjny informuje o tym fakcie klienta, który wycytował obiekt warunkowo. W takim przypadku klient ma prawo do podniesienia swojej oferty do ceny gwarancyjnej i wówczas przysługuje mu pierwszeństwo w zakupie obiektu. W przeciwnym wypadku transakcja warunkowa nie dochodzi do skutku, a obiekt może zostać sprzedany innemu oferentowi po cenie gwarancyjnej.

10. Opłata aukcyjna, podatek VAT, inne opłaty

Do kwoty wycytowanej Dom Aukcyjny dolicza opłatę aukcyjną w wysokości 15%. Kwota wycytowana wraz z opłatą aukcyjną zawiera podatek od towarów i usług VAT. Opłata obowiązuje również w sprzedaży poaukcyjnej. Dom Aukcyjny wystawia faktury VAT marża. W przypadku obiektów, których sprzedaż skutkuje obowiązkiem zapłaty opłaty z tytułu praw autorskich, Dom Aukcyjny ma prawo doliczyć tę opłatę jako składnik należności za wycytowany obiekt.

II. Płatności

Wszystkie transakcje zawierane są w polskich złotych. Kupujący jest zobowiązany do zapłaty pełnej należności za wszystkie wycytowane na aukcji obiekty w terminie 10 dni od dnia aukcji. Dom Aukcyjny będzie uprawniony do naliczenia odsetek ustawowych za okres opóźnienia w zapłacie. Dom Aukcyjny

przyjmuje płatności w gotówce, w polskich złotych lub innych walutach: euro, dolarach albo funtach brytyjskich. Wartość transakcji opłacanej w walucie będzie powiększona o opłatę manipulacyjną w wysokości 1%. Przeliczenie będzie następować po dziennym kursie kupna waluty w Banku PKO BP.

Dom Aukcyjny akceptuje następujące karty kredytowe: MasterCard, VISA, Maestro, VISA electron

Należność może być opłacona przelewem bankowym na rachunek:
DESA UNICUM SP. Z O. O.
ul. Marszałkowska 34–50, 00–554 Warszawa
Bank PKO BP S.A. Swift: BPKOPLPW
88 1020 1042 0000 8102 0271 6405

12. Odstępnie od umowy

W razie opóźnienia nabywcy w zapłacie, Dom Aukcyjny po bezskutecznym upływie dodatkowo wyznaczonego terminu na zapłatę, może odstąpić od umowy z nabywcą.

13. Przejście własności obiektu

Własność wycytowanego obiektu przechodzi na nabywcę z chwilą zapłaty pełnej ceny powiększonej o opłatę aukcyjną i pozostałe opłaty.

14. Odbiór obiektów

Odbiór wycytowanych obiektów jest możliwy po dokonaniu zapłaty pełnej należności za wszystkie wycytowane obiekty i powinien nastąpić w terminie 30 dni od daty aukcji. Dom Aukcyjny zapewnia podstawowe opakowanie umożliwiające osobisty odbiór obiektów, nie zapewnia jednak wysyłki ani transportu. Możliwa jest pomoc w kontakcie z wyspecjalizowanymi firmami zajmującymi się pakowaniem i transportem dzieł sztuki. Po upływie 30 dni od aukcji Dom Aukcyjny poinformuje Klienta o przekazaniu niedodebranych obiektów do magazynu zewnętrznego. Wysokość opłat magazynowych będzie zgodna z taryfą operatora magazynu, zależy od rodzaju i wielkości obiektów. Przechowywanie i dostarczenie obiektów do magazynu odbywa się na koszt Klienta. Odbiór obiektów z magazynu będzie możliwy po zapłaceniu wszystkich kosztów przez Klienta.

15. Reklamacje

Wszystkie możliwe reklamacje będą rozpatrywane zgodnie z przepisami prawa polskiego. Reklamację z tytułu niezgodności towaru z umową można zgłosić w ciągu jednego roku od wydania obiektu. Wobec osób nie będących konsumentami Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za ukryte wady fizyczne oraz wady prawne zakupionych obiektów.

16. Obowiązujące przepisy prawa

Dom Aukcyjny przypomina, że zgodnie z przepisami:

- ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568) – wywóz określonych obiektów poza granice kraju wymaga zgody odpowiednich władz, w szczególności dotyczy to obrazów starszych niż 50 lat o wartości powyżej 10 tys. euro
- ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 1997 r. Nr 5, poz. 24, z późn. zm.) – muzea rejestrowane mają prawo pierwokupu zabytków bezpośrednio na aukcji za kwotę wycytowaną powiększoną o opłatę aukcyjną,
- ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2000r. Nr 116, poz. 1216 z późn. zm.) – Dom Aukcyjny jest zobowiązany do zbierania danych osobowych nabywców dokonujących transakcji w kwocie powyżej 15 tysięcy euro.

Tabela postąpień

cena	postąpienie
0 – 2 000	100
2 000 – 5 000	200/300
5 000 – 10 000	500
10 000 – 20 000	1 000
20 000 – 50 000	2 000/3 000
50 000 – 100 000	5 000
ponad 100 000	10 000

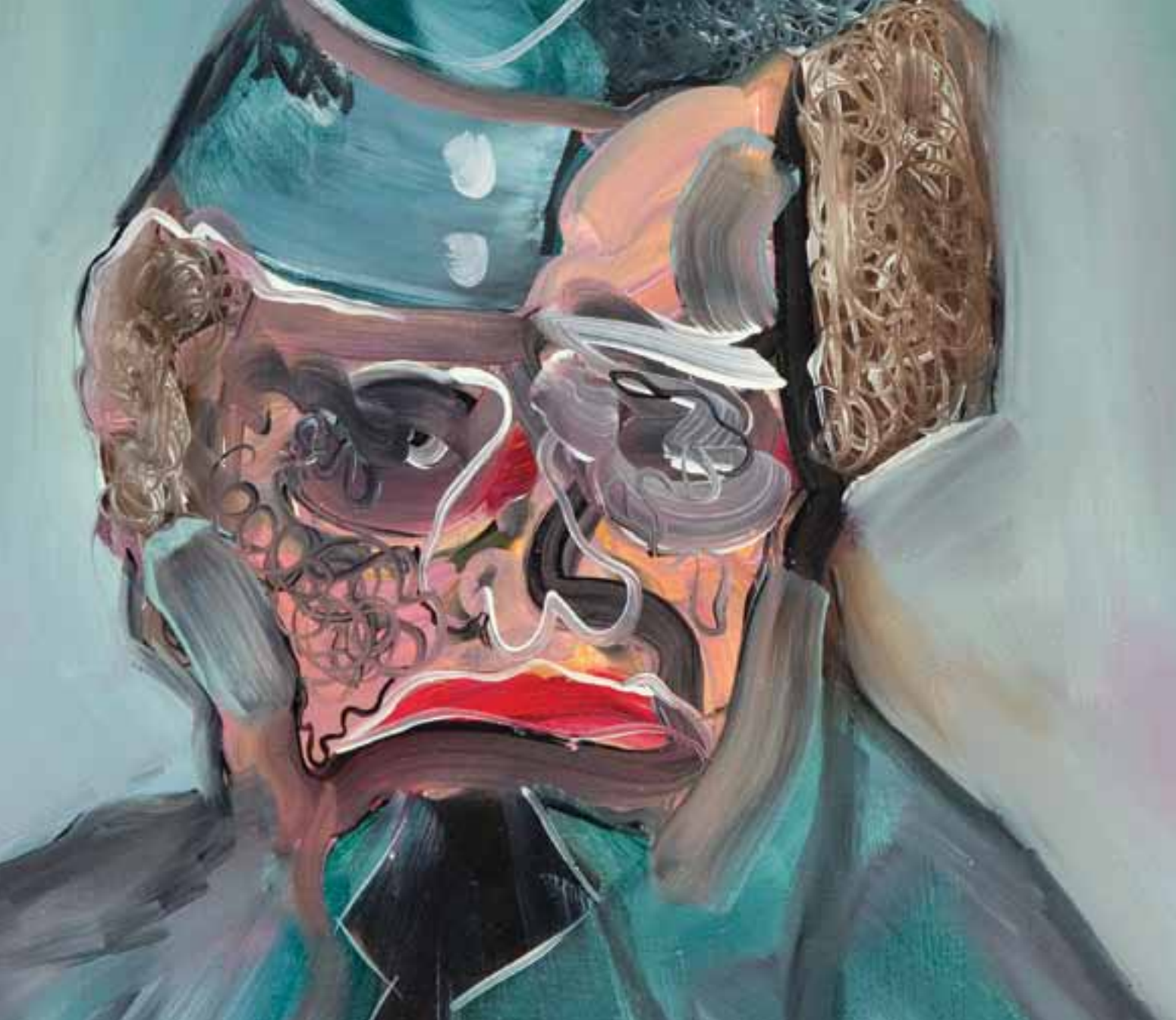

Istniejemy po to, aby ludzie mogli we właściwym czasie podejmować dobre decyzje dotyczące ich pieniędzy.

Pracują z nami cenieni i uznani eksperci środowisk finansowych, którzy swoją bogatą, wszechstronną wiedzą i doświadczeniem dzielą się z inwestorami. Nasi Klienci mogą czuć się wyjątkowo, mając profesjonalne wsparcie w podejmowanych przez nich decyzjach inwestycyjnych. Zadowolenie Klientów jest dla nas priorytetem, dlatego pracujemy wyłącznie z najlepszymi.

www.xelion.pl

801 370 370

Tymek Borowski, Portret Carlosa Slima, 2007 r.

Aukcja Nowej Sztuki

24 czerwca (wtorek) 2014 r., godz. 19

Dom Aukcyjny Desa Unicum
ul. Marszałkowska 34-50, Warszawa
tel. 22 584 95 34, www.desa.pl

MECENAS KULTURY

Antoni Michalak, Martwa natura

Aukcja Sztuki Dawnej

12 czerwca 2014 r., godz. 19

Wystawa obiektów: 2 – 12 czerwca

Dom Aukcyjny Desa Unicum
ul. Marszałkowska 34-50, Warszawa
tel. 22 584 95 34, www.desa.pl

MECENAS KULTURY

WITOLD GOMBROWICZ
DZIENNIKI

REŻYSERIA: MIKOŁAJ GRABOWSKI

11-12 MAJA GODZ.19.00

rezerwacja: 22 339 05 20, rezerwacja@teatr-imka.pl

WITOLD GOMBROWICZ
OPERETKA

REŻYSERIA: MIKOŁAJ GRABOWSKI

28-30 MAJA GODZ.19.00

facebook.com/IMKAteatr

www.teatr-imka.pl

SERIAL TEATRALNY

STRZĘPKA

DEMIRSKI

2

Kłątwa

odcinki z czasu beznadziei

EO2: Lekcja religii

22, 23 MAJA — GODZ. 19:00

24, 25 MAJA — GODZ. 16:00

teatr imka

SPONSOR
GŁÓWNY

MECENASI
TEATRU

Bank Polski

GRIFFIN
ARTSPACE

PATRONI
MEDIALNI

gazeta

coś po coś

Grupa Wzrostowa

Gala

WYDZIAŁ

TEATR

IMKA

WYDZIAŁ

WYDZIAŁ

WYDZIAŁ

WYDZIAŁ

WYDZIAŁ

Wlastimil Hofman (1881 – 1970)

Wystawa połączona ze sprzedażą
21 maja - 10 czerwca 2014 r.

Salon Wystawowy MARCHAND
Pl. Konstytucji 2, Warszawa
tel. 22 621 66 69, www.desa.pl

MECENAS KULTURY

Buczynski

INDIVIDUAL TAILORING

ul. Narbutta 83, lok.U6 02-524 Warszawa
Tel/Fax:(022) 40 33 000, Mob: +48 795 120 553
info@buczynski-tailoring.pl
Poniedziałek - Piątek 11-19, Sobota 11-15
oraz po telefonicznym umówieniu
www.buczynski-tailoring.pl

Szyte na miarę: garnitury, kostiumy, płaszcze, koszule, buty...

Julian Fałat, „Bystra”

Aukcja Prac na Papierze

26 czerwca 2014 r., godz. 19

Wystawa obiektów: 16 – 26 czerwca

Dom Aukcyjny Desa Unicum
ul. Marszałkowska 34-50, Warszawa
tel. 22 584 95 34, www.desa.pl

MECENAS KULTURY

Rafał Olbiński **Krajobrazy energii** 2014

Bez energii nie ma życia, a wszystko co żyje - jak słusznie zauważył Arthur Schopenhauer - walczy z grawitacją. W cyklu obrazów „Krajobrazy energii”, poprzez poetyckie metafory starałem się pokazać magię i piękno naszego zmagania z materią i prawami fizyki.

Olbiński

MECENAS KULTURY

DOM AUKCYJNY DESA UNICUM ul. Marszałkowska 34-50, 00-554 Warszawa
WWW.DESA.PL

Cena 29 zł (z 5% VAT)

9 788363 230883